

Steriel sociaal overleg Blz. 5

Meedoen met 11.11.11? Blz. 6

Te gast bij Vlaamse abt over de schreve Blz. 12-13

Een offensieve aanpak

Welke geschillen of verschillen er tijdens het sociaal overleg ook aan de dag getreden zijn, toch kan men het beleid zowel van de regering als van de vakbonden en de werkgeversorganisaties onderbrengen bij één gemeenschappelijke noemer: het is een louter defensieve politiek. Ieder beseft dat de te verdelen koek steeds kleiner wordt; ieder vecht voor het behoud van zijn oorspronkelijk deel in de nochtans krimpende koek, hoogstens voor de herverdeling van de te kleine koek. Bij haar poging om in dit gevecht de bovenhand te behouden, ontleent de regering wapens aan de twee overige strijdende partijen: zij hanteert de syndikale toverformule van de werktijdverkorting en zij overtroeft de inleveringseisen van de patroonsorganisaties.

Het resultaat van deze defensieve politiek is des te gemakkelijker te voorspellen, omdat zij reeds sinds geruime tijd gevoerd wordt, terwijl resultaten volkomen uitblijven. De invoering van de 38-urenweek heeft de stijgende werkloosheid niet afgeremd. En de matiging — die nu volop aan de gang is zowel via lonen als via onrechtstreekse belastingen en de gebruikelijke fiskale weg — dreigt vlug te leiden naar een volkomen gedeukte koopkracht en de spiraal van de deflatie.

Het wordt tijd dat de heilloze defensieve politiek opzij gezet wordt en vervangen door een offensieve aanpak. Een aanpak die er moet op gericht zijn, de gezamenlijke koek — werkgelegenheid én winst — te vergroten, in plaats van de energieën te verspillen aan het gevecht van de slinkende kruimels. Om daartoe te komen, zal men echter moeten breken met vele politieke, syndikale en patronale vooroordelen en zal men iedere dogmatische benadering moeten laten varen.

De bereidheid waarmee de mensen de verschillende aftoppingsronden hebben ondergaan, bewijst alvast dat er nog voldoende toekomstgericht denken en zin voor verantwoordelijkheid aanwezig is. Dit gezond verantwoordelijkheidsgevoel moet gericht worden niet op inlevering en matiging als een op zichzelf na te streven ideaal, maar op kwantitatieve en kwalitatieve verbetering van onze produktie. Opdat iedereen een billijk aandeel zou behouden, moet de koek groter worden!

In de allereerste plaats is daarvoor nodig, dat de verstandhouding tussen kapitaal en arbeid versterkt of hersteld wordt. Werkgevers en werknemers moeten mekaar vinden, daar waar hun gemeenschappelijk belang ligt. De beste schaal voor deze ontmoeting van belangen is die van het bedrijf. De sociale partners binnen de bedrijven moeten de vrijheid verwerven om akkoorden af te sluiten, gericht op de opvoering van kwaliteit én van produktiviteit én van werkzekerheid, passend bij de aard en de omvang van de eigen onderneming.

Dit is geen terugkeer naar de tijd van de baas die voor Godfather kon spelen. Het betekent integendeel, dat een doorgedreven medebeheer en participatie wettelijk georganiseerd worden. En dat de werknemersorganisaties hun ware rol op het niveau van het bedrijf ten volle behartigen.

Degenen die — werkgevers of werknemers, steunend op reëel inzicht, echte informatie en medebeheer — het gemeenschappelijk belang verdedigen binnen het bedrijf, zijn doorgaans beter geplaatst om de noodzakelijke maatregelen te onderkennen, dan de dogmatici met hun veralgemenende maatregelen-van-bovenaf.

Een dergelijke offensieve aanpak, gesteund op de nog ruim aanwezige zin om te ondernemen en te arbeiden, is in Vlaanderen mogelijk. In de huidige Belgische kontekst en met de Walen — de bewijzen en de voorbeelden liggen zo voor de hand — zal het echter niet gaan.

De konklusie ligt dan ook voor de hand. De Vlamingen moeten zich binnen de kortste keren ontdoen van alles wat hen belet de crisis offensief aan te pakken, vanuit hun eigen mentaliteit, met hun eigen handen en middelen.

tvo

Foto van de week

Nooit brengt oorlog vrede

Dag op dag 64 jaar geleden, werden de wapens het zwijgen opgelegd na een wereldslachting die ruim vier jaar had geduurd. Enkele maanden later werd in de Spiegelzaal van het majestatische kasteel van Versailles „de vrede” betekend. Een verdrag dat mee de aanleiding zou vormen voor een nieuwe wereldbrand, 22 jaar later. Ook deze oorlog werd besloten met „vredesonderhandelingen”, ditmaal te Potsdam en Yalta, met ook weer „sluitende akkoorden”. Maar opnieuw met een redelijke kans dat, precies tengevolge van de wereldverdeling in een westelijke en een oostelijke „invloedsfeer”, ooit een nieuwe en ditmaal totale holocaust kan losbarsten...

En zo is het de geschiedenis door geweest: de ene moordpartij kende zijn vervolg in een nieuwe veldslag, die later weer werd voortgezet in een andere revanche... Een eindeloos en triest vervolghet verhaal. En zinloos bovendien. Niet zelden was Vlaanderen het terrein bij uitstek om oorlogen uit te vechten. Het aantal Vlamingen, soldaten en burgers, dat doorheen de tijden sneuvelde op een slagveld zal wel niet te tellen zijn. En heeft hun offer, hun bloed iets bijgedragen tot een gelukkiger, een betere wereld?

Voor Vlaamsnationalisten heeft 11 november nog een doordringender betekenis. In de slijkgrachten achter de IJzer brak de zelfstandigheidsgedachte door bij de Frontiers en dit streven blijft ons begeistere tot op vandaag. Onze schone strijd voor een nieuw en onafhankelijk Vlaanderen.

Elk jaar opnieuw wordt op Wapenstilstandsdag een stille herdenkingshulde gehouden aan de krypte van de IJzertoren.

Ook nu stonden Vlaamse Oudstrijders (VOS) te Diksmuide hand in hand met jongere nationa-

listen om hun vredeswil te bevestigen ten overstaan van ons eigen volk, ten overstaan van de ganse wereld. De „nooit meer oorlog”-gedachte is sinds die eerste wereldoorlog een konstante in de Vlaamse Beweging, verwoord en uitgedragen door die Vlaamse Oudstrijders. VOS wil een vrede opbouwen, zonder wapens, vrak en zonder leugens. Wij willen geen oorlog meer onder geen enkele vorm. Vrede kan alleen tot stand komen door rechtvaardigheid. Rechtvaardigheid wordt niet uit bloed geboren, maar wel uit morele weerbaarheid. In de IJzervlakte is de hoop geboren dat ons volk zal leven vanuit zijn morele kracht en niet vanuit een druk van bloed en tranen.

De wereld barst van haat, moord en geweld. De bloedige repressie in Polen en Afghanistan, de roken-de puinen en massagraven van Beiroet, de slachtoffers van alle zogeheten lokale konflikten zijn de schandvlekken van deze tijd. Maar hoog boven dit alles stijgt de onzinnige gruwel uit van de atoombewapening. De huidige, waanzinnige wapenwedloop, zowel de nucleaire, als de chemische, de biolo-

gische en de konventionele bewapening, heeft niets meer te maken met verdediging of oorlogvoering, maar alles met massamoord en richt onnoemelijke economische en sociale schade aan.

Vlaanderen kan, als kleine maar wilskrachtige natie, een belangrijke vredesrol op zich nemen en de motor worden van echte ontwapeningsinitiatieven. Wij, volksnationalisten, veroordelen de schrik-aanjagende wapenwedloop en ijveren voor een gelijktijdige, evenredige ontwapening in Oost, West en de Derde Wereldlanden. Vlaanderen moet andere volkeren aanzetten tot een resolute keuze voor vrijheid en ontwikkeling.

En omdat wij zo hartstochtelijk vrede willen, ook in dit land, moet hier alle onrecht worden opgeruimd. En juist daarom herhalen wij hier nogmaals, met de meeste nadruk, de amnestie-eis. De bijzondere werkgroep in de schoot van de Vlaamse Raad ter opruiming van de sociale gevolgen van de repressie moet nu dringend en daadwerkelijk met resultaten naar buiten komen. Opdat eindelijk, ook hier, de vredesduif vrije vlucht krijgt... (pvdd)

VUJO EN PLURALISME

Pluralisme is een begrip dat eigenlijk voor de eerste keer door de VU of althans door bepaalde leidende figuren ervan, politiek gelanceerd werd. Dat dit een puur ideële betrachting is geweest, ofwel een „zacht“ schild ter verwerving van individuele macht, bewijzen de feiten. Immers, wat blijft er nog over van een konkreet maatschappelijk profiel, van een afgetekend en duidelijk politiek gelaat?

De doorsnee Vlaams-nationalist is een geduldig iemand die het op een bepaald ogenblik toch allemaal teveel vindt. Het behoort dan ook tot de mogelijkheden dat tussen dit en vijftien jaar de VU door een handig optreden van een grote partij kwasi volledig opgeslorpt kan worden. Van politieke weerbaarheid is steeds minder sprake. In „WIJ“ van 21 oktober jl. stonden weer enkele leuke gevolgen van het interne pluralisme te lezen. Het betrof in het bijzonder de mededeling m.b.t. het VUJO-vredesweekend. Het artikelje begon met een homerisch relaas over de „massale“ deelname van o.a. VUJO aan de kernwapenbetoging van oktober 1981.

De opstellers van dit artikel hadden moeten weten dat het optreden van de VUJO toen, plaatsvond door een leiding die totaal anders geïnspireerd was dan de groep van nu. Anekdoten van toen kunnen dus niet meer dienen. Het is bijgevolg zover gekomen dat een vereniging principieel haar eigen verleden moet gaan verloochenen om in overeenstemming te blijven met het eigen, huidige gedachte.

Men kan erover discussiëren waarom een steeds groter wordende groep binnen de VUJO zich zal verzetten tegen het dwaas achternaahollen van

een vlag van overactieve negativisten.

Maar het wèrd tijd dat bezwaren geuit werden tegen het op dezelfde lijn geplaatst worden met organisaties van totaal verschillende ideologische ingesteldheid (zie het optreden tijdens de jongerenmars met een eigen platform). Het inzicht groeit dat het moet gedaan zijn met het zich publiciteit laten misbruiken.

De uitwassen van het intern pluralisme verteren de wortels van een groei naar de toekomst. Hoog tijd voor VUJO om zich te bezinnen over wat er moet gebeuren met het pluralisme. Het wordt tijd dat daar een antwoord op gegeven wordt.

G.D.P., Beveren

FLINKE PIEN!

Bitter ben ik teleurgesteld omdat in „Wij“ met geen woord is gerept over de mooie en zeer kranige houding van onze weerman Armand Pien. Op 28 oktober ll. maakt hij in het weerbericht bekend dat hem van de Waalse kant voorgesteld was bij hen het weerbericht te lezen. Zeer fier en kranig zegde Armand Pien: „Ik ben Vlaming en wil Vlaming blijven, het spijt mij maar dat gaat heus niet“. Deze uitspraak klonk mij geweldig in de oren, ik stond er echt paf van. Velen mogen Pien's houding als voorbeeld houden. Met volle teugen heb ik hier van genoten, geloof mij!

K.V.R., Antwerpen

NATIONALISTEN EN SYNDIKATEN

Gedurende tien jaar ben ik militant geweest van de socialistische vakbond.

Drie jaar syndikaal afgevaardigde geweest, drie jaar lid van de ondernemingsraad en komitee-veiligheid. Zes jaar vol idealisme, het maximum proberen te bereiken zonder te vergeten dat het doel enkel te bereiken is met een zekere dosis eerlijkheid en zelfkritiek maken van de arbeiderswereld omdat hij ook niet perfect is.

Alles liep goed: samenwerking, open gesprekken enz... tot het ogenblik gekomen was dat ik overtuigd werd mijn nationalistische standpunten meer en meer naar voren te brengen. Ik werd lid van de VU om mijn politieke overtuiging nog meer kracht te geven. Dit gebeurde voor twee jaar. Vanaf dat ogenblik is alles snel bergaf gegaan. In mijn tussenkomsten bracht ik te veel de Vlaamse solidariteit naar voren en dat was niet bepaald goed om de meerderheid van mijn collega's militanten aan mijn kant te hebben. Iedereen spreekt graag over federalisme en meer en meer arbeiders worden blijkbaar daarvoor gewonnen, maar in syndikale kringen denkt men nog veel „Belgisch“, zeker bij de socialistische natuurlijk de meerderheid van hun aangeslotenen in Wallonië hebben. Het samenwerken werd moeilijker en het vertrouwen ging achteruit.

Toen kwam de 24-urenstaking tegen Martens-Gol. Onmiddellijk keurde ik de politieke staking af omdat ik overtuigd was dat opnieuw de Waalse-Vlaamse solidariteit die ons gevraagd werd in het nadeel van de Vlaamse arbeiders zou zijn. Ik was ervan overtuigd dat de Walen opnieuw misbruik gingen maken van de goede wil van de Vlamingen, om samen met hen op straat te komen, om daarmee zoveel mogelijk

geldmiddelen voor hun industrie los te krijgen van de regering. En dit zonder zich zorgen te maken over de slechte toestanden die in verschillende Vlaamse bedrijven op dit ogenblik te vinden waren. Mijn Vlaamse reflex en mijn Vlaams denken werd scherper en scherper. Ik was de verschillende uitspraken van de heren Gillion en Spitaels niet vergeten. De staking vond plaats met het resultaat dat we kennen: totale mislukking in Vlaanderen! Zodra de Waalse arbeiders van Cockerill de nieuwe geldmiddelen die ze vroegen gekregen hadden gingen ze opnieuw aan het werk. De ABVV-militanten, in plaats van hun verloren strijd te bekennen, werden zeer agressief. Ik besloot toen de vakbond te verlaten om ze de kans niet te geven mij eruit te werken. Ik liet me dus overschrijven naar het ACV. Maar de jongste gemeenteverkiezingen hebben bij mij opnieuw negatieve reacties meegebracht. Nooit heb ik zoveel publiciteit voor de CVP in mijn bus gekregen als nu. Ik stel duidelijk de vraag: wat voor zin heeft het nog bij een vakbond aangesloten te zijn wanneer het geld dat men ervoor ter beschikking stelt, ons alleen maar het recht geeft te zwijgen en gebruikt wordt om politieke families te helpen, die de onze niet zijn.

Een nieuwe vakbond stichten is zeker geen gemakkelijke taak. Aan de ACV- en ABVV-militanten die deze brief lezen, stel ik de vraag of de tijd niet rijp is, te beginnen met een vereniging op te bouwen los van de politiek en waarin men allen te zamen, arbeiders en bedienenden, de sociale problemen die Vlaanderen treffen, zouden kunnen bespreken?

Volgend jaar zijn er sociale verkiezingen. Ik zal er niet bij zijn omdat ik geen zin meer heb mijn verdiende geld ter beschikking te stellen van een vakbond die politiek aangesloten is bij een familie die niets anders dan kritiek levert t.o.v. mijn politieke overtuiging. Om te sluiten wens ik dit nog te zeggen: net zoals Renaat Segers, jonge staalarbeider, het gezegd heeft op het zangfeest, ben ik overtuigd dat de Vlaamse arbeiders best willen inleveren. Maar deze inleveringen moeten ten goede van Vlaanderen komen en men moet resultaten kunnen zien in nieuwe investeringen, die moeten leiden tot nieuwe activiteit en tewerkstelling, in Vlaanderen en voor Vlaanderen volk!

C.H., Zwijndrecht

HAPPART BURGEMEESTER

Het Priester Daensfonds verneemt met stomme verbazing dat Happart, een Nederlands onkundige, zou benoemd worden tot burgemeester van een Vlaamse gemeente en dat hij verklaart dat hij de wet zal willen wijzigen (niet naleven) in een voor de Vlamingen ongunstige zin. Heeft men al ooit gehoord dat in een Zwitsers kanton een burgemeester werd benoemd die de taal van dat kanton niet kent?

Ooit gehoord van een burgemeester in Frankrijk die het Frans niet machtig is? enz., enz.

Alleen in België is zoiets mogelijk en steeds ten nadele van de Vlamingen. Of zou er in Wallonië een burgemeester kunnen zijn die geen Frans kent en die openlijk verklaart dat hij zijn gemeente wil los maken van Wallonië? Heel Wallonië zou in opstand komen. Wij zetten de Vlamingen ertoe aan hetzelfde te doen. De Voerstreek is Vlaams en moet het blijven. Zoniet staan alle Vlamingen op en slaan ze dit Koninkrijk in gruzelementen.

En iedere Vlaamse minister die naam waardig dient ontslag te nemen als Happart wordt benoemd.

Luc Delafortrie, algemeen voorzitter-priester Daensfonds

BRIEVEN

Wij ontvangen graag brieven van onze lezers, als ze ondertekend zijn. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaadbrieven. De andere publiceren wij, naargelang er plaats beschikbaar is. Wij behouden ons dan ook het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen. De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk de onze. De redactie

Deze week in

DOOFT HET LIBERAAL VUUR?

Meer geld voor u en minder voor de staat. Zo klonk het, weet u het nog? Maar in wat de regering nu voorstelt en in de maatregelen die ze neemt, is nog weinig van die liberale verkiezingsbeloften van goed een jaar geleden terug te vinden. Daarover een gesprek met Herman De Croo, die ook aan het woord komt over Sabenaa en het openbaar vervoer.

Een huls in Amsterdam

De Brakke Grond, het Vlaamse cultuurcentrum in Amsterdam, was het paradepaardje van de cultuurpolitiek van Rika De Backer. In feite is het huis nooit echt van de grond gekomen. Het kabinet van cultuurminister Karel Poma zou nu de bedoeling hebben om De Brakke Grond maar rustig weer te sluiten.

Dertig miljard

Volgens Financie-minister Willy De Clercq zou de Belgische variëteit op de Monory-wet voor 30 miljard aan extra-investeringen hebben gezorgd.

Hoe komt de minister aan dat bedrag? En is dit de eerste aanzet tot een heus kadaster der fortuinen in ons land?

Pretmaker Disney

Walt Disney droomde er ooit van om een experimentele leefgemeenschap op te zetten. Dank zij techniek, cultuur en informatie zou deze harmonische Epcot de wereld verbazen. De idee werd nu in Florida omgeturnd tot het duurste technologische spektakelpark aller tijden.

Bovendien

De Nieuwe Boekenkrant sprak met Jef Geeraerts. En... Jobmagazine.

BON
ter kennismaking
Noteer mij voor een kennismakingsabonnement van 3 maanden KNACK (13 nummers) voor 490 fr. i.p.v. 625 fr. Ik betaal na ontvangst van uw bericht.

Naam: _____

Adres: _____

Postnr.: _____

Woonplaats: _____

Invullen en opsturen naar Knack, Dienst Abonnementen, Meiboomlaan 33, 8800 Roeselare

Uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut v.z.w.

Opstel en samenstelling: het komitee van redakteurs (H. De Schuyteneer, Johan Artois, Pol Van Den Driessche, M. Van Liedekerke en Toon van Overstraeten).

Alle stortingen voor abonnementen, publiciteit en redactie op prk 000-0171139-31 van „WIJ“, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02-219.49.30).

Jaarabonnement	750 fr.
Halfjaarlijks	400 fr.
Driemaandelijks	225 fr.
Losse nummers	22 fr.

Verantw. uitgever: Vic Anciaux, Houbia de Strooperlaan 142, 1020 Brussel.

Publiciteitschef: de h. Karel Severs, tel. 02-219.49.30, toestel 25 (s' voormiddags) of privé: Alsebergsesteenweg 41b, 1512 Dworp. Tel. 02-356.78.44.

Van Rompuy biecht op...

Herman Van Rompuy is directeur van „CEPESS”, de studiedienst van de CVP. Zo nu en dan publiceert dit instituut merkwaardige documenten, waarbij niet zelden de CVP zelf een wreef uit de pan krijgt. Wij denken hierbij onder meer aan het rapport „De Hoorn des Overvloeds” waarin het schandelijk medeplichtig zijn van de CVP aan de ongelukkige politieke toestand in dit land aan de kaak wordt gesteld. Deze publicatie werd vlug in de schuif gestoken en de auteurs werden op de vingers getikt.

In een vrije tribune van „De Nieuwe Gids” is Van Rompuy echter opnieuw stout. In zijn stuk poogt hij de eigenheid en de noodzaak van de CVP te verdedigen. Hoe langer hoe meer mensen immers beginnen zich kritische vragen te stellen omtrent de bestaansreden en de zin van een partij zoals de CVP. De vraag over het „terminaal” zijn van deze politieke partij wordt aanhoudender. De studiedienstdirecteur meent, vanzelfsprekend, dat de CVP wel degelijk nog iets te betekenen heeft. Toch is hij erg kritisch omtrent de handelwijze van zijn partij. „De waarheid is echter ook dat de christen-democratie vanuit het comfort van de macht haar eigen boodschap vergeten en verraden heeft,” stelt Van Rompuy. Zo horen wij het ook eens van een ander... en nog wel van een kroongetuige. De CVP is er inderdaad in geslaagd al haar

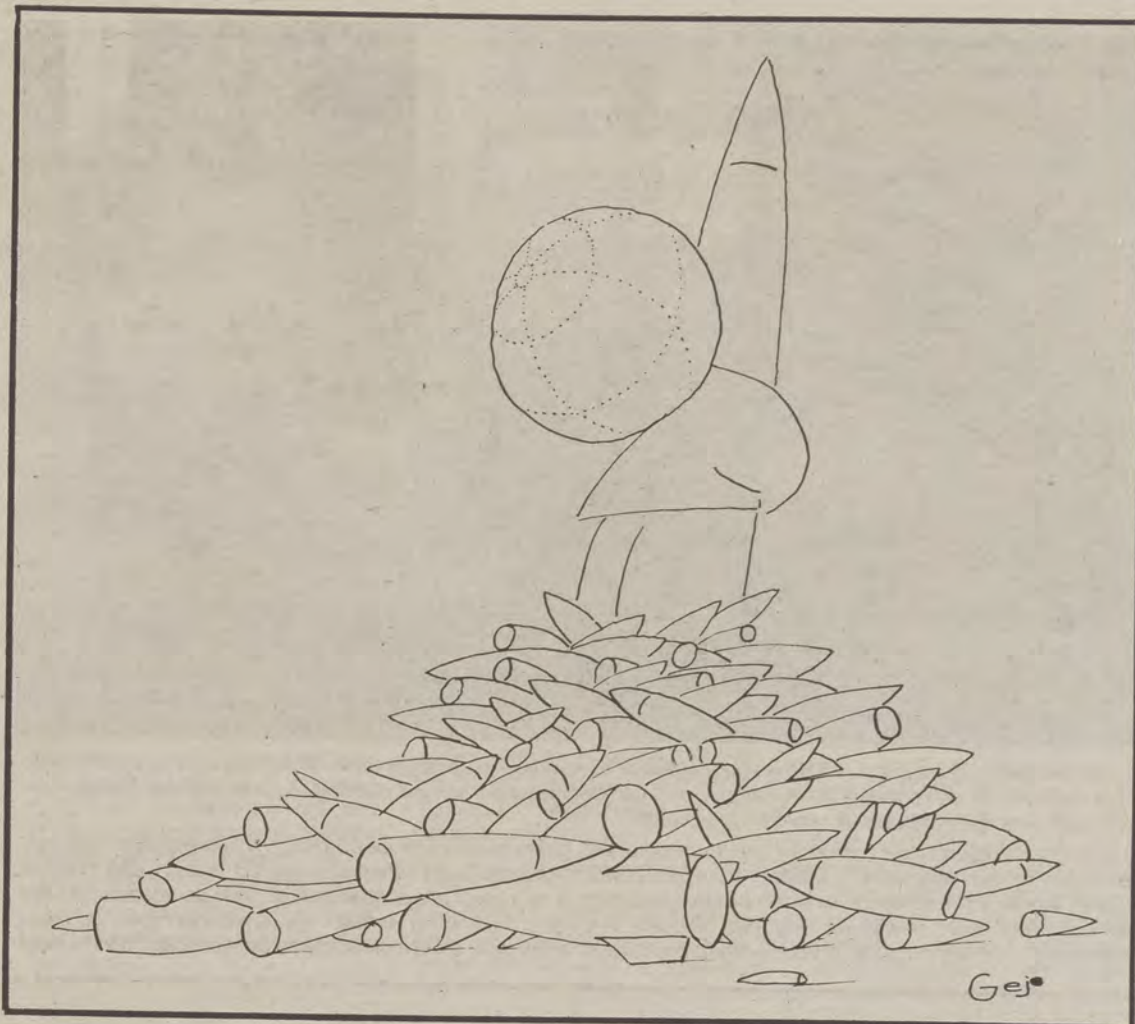
mooiklinkende kongresbesluiten en idealistische principieverklaringen door haar daden met de voeten te treden: behalve het verloochenen van de Vlaamse belangen, heeft de CVP zelfs afbreuk gedaan aan de kristelijke leer. Wanneer neemt zij, als regeringspartij, eindelijk eens een echt initiatief om een vergevende daad te stellen? Hebben de bisschoppen niet bij herhaling gepleit voor amnestie? Om dan nog maar te zwijgen over de hypocriete houding van CVP-ministers omtrent buitenlands beleid: de medeplichtigheid van ons land aan diktatoriale regimes?! Omzeggens alles werd overboord gegooid omwille van de macht.

...en geeft toe.

We lezen evenwel nog meer in dit artikel. Zonder terughoudendheid wordt toegegeven dat de belastingen de hoogte zijn ingeschoten. Wat ministers ook mogen zeggen. „De PVV heeft in de regering de fiscale en parafiscale druk moeten verhogen met 2 BNP-punten, meer dan de jongste vijf jaar, terwijl het begrotingstekort relatief niet daalt; ook in 1983 komt er een vol punt bij,” stelt Van Rompuy.

Natuurlijk maakt hij ook fouten in zijn stuk. Als hij schrijft dat de CVP „is ontstaan in 1945 uit huiver voor het totalitair fascisme en communisme. Zij is onvoorwaardelijk gehecht aan de politieke democratie,” dan zijn daar bedenkingen bij te maken. Al was het maar met daartegenover te plaatsen dat volmachten nu niet bepaald een voorbeeld zijn van onvoorwaardelijke trouw aan de democratie.

En een echt afdoend bewijs omtrent de noodzaak van een partij zoals de CVP wordt ook niet door de auteur geleverd... Dan toch terminaal?

MENSEN IN HET NIEUWS

Realistische Vandezande

Het Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel heeft er een kwarteeuw werking opzitten. Een voldoende reden om dit plechtig

te vieren met een academische zitting.

Daarop werd onder meer het woord gevoerd door senator Bob Vandezande, tevens erevoorzitter van het VVO. Onverbloemd stelde hij dat bijna 20 jaar na de invoering van de taalkaders, deze nog steeds ontbreken in heel wat instellingen. En daar waar ze toch ingevoerd werden, gebeurde dit meestal op een 50/50 basis.

Op die manier, aldus de VU-senator, worden de Vlamingen van honderden betrekkingen beroofd. In dat opzicht loofde hij het VVO om het vele geduldige en niet aflatende „mollenwerk” om de toepassing van de taalkaders af te dwingen.

Tot slot zette hij het feestvarken ook in de bloemetjes voor de geleverde bijdrage tot de staats-hervorming, waarvan hij evenwel stelde dat ze weinig reden biedt om fier op te zijn.

Over het algemeen heerste dan ook een pessimistische indruk bij de aanwezigen na deze toespraak. Nochtans bracht Rob Vandezande niet meer dan een realistische kijk op de stand van zaken van de Vlaamse ontvoogding.

Geens doolt

Voorzitter van de Vlaamse Regering, Gaston Geens, kan zijn liefde voor het unitaire België toch niet verdoezelen.

Op een recente Limburgse aktiedag vond Geens het nodig uit te halen naar Schiltz, zonder deze daarbij te vermelden. „Vlaanderen is grondwettelijk autonoom, maar het is niet autonomistisch. Daarom heb ik onlangs geweigerd mee te werken aan programma's die o.m. aandacht hadden voor het Baskenland en voor Catalonië. Vlaanderen heeft niets gemeen met een afscheidingsbeweging.” Gemeenschapsminister Hugo Schiltz bracht voor enige weken een geslaagd bezoek aan de Catalaanse Generaliteit. Reeds Karel Buls, de Brusselse burgemeester had in 1905 al op het verband tussen Vlaanderen en Catalonië gewezen toen hij zei: „In Spanje eisen de Catalanen de eerbied voor hun taal en het gebruik daarvan in officiële handelingen; (...) Hun toestand levert zeker overeenkomst met die van de Vlamingen op”.

Geens is geen nationalist, dit is ons reeds lang bekend. Maar dat hij nu op dergelijke wijze het streven naar onafhankelijkheid van andere volkeren en van de eigen Vlaamse Gemeenschap betreurt, is toch wel bizar. Te meer omdat hij, vóór een paar maanden, zelf een bezoek bracht aan Quebec, de Canadese autonome provincie. Deze franstaligen („le Quebec libre”) zijn nogal een stukje separatistischer ingesteld dan bijvoorbeeld de Catalanen. Ofwel doolt Gaston Geens... ofwel kreeg hij van minister van Buitenlandse Betrekkingen Tindemans een uitbrander.

Deze week dit...

De kranten bezorgen ons internationaal nieuws. We kunnen eruit leren hoe ook de grootmachten in de wereld meer en meer last krijgen met de sociaal-ekonomische crisis. Dat het machtsblok uit het Oosten worstelt om de kop boven water te houden, is lang gekend. De tijd van vette jaren is ook voor het industriële Westen voorbij. Zelfs de Verenigde Staten en Japan kennen torenhoge problemen.

Maar onze blik moet ruimer zijn. Vlaanderen heeft altijd een brede, geïnteresseerde kijk gehad op de wereld. Deze wereld omvat meer dan het Noorden of het Oosten en het Westen. Er is nog het Zuiden. Daar leeft het overgroot deel van de aardbewoners. Daar ook slaat de crisis toe. En in welke mate!

Als in de rijke landen enkele verdiepingen van de torenhoge welvaart instuiken, dan wordt alarm geblazen. Bij smakelijke diners en het heffen van een glas champagne wordt vergaderd en ruzie gemaakt om de verschillende oplossingen aan te prijzen.

Het egoïsme van de dikke buiken viert hoogtij. „Eerst

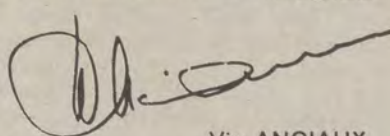
oompje en dan zijn kinderen” wordt beschouwd als een normale reactie. Goedgepraat met de alom gekende redenering dat de straat wel proper wordt als ieder voor zijn eigen deur veegt.

Als God er dan wordt bijgehaald... dan meen ik mij te herinneren dat God elke mens geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis. Ook het humanisme predikt dat alle mensen gelijkwaardig zijn. Beide levensbeschouwingen besluiten tot de noodzaak van menselijke solidariteit. Ook onze Vlaams-nationale ideologie roept op tot samenhang. Wij stellen dit model voor als maatschappij-orde intern voor ons volk en tussen de volkeren van de wereld.

In het Zuiden kan de welvaart niet met enkele verdiepingen naar onder vallen. Daar zijn er vooral krotten, en zelfs niet voor iedereen. De onderontwikkeling van de derde wereld is een schande voor het mensdom. Ongeveer drie miljard van die „gelijkwaardige” mensen ondergaan de crisis op een onvoorstelbare manier. Daar levert men niet in met enkele procenten van het inkomen.

Versoberen betekent daar: nóg wat vroeger en ellendiger doodgaan. Daar lijdt men dagelijks onder oorlogsgeweld, armoede, honger, ziekte, onderdrukking en uitbuiting. Als ik aan deze kloof tussen Noord en Zuid denk word ik onwel. Zeker als ik ondertussen luid hoor roepen over de alles vernietigende wapeningswedloop die miljarden dollars verslindt. Walgelijk!

Best laten we tevens al het steriel links-rechts gebazel over de ontwikkelingssamenwerking aan de kant. Deze kletspraat is uiteindelijk niets meer dan een goedkoop voorwendsel om onze zelfzucht te verbergen. De 11.11.11-aktie biedt een enige gelegenheid om een duit in het zakje te doen. Inderdaad slechts een kleine duit in vergelijking met de astronomische nood. Wél een grote daad, waardig aan een Vlaams-nationalist, bewogen door de sociale rechtvaardigheid.

Vic ANCIAUX

Met de bedoeling de stijging van de werkloosheid af te remmen el zelfs opnieuw 80.000 mensen aan een vaste job te helpen blijft de regering, na het afspringen van het nationaal sociaal overleg, zweren bij haar plannen die door patroons en vakbonden werden afgeketst.

Zij blijft voor volgend jaar 5 procent werktijdverkorting gekompenseerd met 3 procent kompenzende aanwervingen in het vooruitzicht stellen. Voor de KMO's komt er een uitzonderings-KB waarin één nieuwe aanwerving als voldoende zal worden bestempeld. Het is nu vooral afwachten wat er gaat worden van het plan om, door een overigens nog niet precies bepaald, onpartijdig orgaan de uitzonderingen te laten beoordelen... Het achterpoortje voor kommunautaire discriminatie staat ook al reeds op een kier... (foto Dam)

Tram- en busmiserie

De nationale staking bij de Buurtspoorwegen was wel niet algemeen, maar toch in de meeste plaatsen een feit. De staking „tot de finish“ waartoe het gemeenschappelijk vakbondsfront had opgeroepen — is zoals bekend gericht tegen de besparingsmaatregelen van PVV-minister De Croo. Indien zijn visies zouden doorgevoerd worden, dan vreest men voor massale afvloeiingen: 1 op 7 personeelsleden zou aan de deur gezet worden. De Croo spreekt dit tegen. Nu gaan wij hier zeker niet De Croo in verdediging nemen; daarvoor is hij voor ons te onbekwaam en een te funeste tafelspringer. Het beleid van deze regering is in het algemeen niet van aard om het openbaar vervoer te bevorderen, of om in deze sektor nieuwe arbeidsplaatsen te scheppen.

Toch blijft een algemene staking een ultiem middel. Waren eerst geen andere aktiemiddelen mogelijk? Zijn alle andere drukingsmogelijkheden uitgeput? Is er voldoende overleg gepleegd tussen de diverse vakbondsafdelingen en federaties? Want, het is zo dat vooral de dagelijkse gebruikers van bus en tram, die meestal niet tot de economische of sociale topklasse behoren, het eerste slachtoffer van zulke aktie zijn. Deze nuanceringshoudt niet in dat wij geenszins deze regering in haar sociale afbraakpolitiek steunen.

In de rand nog dit: het is onver-

antwoord dat beroepsstakers uit Wallonië Vlaanderen op zijn kop moeten komen zetten. De Vlaamse arbeiders kunnen dergelijke hooghartige bemoeienis niet dulden.

„Houd ze dom“

Dit lijkt het parool te zijn bij het ministerie van Nationale Opvoeding. Behalve de afbouw van de universiteiten, de stopzetting van de demokratizering van het onderwijs en de afdanking van honderden leerkrachten, moeten nu ook de bibliotheken van de scholen eraan geloven. Met één penntrek van Daniël Coens worden de abonnementen op liefst zes tijdschriften voor de middelbare scholen stopgezet. Tot overmaat van ramp wordt deze beslissing gemotiveerd door de cynische opmerking dat „dit kadert in de grotere autonomie die men wil geven aan de rijksscholen“. Met zo'n toepassing van het begrip „groter zelfstandigheid“ kan men straks de uitbetaling van de weddes ook aan de scholen zelf overlaten...

Alle gekheid op een stokje, is het toch wel tragisch dat, door deze onverstandige beslissing, tientallen scholen onmogelijk nog abonneren zullen blijven van deze waardevolle publikaties. Voor

een aantal periodieken zal dit zelfs de genadeslag betekenen: („Het Nieuw Vlaams Tijdschrift“). Andere eerbiedwaardige en ronduit goede tijdschriften die op de zwarte lijst van Coens staan zijn: „Dietsche Warande en Belfort“, „De Vlaamse Gids“,

„Unesco Koerier“ en zelfs „Ons Erfdeel“. Vele van die tijdschriften waren en zijn lichtbakens in de Vlaamse ontvoeringsstrijd en hebben internationale faam. Hebben leerlingen in het middelbaar onderwijs dan niet meer het recht op eerlijke, Vlaamse informatie, zonder zelf grote sommen te moeten uitgeven?

Benoemingen en bevorderingen

Elke bewuste Vlaming in dat land weet dat VU-kamerlid Willy Kuijpers er niet voor terugschrikt lastig te doen ten overstaan van „het gevestigd gezag“. Eén van zijn aktiemiddelen daartoe is het veelvuldig stellen van vragen aan de staatssekreterissen en ministers. Een parlementslid die zijn funktie van „kontroleur“ van de uitvoerende macht terdege vervult. Want, aan de hand van de antwoorden op deze vaak zeer kritische vragen, komt men vaak het een en het ander te weten. Ook nu weer.

Vraag nr. 222 van Kuijpers handelde over de benoemingen en bevorderingen bij de Regie der Posterijen. Hij herinnert staatssekreteraris Paula D'Hondt aan de belofte om taalkaders op te stellen. En tegelijkertijd polst hij hoe het zit met de benoemingen en bevorderingen per taaltelsel in de Posterijen tijdens het eerste halfjaar. En wat leren wij daar uit?

Dat Vlamingen nog steeds benadeeld worden! En nog niet lichtjes:

VNOS op TV

Volgende week woensdag 17 november 1982, om 19 u.12, is er een nieuwe Vlaams-nationale uitzending.

Ditmaal worden de blikken gericht op het buitenland en meer bepaald op enkele landen die sinds jaren niet meer uit de aktualiteit verdwenen zijn: El Salvador, Guatemala en Polen.

In een reportage doen het gezin van Serge Berten en pater Schildermans hun verhaal over Centraal-Amerika, waarna in de studio nagekaart wordt door kamerlid Willy Kuijpers, pater Guido De Schrijver, een Scheutist die in Guatemala verbleef, en de Pool Ryzard Szmydki.

Trap	Nederlandse taalrol	Franse taalrol
3	—	1
5	9	17
6	5	11
8	2	3
12	18	52

Hoe lang dulden wij dit nog? Want, het gaat hier niet enkel om taalproblemen, maar ook om die zo schaarse werkgelegenheid. Dagelijks worden aan Vlaanderen tientallen arbeidsplaatsen ontnomen.

11 november overal

St.-Martin-de-Londres in Frankrijk. Glenndorach in Schotland. Carmagnola in Italië. Bachte-Maria-Lerne in Vlaanderen. Je hoeft er niet geweest te zijn om het te weten. Ergens tussen de kerk en het gemeentehuis staat, in alle dorpen en steden van West-Europa, het zelfde monument. Sober en eenvoudig op de ene plaats, overladen en barok op de andere. In brons, in steen of verguld. Symbolisch: een vlam, een duif of gewoonweg een kruis. Figuratief: een soldaat, met doorschoten borst nog het vaandel torsend. Soms een rij levensgrote obussen er rondomheen, onderling aan de top verbonden met een zware sierketting. Op 11 november bloemen uiteraard.

Op de uitgespaarde zijanten van het monument een lange rij met namen. Vaak ook op de achterkant. En zelfs op de voorzijde, onder de vaderlandslievende tekst. Want wat oorspronkelijk voor de doden van één enkele oorlog werd gebouwd, heeft zich sindsdien moeten ontfermen over de lange rij namen van de volgende...

Neem nou Reil, aan de Moezel, waar vandaag de gouden herfst heerst. Ergens in de tweede helft van de jaren zeventig van vorige eeuw werd daar vóór de kerk, bijna tussen de wijnranken, het monument gezet voor de oorlog van 1870/1871. Ein Sieg. De laatste, althans voor die van Reil. Witstenen zuil, bekroond met een vlam. Hoog en groot genoeg om de komende geslachten kond te doen van de overwinning. En méér dan groot genoeg voor de kleine bronzen plaat op de voorkant, met slechts twee namen. Zo ging dat nog in de jaren achttienhonderd: nauwelijks een handvol mannen reden het dorp uit, hoog te paard, naar Sedan. Slechts twee bleven ginder. Joachim Burg en Anton Feiden.

Joachim Burg, de eerste van een lange reeks uit zijn geslacht. De witstenen zuil was groot genoeg, na Verdun en Steenstraete en de Chemin-des-Dames, voor twee bronzen platen op de zijanten. Met 46 namen. Waaronder twaalfmaal Burg. Tweemaal zelfs weer Joachim Burg. Waarschijnlijk genaamd naar de vader, of de grootvader die hoog te paard ter overwinning was gereden.

Tobroek moest nog komen, Staraja Russa en Stalingrad. De bronzen platen van de Eerste Wereldoorlog werden hoger gehangen aan de

witstenen zuil (als je goed kijkt kan je de oude gaatjes nog zien), om plaats te maken voor de vele namen van het grote sterven aan de Wolga. En elders. Gefallen in Russland, gefallen in Russland, gefallen in Russland, gefallen in Russland, gestorben in Am. Kriegsgefangenschaft, gefallen in Cherbourg, gefallen in El Alamein. Honderd negenveertig namen. Drie-en-twintig keer Burg. Met zelfs nog éénmaal Joachim. Genoemd waarschijnlijk naar de betovergrootvader van Sedan en de vader van leper.

Bijna tweehonderd. Op een bevolking van iets meer dan duizend zielen. Eén op vijf. Niet, zoals in de dagen van pest en hongersnood en zwarte dood, toen één-vijfde van boorlingen en grijsaards sneller weggemaaid werd dan de gezonden en levenskrachtigen. Stuk voor stuk ditmaal, tweehonderd keren, jongens en mannen in de bloei van hun jeugd of de kracht van hun leven. Hoe hoger het getal van de oorlogsjaren, hoe lager het getal van de leeftijd. In '42 sneuvelden ze nog op hun twintigste. In '45 was de laatste Burg uit de rij pas zestien geworden.

„Reil. Maar ook St.-Martin-de-Londres, met een bronzen plaatje erbij voor die van Oran en Sidi-bou-Sidrah. Of Glenndorach, van waaruit ze sneuvelden gingen tot aan de voet van de Himalaya. En Bachten-Maria-Lerne. Van waaruit het maar bij manier van spreken, een steenworp was naar Bachten-de-Kuppe...

dio
Genes

Voor lobbydiensten werken nog hard

Menige kloof wordt desastreus breder

We zijn op een zeer gevaarlijk moment aanbeland.

Zoals verwacht is het nationaal sociaal overleg afgesprongen. De pot verwijt de ketel... Premier Martens beweert onverminderd dat de regeringsonderhandelaars hoegenaamd geen schuld treft inzake de enorme kortsluiting. De patroons (en dan vooral het Verbond van Belgische Ondernemingen) willen ook geen schuld dragen en stellen dat het de syndikale PDG's zijn die met hun onwrikbaar standpunt inzake werktijdverkorting een nationale consensus onmogelijk hebben gemaakt. De vakbonden ten slotte — en de Vlaamse ACV's niet in het minst — houden vol dat het de patroons zijn die voor het grandioos mislukken van het sociaal overleg verantwoordelijk moeten tekenen omdat zij andermaal gretig in pikten op het regeringsvoorstel voor bijkomende loonmatiging van de werknemers, zonder daartegenover sluitende verbintenissen inzake verhoogde tewerkstelling aan te gaan.

Vorige week wezen we er reeds op dat de regering het spel meesterlijk gespeeld heeft: zowel patroons als syndikalist werden met de rug tegen de muur geduwd. In het huidige heersende sociaal klimaat kunnen de vakbondsleiders bezwaarlijk ontkenen dat de matigingspolitiek nog een tijdlang zal dienen volgehouden te worden. Als dan voor de galerij er nog opportunistisch wordt bijgevoegd dat een kleine extra-inspanning van de werkende bevolking ten goede kan komen aan niet minder dan 80.000 werklozen die uit hun ellendige niets-nut-toestand zouden gehaald worden, dan is syndikale tegenargumentatie met een bijzonder moeilijk geworden. De VBO-woordvoerders daarentegen werden op hun eertijds geuite woord genomen dat de bedrijven geen inspanning te min vinden om nieuwe investeringen op te brengen om meer mensen werk te verschaffen.

Nu krijgen zij van Houthuys en Debunne het verwijt te horen dat zij inzake bijkomende werkverschaffing geen sluitende verbintenissen willen onderschrijven.

En de regering Martens V, die is er (na met veel publicitaire brio het mislukken van het sociaal overleg vastgesteld te hebben), stilletjes tussenuit geknepen.

Als de unitaire vakbonden en patroonsorganisaties mekaar in het haar blijven zitten, zal de regering zelf alle voorzieningen treffen om nog vóór het einde van de volmachtenperiode de voorgenomen karwatsmaatregelen te nemen... Of via kunstgrepen te waarborgen dat nog volgend jaar, zelfs bij het niet hernieuwen van volmachten, de inleveringsoffers ten behoeve van de schatkist kunnen afgedwongen worden.

Is het immers niet zo dat, ondanks de mooie woorden van de persraad van Martens en van de premier zelf, de grootste zorg van de regering er in bestaat om van de lopende volmachtenpe-

riode gebruik te maken een klein juridisch platform op te timmeren om ook nog volgend jaar (mochten de volmachten in de parlementaire annalen verdwijnen) toch nog verregaande inleveringseisen en andere hokuspokusmaatregelen te kunnen verwezenlijken via een momenteel krampachtig samengeschreven bijzonder koninklijk besluit? Maar goed, we moeten dus geloven dat het afspringen van het sociaal overleg alles behalve de fout is van de regering-Martens, dat de patroons geen schuld treft en dat de vakbonden zich ook op hun grote gelijk kunnen blindstaren. In goede resultaten van dat fameuze nationaal sociaal overleg, hebben we nimmer geloofd.

Voor niet om dat geen van de betrokken belangenwoordvoerder wou rekening houden met het feit dat de kloof tussen de

gemeenschappen en tegelijkertijd ook de kloof tussen de werkende bevolking en diegenen die in langdurige werkloosheid versukkelen almaar groter wordt.

De syndikale spraakmakers in de Wetstraat moeten nog het eerste bewijs leveren dat zij inderdaad zinnens zijn de belangen van de werklozen met zwaar geschut en in hun belang te verdedigen. Raymond Pulinx en zijn collega's onderhandelaars geven van hun kant ook blijk van opportunistische beslommingen. Nadat de inleveringseisen goed waren om de ondernemingen meer zuurstof toe te dienen, wordt nu meegehuild met de regering dat de broeksriem nog strakker in het belang-van-het-algemeen dient aangespannen te worden.

Meer tewerkstelling, of althans verbintenissen terzake: vergeet het maar.

Uiteindelijk kan aan de belangen-groepen bezwaarlijk het verwijt worden gemaakt dat zij precies de belangen van hun betalende leden verdedigen...

In diezelfde gedragslijn ligt ook de verklaring waarom precies de Vlaamse kleine en middelgrote ondernemingen bij het nationaal sociaal overleg nauwelijks hun stem kunnen laten horen. Het zijn de fabrieksreuzen vooral, met als aanvoerders onder meer ene Jacques De Staercke, die de desiderata op de onderhandelingstafel blijven gooien. NCMV'ers en andere mindere goden wegen nauwelijks beslissend door bij het aanvatten, verbreken of heraanvatten van het sociaal overleg.

Tien procent extra

Dé grootste vaandelvluchtige inzake het sociaal-ekonomisch débacle blijft evenwel de nationale

regering. De inleveringskoorts werd door het land gejaagd om naar het heette onze ondernemingen opnieuw competitief te maken. Maar vandaag blijkt onweerlegbaar dat nu vooral de miezerige staatspolitiek de cijfers van faillissementen en werkloosheid de hoogte blijft injagen. Uit de eerste berekeningen, die nog niet werden vrijgegeven, blijkt deze dagen dat volgens de regeringsinzichten (die nu druk in volmachtenbesluiten worden vertaald) de loontrekkers in het jaar 1983 zo'n tien procent extra zullen moeten inleveren.

Vergeleken met de werklozen zijn de werknemers uiteraard nog de „gelukkige inleveraars”, maar er worden bovendien nog een aantal andere kunstgrepen ten behoeve van de schatkist-ontvanger in petto gehouden (zoals manipulatie met BTW-tarieven, aksijnzen...) die van aard zijn de koopkracht van de gezinnen andermaal drastisch in te krimpen.

Uiteindelijk gaat het hier om tijdelijke noodgrepen van de regering die hoedanook een grens kennen.

Erger, en met het oog op de fameuze derde industriële revolutie die over onze gewesten is beginnen waaien, is dat Martens V compleet verstek laat gaan wat betreft mogelijke industriële vernieuwing. Het Fonds voor Industriële Vernieuwing (FIV), met welke beperkte middelen dan ook, werd manhaftig bevroren. De miljarden geleend geld voor overheidsinvesteringen worden immers blijvend opgesoupeerd door de in hoofdzaak zieke industriële reuzen die met-de-jaren in het Belgisch bestel beter hebben gepresteerd met het uitbouwen van hun lobby-diensten in de Wetstraat, dan inzake het verwerven van commerciële troeven voor hun afzetmarkt. (hds)

Motte(n)...

Een week geleden besliste nationaal minister van ekonomische Zaken Mark Eyskens om het Moeskroense bedrijf-in-moeilikheden Motte onder toepassing van het textielplan te brengen. Wat betekent dat dit bedrijf volgens het vooropgestelde scenario na een falen de activiteiten zal mogen voortzetten. En dan wel omdat uitgerekend een Vlaamse groep, de groep Verbeke, interesse vertoont om een belangrijk gedeelte van deze vezelproducent over te nemen.

Maar het betekent ook dat dit Waals bedrijf meteen een kwart miljard overheidsgeld toegestoken krijgt in het kader van het textielplan.

vóór Fabelta...

Precies op datzelfde moment werden de 680 werknemers van Fabelta-Zwijnaarde — een textielbedrijf met (eertijds) wereld-

faam — op straat gezet. Het bedrijf was al geruime tijd in de rode cijfers gesukkeld. Duidelijk door beheersfouten onder andere. Het was trouwens één van de redenen waarom een paar jaar geleden werd beslist er een overheidsbedrijf van te maken. De huidige beheerders hebben evenwel op hun beurt de werknemers in de kou en op straat gezet. Zonder ook maar enige verwittiging trokken ze hun aanvraag tot konkordaat bij de handelsrechtbank in en werd Fabelta-Zwijnaarde meteen virtueel failliet verklaard.

...Bevoorrecht

Nochtans heeft een poos geleden onder andere een Sobemap-studie bevestigd dat de (belangrijke) nylon afdeling waar 400 mensen werken rendabel zou kunnen blijven voortwerken. Op een bijeenkomst van de textiel- en konfektiesyndikalist van het ACV heeft nationaal voorzitter Fruru van de Kristelijke Textielcentrale

de gang van zaken inzake Fabelta zwaar geheld en geëist dat Eyskens eenzelfde reddingsinspanning moet opbrengen voor Fabelta als voor Motte dat als geen echt textielbedrijf toch nog van textielsubsidies kan genieten.

Overigens is het ook wel het goede moment om te wijzen op de afgrijselijk bevoorrechte behandeling van de Waalse staalbekkens (en nu ook het Waalse Motte) in vergelijking met de Vlaamse textielbedrijven: tegenover de tientallen miljarden die nog immer naar de staalovens versluisd worden kunnen we slechts melding maken van in totaal 6,4 miljard overheids-hulp voor textiel- en konfektieondernemingen. En bijkomend: in het geval Fabelta heeft de overheid nog maar eens bewezen een slecht beheerder te zijn.

30 tegen 6

Het blijkt bij de ministers een vaste gewoonte geworden te zijn telkenjare de begrotingskredieten te overschrijden. Er wordt dan maar gewerkt met bijkredie-

ten, gedebudgetteerde uitgaven en zopas doken bovendien ook nog spookmiljarden op die werden uitgegeven zonder ook maar enige rechtsbasis.

Op 29 oktober ondertekenden premier Martens en minister van begroting Maystadt een ministerieel besluit voor vereffening van nagelaten schulden van de Vlaamse en Waalse Exekutieven verwezenlijkt in het boekjaar 1981.

Daaruit blijkt dat de Franse Gemeenschapsexekutieve 30 miljoen niet betaalde schuldvoorwaarden heeft nagelaten: 18,9 miljoen voor forfaitaire toelagen ten voordele van kabinetsleden die ontslagen werden, 4,8 miljoen voor huurlasten en 7,3 miljoen frank voor werkingskosten.

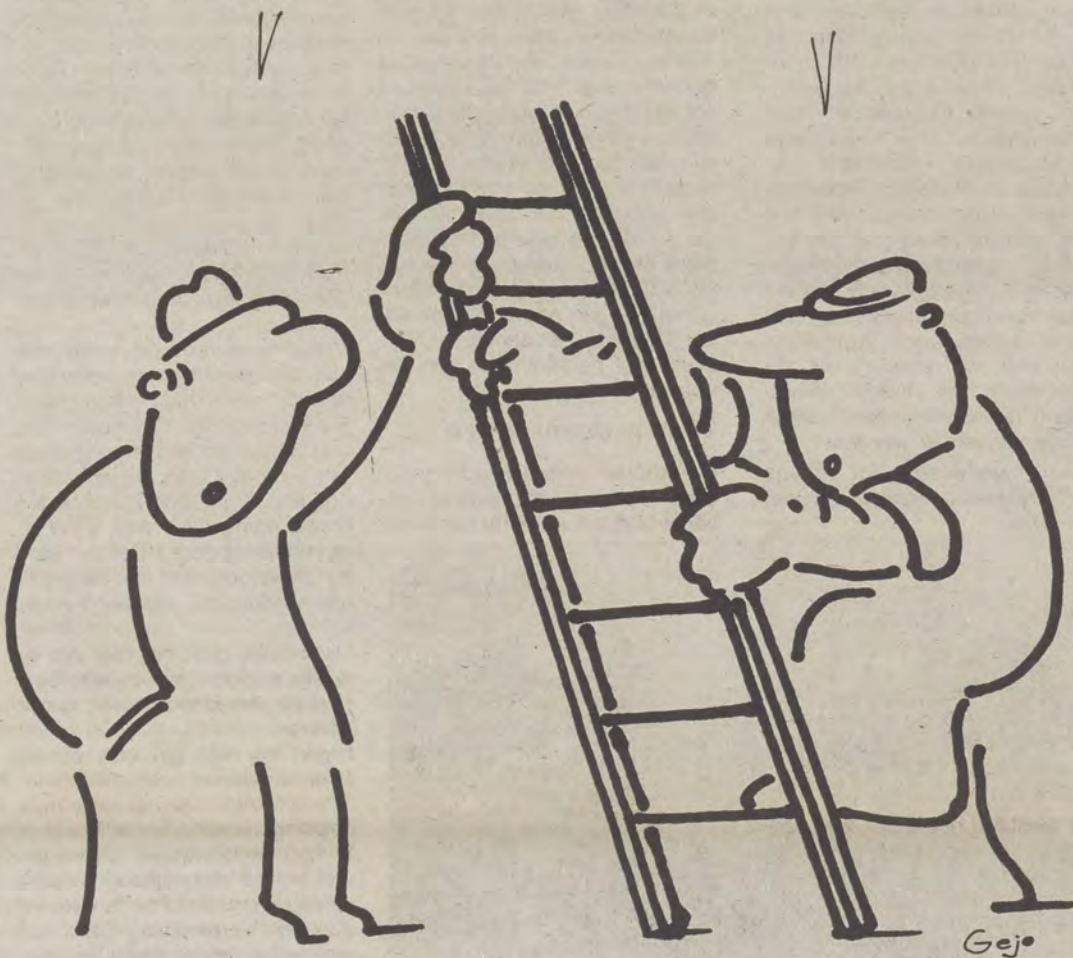
De kabinetten van de voorgaande Vlaamse Exekutieve hebben eveneens niet betaalde schuldvoorwaarden nagelaten voor globaal 6 miljoen voor huurlasten en werkingskosten.

Eens te meer blijkt duidelijk welke gemeenschap het meeste staatsgeld opsoupeert.

Jef en Piet

ZE VRAGEN
VLAAMSE
ONTWIKKELINGSHULP...

VOOR WALLONIE

Vreesachtig en...

De jongste tijd leggen tenoren uit de Waalse politieke wereld nogal wat verklaringen af omtrent het separatisme. En steevast wordt daarbij gesteld: Vlaanderen wil de volledige splitsing van de Belgische staat. In Vlaanderen zelf is het, met uitzondering van enkele verklaringen, betrekkelijk rustig op dit vlak. Met uitzondering van de Volksunie, wordt in alle stilte gezwegen omtrent een doorzetting van de staatsvorming.

Nadat J.M. Dehousse zich vorige week in deze zin uitliet, schrijft redakteur Jacques Guyaux kortelings een tribune in „Le Peuple” onder de titel: „La Flandre veut-elle briser la Belgique?”. Deze journalist sluit aan bij de stelling van François Perin die zegt dat België in werkelijkheid reeds „dood” is. „Het hart klopt nog slechts kunstmatig.” Dat is, hoe dan ook, een waarheid als een koe. Dit beweren de Vlaamsnationalisten reeds meer dan 60 jaar. Maar de overige stellingen klinken, op zijn zachtst gezegd, nogal vreemd. „Het Vlaamse volk, met uitzonderingen van een groepje geobsedeerden en agitators, wil geen punt zetten aan anderhalve eeuw samenleven met de Walen. De Volksunie, de rechtstreekse erfgenaam van het VNV, wil met uitzondering van een handvol gematigden, het separatisme.” Hij besluit zijn stukje dat een meerderheid, zowel in het noorden als in het zuiden van België, de „scheiding” niet wenst. Afgezien nog van zijn venijnige verwijzing naar het VNV (dat in Wallonië, bij gebrek aan gedegen historische kennis, gelijk wordt gesteld met fascisme), zijn er toch nog een aantal opmerkingen te maken bij deze schrijverij. De Volksunie opteert voor een konfederalisme, met uiteraard een verregaande financiële autonomie. Tot op vandaag kiest de VU voor

een samenwerkingsverband met het zuidelijk landsgedeelte, maar dan op een eerlijke en onafhankelijke basis. Vlaanderen en Wallonië moeten beschikken over hun eigen geldmiddelen en beslissen, ieder afzonderlijk, over de besteding van deze kapitalen. Zonder dat het ene landsdeel zijn wil aan het andere kan opleggen. En zonder gedwongen geldtransfers van het ene landsdeel naar het andere! Dat is de waarheid.

Uit het stuk van de redakteur van „Le Peuple” snuift men de vrees op die leeft bij de Walen. Dat zij straks voor hun eigen deficits moeten opdraaien, dat de Vlaamse melkkoe hen ontnomen wordt en dat de gelddiefstal ophoudt. Misschien zou men dit weleens mogen duidelijk maken aan onze zuiderburen...

...leugenachtig

Want daarmee stopt het niet. Omzeggens dagelijks krijgen de lezers van die krant leugens ingelepeld. Om hen toch maar te overtuigen hoe misdeeld zij worden. Wat dacht u van het titeltje: „De Staat helpt vooral Vlaanderen”. Alle wetenschappelijke of andere studies ten spijt, blijven Waalse politici en kommentatoren verkondigen dat Wallonië slecht bedeed, ja zelfs beroofd wordt. Indien dit werkelijk zo zou zijn, waarom zijn deze leiders dan zo bang van een verdere federalisering? Indien Wallonië meent minder uit de pot te krijgen dan datgene waar zij recht op hebben, dat zij dan maar, met ons, aan de kar van de regionalisering duwen. Zij weten echter wel beter. Maar ondertussen liegen zij hun lezers voor en spelen zij het rolletje van de verontwaardigde verongelijkte...

Waarom meedoen met 11.11.11?

Wanneer straks naar jaarlijkse gewoonte opnieuw meisjes en jongens aan uw bel hangen met het verzoek de mooie prentbriefkaarten van de 11.11.11-actie te kopen of om de inzamelomslag-met-inhoud in de trommel te steken, stuur ze dan niet weg met het klassieke alibi-antwoord „dat het onderweg toch allemaal aan de vingers blijft plakken” of „dat je wel iets zult geven aan tante nonneke in Madagascars”. Met zo'n reactie zou je niet alleen die idealisten-sstraatlopers ontmoedigen, maar erger nog, bewijzen dat je er geen snars van begrepen hebt. Het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS), met onze bloed-eigen Maurits Coppieters als voorzitter, is nu een van die zeldzame instellingen die niet korrupt zijn, tevens een niet-goevernemente overkoepelingsorganisatie met een gezonde kijk op het drama van de ontwikkelingswereld. Op de achterzijde van het drukwerk, dat in de inzamelomslag steekt, kan je tot de laatste frank nagaan waar de opbrengst (104.071.085 fr.) van de 11.11.11-actie 1981 naartoe is gegaan. Het NCOS kan u ook een gedetailleerd overzicht geven van de inkomsten.

Het hoofdthema luidt dit jaar „Vrede en ontwikkeling”, met als ondertitel „Vrede is geen kwestie van woorden, maar van daden”. Inderdaad, wie de duizelingwekkende, krankzinnige bewapeningswedloop volgt, moet tot de vaststelling komen dat er een rechtstreeks verband

bestaat tussen overbepanning en onderontwikkeling.

Tijdens de bespreking van de begroting van Ontwikkelingssamenwerking op 26 oktober jl. hebben kollega Willy Kuijpers en ikzelf willen aantonen dat de steeds breder wordende kloof tussen het rijke Noorden en het arme Zuiden vroeg of laat moet leiden naar een allesvernietigende wereldbrand. Goede ontwikkelingsverhoudingen — niet enkel met de lippen, maar ook metterdaad — betekenen dus de beste levensverzekering. Beseft u, lezer, wat het betekent wanneer jaarlijks vijftigduizend miljard of 25.000.000.000.000 frank aan bewapening wordt uitgegeven? Dit is omgerekend 70 miljard per dag of drie miljard per uur! Dat komt overeen met het hele jaarinkomen van de armste helft van de wereldbevolking of twintigmaal meer dan wat de rijke landen aan ontwikkelingshulp besteden. Met een kleine fractie van deze overbepaningskosten zou de Derde Wereld reeds echt geholpen kunnen worden.

Als leden van een rechtvaardigheidspar-tij is het onze verdomde plicht er waarlijk zelf iets aan te doen. Geen medelijden, maar echte hulp. Niet alleen om menselijke redenen en om het onrecht weg te werken, maar ook om welbegrepen eigenbelang. Ik heb reeds aangetoond dat betere verhoudingen met de arme landen een betere waarborg betekenen voor de wereldvrede. Daarenboven zouden onze

handelsbetrekkingen met een meer ontwikkelde Derde Wereld ons geen economische windeieren opleveren. Wij zouden er dus allemaal beter van worden. Ons inkomen, onze handelsbalans, onze tewerkstelling, kortom onze welvaart zou stijgen met het welzijn van de ontwikkelingslanden.

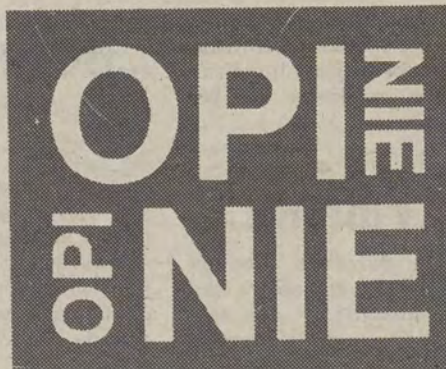
In discussies met onze mensen hoor je al eens de bewering dat het crisis is en dat hier in Vlaanderen ook arme mensen moeten geholpen worden. Ook al is dat zo, het ene mag het andere niet uitsluiten. Niettegenstaande de crisis behoort ons landje nog steeds tot de twaalf rijkste landen van de wereld. De armsten onzer broeders, die hier kunnen genieten van het levensminimum van het OCMW, zijn welgestelde burgers vergeleken met de dakloze paria's die kreperen langs de straten van Calcutta. Enige zin voor

verhoudingen is hier zeker niet mis-plaatst.

De juiste investering in de Derde Wereld betekent ook een wissel op onze toekomst. Dus geen participatie in een Boeing voor Rwanda of in de slijkste bank van Soedan, zoals de Belgische regering meent te moeten doen. Wel echte plattelandsontwikkeling waar de armste bevolkingslagen, mits inspraak, beter van worden en waarna ze uiteindelijk op eigen benen kunnen staan. Omdat vrede geen kwestie is van woorden, maar van daden, wil ik een praktisch voorstel doen. Doe mee, ga zelf de baan op. Als kandidaat bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen richt ik mij speciaal tot al de medekandidaten en dat zijn er duizenden. De meesten van ons hebben dagen en weken aan een stuk de straten afgedweild, zijn van deur tot deur gaan bellen om stemmen te ronselen. Zou het nu echt te veel gevraagd zijn, er nog eens een dagje bij te doen, niet voor onszelf of de partij, maar voor een hoger belang, voor de achthonderd miljoen hongerlijders, ver van hier?

Neem contact met het plaatselijk 11.11.11-komitee van uw gemeente en bied er uw diensten aan. Het is echt de moeite waard, wij hebben nog vele handen te kort en wat meer is, je zal je nadien meer mens voelen. Omdat mensen belangrijk zijn.

Jan Caudron,
Lid van de Kamer
en van de 11.11.11-werkgroep, stad Aalst.

Unitair of regionaal:

De stille parlementaire inzet van de maand november geeft ons de kans om wat uitgebreider terug te kijken op het laatste zittingsuur van vorige week.

Vrij laat op de avond, voor lege banken maar in aanwezigheid van een afvaardiging van het betrokken personeel. Op dat ogenblik werd het tere probleem van het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol aangepakt. Een eensgezind Vlaams front — Dupré van de CVP, Sleetx van de SP, Taelman van de PVV en Jo Belmans van de Volksunie — hekelde de voortdurende achterstelling van het Centrum ten opzichte van Wallonië.

Daartegenover stond dan Risopoulos die dit dossier uiteraard als een zoveelste aanslag op de Franstalige gemeenschap beschouwde, maar dan toch wijselijk besloot dat elke gemeenschap best het eigen potje zou koken. Tenslotte was er ook een ontgoochelende staatssecretaris Knoops.

Dat is de situatie oktober 1982. Anno 1968 was het echter heel anders gesteld.

Ook toen stond het Studiecentrum in de volle belangstelling. Heftig werd er gedebatteerd over toekomst en levenskansen, maar vooral over de scheeftrekking ten voordele van de toekomstige Waalse I.R.E.

Toch echter stond de Volksunie, en meer bepaald woordvoerder Jo Belmans, alleen in zijn verzet tegen de bestaande dubbelzinnigheid. Enerzijds immers werd het Molse centrum benadrukt als unitair centrum om er een maximale Franstalige aanwezigheid te waarborgen. Anderzijds evenwel werd de inplanting ervan in Vlaanderen ingeroepen om een Waalse tegenhanger op te richten. Kwestie van compensatie!

De Vlaamse meerderheid liet zich echter sussen met de belofte dat het op te richten I.R.E. in de streek van Charleroi, zich enkel zou bezighouden met het konditioneren en commercialiseren van isotopen en nooit de Waalse tegenhanger zou worden van het SCK.

Niet ten onrechte stelde Belmans toen dat dit maneuver een voet betekende tussen de deur, die nooit meer zou sluiten maar enkel

verder open gewrongen. En of hij gelijk kreeg...

Het bleef zelfs niet bij I.R.E. Er kwam ook nog INIEX, in de streek van Luik, omwille van het lieve evenwicht binnen het Waalse gewest. Alle drie de instituten beroepen zich op het zogezegd „nationaal statuut”. Maar enkel te Mol wordt de verhouding op het vlak van het academisch onderzoekspersoneel, 60 Nederlandstaligen en 40 Franstaligen, nagenoeg gerespecteerd. In de beide Waalse instituten is dat geenszins het geval.

Er is echter meer. Door een zuinig beheer is men er te Mol in geslaagd om eind 1979 een overschot te realiseren van ongeveer 170 miljoen. Als beloning hiervoor werd in 1980 een lagere toelage

toegekend, waarbij het overschot kon worden gevoegd en opgebruikt. De verhoging voor 1981 werd dan berekend op basis van de toelage voor 1980 en hetzelfde gebeurde voor 1982. De verdeling tussen de centra werd zodanig scheef getrokken dat aan I.R.E. en INIEX kon worden toegevoegd wat van Mol werd afgenomen. Moet daarbij nog gesteld dat de betoelaging in de Waalse centra per werknemer heel wat hoger ligt. En dat mede door de vaste kosten, de creatieve toekomstkansen van het Molse centrum tot nul herleid zijn!

Die toestand heeft ook zijn weerslag op de bezoldiging van het personeel en op het personeelsbestand. Sedert begin 1981 zijn er te Mol 50 werknemers afgevoerd

en niet vervangen. Voeg daarbij de 22 stagiairs van de economische herstellwet en een kleine optelsom leert dat op het SCK op zowat twee jaren tijds met een 75-tal personeelsleden werd afge-

bouwd. En volgens het VU-kamerlid laat alles voorzien dat deze nefaste politiek in stijgende lijn zal doorgetrokken worden.

Heel dit sociaal en economisch onrecht tekent zich bovendien af in een gewest, de Kempen, dat de hoogste werkloosheidsgraad in België scoort.

Kan het dan verwonderen dat meer en meer mensen, binnen en buiten het Centrum, aansturen op een overheveling van het Franstalig personeel? Zij zijn sinds lang de dubbelzinnigheid beu, waarbij nu eens op het unitaire been, dan weer eens op het regionale gedanst wordt. Maar in beide gevallen geschiedt dat dansen zo perfect dat Vlaanderen steeds als benadeelde partij te voorschijn komt.

Het S.C.K. wordt buiten gedanst!

PERSpektief

Na het afspringen van het sociaal overleg, is voor de regering het uur van de waarheid aangebroken. Nu moet het kabinet zelf de knopen doorhakken en kan ze de bal niet langer verschuiven naar de sociale gesprekspartners. Dat zal ongetwijfeld de spanningen binnen de meerderheid doen toenemen.

DAT schrijft ook De Morgen:

„Het afspringen van het sociale gesprek tussen patronaat en vakbonden en de verscherpte houding van beide sociale blokken heeft meer dan verwacht zijn invloed op het samenleven van liberalen en kristendemokraten. Geen van beide politieke families kan zich immers moeilijk engageren tot concrete tussenoplossingen waartoe de bonden en het bedrijfsleven zelf niet konden komen. De liberale familie die zo luidruchtig de patronale standpunten verdedigde, kan geen stap verder zetten dan het parlement zelf wil op gevaar af door de bedrijfswereld uitgescholden te worden voor verraders. De kristendemokraten van hun kant kunnen weinig toegeven aan het patronaat, omdat dit als verraad tegenover de sterke kristelijke vakbondsvleugel zou worden aangevoeld.”

HET is inderdaad de vraag wat CVP en PVV nu gaan doen. Blijven ze de weg bewandelen van

het neo-liberalisme, waarbij wel wordt ingeleverd maar waarbij de arbeiders niet zien wat er met hun geld gebeurt. Dat vraagt ook Het Volk: „Een mislukking op dit vlak is dubbel pijnlijk. De regering had nochtans een bijzondere inspanning gedaan om een opbouwend gesprek mogelijk te maken. Omdat het een dovemensgesprek is geworden zal zij nu zelf verplicht zijn te beslissen. Dat laatste zal maar kunnen indien er aan de werkende bevolking garanties worden geboden dat een verdere inlevering gepaard zal gaan met tastbare resultaten op het vlak van de tewerkstelling. Kortom, wanneer er deze maal boter bij de vis komt.”

ER moet voor het ACV dus boter bij de vis komen. Een lofwaardig standpunt, dat inderdaad juist is. Maar wat moet Vlaanderen dan niet zeggen? Hoelang wacht b.v. de Vlaamse textiel op overheidshulp? Intussen is Fabelta failliet en draait het failliete Waalse staal nog altijd...

Lees Het Belang van Limburg:

„Een kordaat optreden heeft niet noodzakelijk gepaard te gaan met krasse uitspraken die het mes nog eens in de wonde rondraaien. Vuurwerk maken rond een ziekbed is voor niemand opportuun en zelfs onfatsoenlijk. Mark Eyskens begrijpt dat beter. Hij weet dat het bankroet van Fabelta voor iedereen een bittere nederlaag is. Te meer daar de arbeiders en bedienden de voorbije maanden zwaar hebben ingeleverd om het bedrijf alsnog in leven te houden. Terloops, over de inleveringen bij het Waalse Cockerill-Sambre hebben we nog steeds niets gehoord. De regering schijnt dus vast te houden aan een sociale politiek van twee maten en twee gewichten. Ze kan dit maar doen in stille samenzwering met de Vlaamse deelregering die nog weinig interesse schijnt te vertonen voor de miljardenstroom naar Luik en Charleroi.

Mocht het land in de greep komen van een overweldigende stakingsgolf zal dat niet zonder gevolgen blijven. Debuone heeft reeds moeten ervaren dat deze regering zich niet zo gemakkelijk laat wegstaken. Een vroege val van het kabinet zit er dus niet in. Wat blijft is de schade die aan het bedrijfsleven wordt toebedeeld.”

HET wordt de hoogste tijd dat de staatshervorming opnieuw grondig wordt aangepakt, om Vlaanderen economisch op eigen benen te laten staan. Het is een kwestie van zelfbehoud geworden. Dat schrijft ook De Standaard: „De voorstanders van het unitarisme oordelen dat men best terugkeert naar het oude centralistische beleid. Maar is dat — nog afgezien van de wenselijkheid — politiek haalbaar? Terugvallen op de unitaire structuren en methodes zou betekenen dat de Vlaamse meerderheid zwaar gaat doorwegen op de Belgische beslissingen. Is het denkbaar dat Wallonië dat aanvaardt? De andere uitweg is een nieuwe schikking van de centrale resp. regionale machten, zodat niemand nog voor de voeten van de andere loopt. Er moet zo spoedig mogelijk orde komen in de betrekkingen tussen Staat en Gewesten. De crisis is nog lang niet voorbij. De snel verslechterende toestand in de Duitse Bondsrepubliek, onze belangrijkste handelspartner, is een nieuwe en bijkomende reden tot grote ongerustheid. Indien de verarring en de verdeeldheid bij ons blijft aanslepen, gaat de hele winkel, met al zijn unitaire én federale uithangborden, naar de bliksem.”

IN deze novembermaand willen we dit persoverzicht besluiten met een citaat uit het weekblad VOS, van onze eigen Vlaamse vredesbeweging: het Verbond

van Vlaamse Oud-strijders V.O.S. Het nummer van deze week is volledig gewijd aan de vredesproblematiek, van het „Nooit meer Oorlog” van de IJzersoldaten tot de Nobelprijs voor de Vrede '82.

VOS zet daarmee de roemrijke traditie voort van de Vlaamsnationaal pacifisten van de jaren 20 en 30, lange tijd vóór de vredesmarsen... Het weekblad wijst erop hoezeer kleine volkeren, zoals het Vlaamse, getroffen kunnen worden door de waanzin van oorlog: „Voor de kleine volkeren is het dus meer dan ooit geboden, waakzaam te zijn om niet in de infernale dans te worden meegesleurd. Mocht men er in gelukken om ook in Europa kernwapenvrije zones in te richten, dan zou onze veiligheid daar zeker door gebaat zijn. Want hoe meer wapens men overal ter wereld opstapelt, hoe onveiliger ze wordt. De gebeurtenissen rond de Falklands en in Libanon hebben dat weer eens klaar aangetoond en in de Golfstatenoorlog krijgt men er nog dagelijks bewijzen van. Laten we hopen, dat het gezond verstand het halen zal vóór we aan een nieuwe wereldkatastrofe toe zijn.”

Gezond verstand is één ding. Aktief vredesengagement is nog beter. Dat kan in de Vlaamse vredesbeweging VOS!

Het Verbond van Vlaamse Oud-strijders moet ervoor zorgen dat er nooit géén oud-strijders meer zullen komen. Wij kunnen VOS daarbij helpen!

„Freeze“-beweging haalt groot succes

Reagan krijgt het moeilijker na Kongres-verkiezingen

President Reagan en de Demokratische partij waren allebei „zeer tevreden“ met de uitslag van de verkiezingen waarbij vorige week alle 450 zetels van het Huis van Afgevaardigden, een derde van de honderd senaatszetels en 36 van de 50 gouverneursposten werden vernieuwd. En allebei hadden ze een beetje gelijk.

De Democraten wonnen 25 zetels bij in het Huis van Afgevaardigden waar ze al een stevige meerderheid hadden, en zeven gouverneursposten. Maar hun vooruitgang was minder groot dan ze hadden gehoopt en er was zeker geen sprake van een Demokratische vloedgolf.

Reagan kon dus tevreden zijn omdat de schade beperkt bleef en vooral omdat zijn Republikeinse partij haar meerderheid behield in de senaat.

Maar dat belet niet dat de Amerikaanse president het in de laatste twee jaar van zijn ambtstermijn moeilijker zal krijgen om zijn economisch austeriteitsbeleid door het Kongres te drukken. De „Mid Term Elections“ vormden immers een soort referendum over Reagans economisch beleid — de president onderstreepte dat trouwens door zelf actief aan de verkiezingscampagne deel te nemen — en het is duidelijk dat de kiezers dit beleid geen onverdeelde zegen hebben gegeven.

Het meest zorgen maken de Amerikanen zich om de hoge werkloosheid (meer dan 10 th.) die mede het gevolg is van Reagans anti-inflatiebeleid dat tot zeer hoge rentetarieven en talloze faillissementen heeft geleid. Waarbij komt dat het lot van Amerikaanse werklozen nog minder benijdenswaardig is dan dat van hun meeste Westeuropese tegenhangers want zij kunnen pas steun trekken als ze eerst hun belangrijke bezittingen (eigen woning, nieuwe wagen e.d.) van de hand hebben

Ronald Reagan: „Hoor ik goed?“

gedaan. Daarnaast hebben de besnoeiingen in de niet erg milde sociale zekerheid het lot van vele andere weinig begoede Amerikanen aanzienlijk verslechterd, en moeten de oudere burgers nu vrezen dat hun pensioenen het volgend slachtoffer worden van Reagans soberheidspolitiek. In de eerste twee jaren van zijn ambtstermijn kon Reagan dank zij zijn politiek talent en persoonlijke charme de nodige conservatieve Democraten (vooral uit de zuidelijke staten) ertoe brengen in het

Kongres zijn voorstellen voor belastingvermindering en drastische besnoeiingen in de sociale uitkeringen goed te keuren. In de komende jaren zal dat heel wat moeilijker worden. De kiezers hebben immers te kennen gegeven dat ze niet erg hoog oplopen met de „reaganomics“ en de Demokratische kongresleden zullen al een oogje gevestigd hebben op de presidentsverkiezingen van 1984 en de nieuwe Kongresverkiezingen (opnieuw het hele Huis en een derde van de senaat) die daarmee

gepaard gaan, en dus weinig zin hebben hun kiezers voor het hoofd te stoten. Heel wat waarnemers zijn trouwens van oordeel dat de vermindering in de sociale bijstand nu de limiet van het draaglijke heeft bereikt.

Terwijl Reagan dus misschien verplicht zal worden, tegen zijn uitgesproken overtuigingen in, over te schakelen naar een licht relancebeleid, zou hij het ook moeilijker kunnen krijgen in het Kongres nog de nodige steun te vinden voor zijn enorme militaire uitgaven die in grote mate schuld hebben aan het begrotingsdeficit.

Immers, in vrijwel alle van de negen staten en 26 steden waar aan de kiezers tegelijk een „freeze“-voorstel werd voorgelegd heeft dit voorstel om de Amerikaanse en Sovjetrussische kernwapenarsenalen op hun huidige sterkte te bevriezen een meerderheid gehaald.

De enige uitzonderingen vormden de staat Arizona en drie kleine steden in het westen. Elf leden van het Huis van Afgevaardigden die tegenstanders waren van die bevriezing zijn verslagen door Democraten die voor de freeze zijn. Een belangrijke verschuiving als men bedenkt dat in augustus jl. in het vorige Huis een voorstel voor een „wederzijdse en verifieerbare bevriezing van de testen met en produktie en opstellen van“ Amerikaanse en Sovjetrussische kernwapens slechts met een uiterst nipte meerderheid (204 tegen 202) afgewezen werd.

H.O.

Turkije stevent af op beperkte democratie

Met een veel grotere meerderheid dan was verwacht (ruim 90 th. van de stemmen) hebben de zowat twintig miljoen Turkse kiezers „ja“ gestemd in het referendum over de nieuwe grondwet die hen door het militaire regime werd voorgelegd. En dat „jawoord“ bracht mee dat ze generaal Kenan Evren, de leider van de generaals die in september 1980 de macht overnamen, krachtens een aparte clausule in die grondwet tot president verkozen voor een ambtstermijn van zeven jaar.

Het referendum ging gepaard met klachten over verkiezingsfraude. Zo zegden waarnemers dat het blauwe biljet voor „neen“-stemmen door de enveloppen te zien was wat tot onregelmatigheden bij de telling heeft geleid. Maar die mogelijke fraude heeft de uitslag van het referendum niet wezenlijk beïnvloed want algemeen was een ruime meerderheid voorspeld.

**Referendum geeft
generaals
grote meerderheid**

Die eventuele fraude vormt trouwens niet het bedenkelijkste aspect van het referendum. Vooreerst had de campagne die eraan voorafging een merkwaardig en weinig democratisch karakter. Nadat in september een zeer levendig en openhartig debat in de pers mogelijk was geweest over de nieuwe grondwet, die werd opgesteld door een assemblée wier leden door het militaire bewind waren uitgekozen, verbood het militaire bewind bij dekreet elke openbare discussie over of kritiek op het grondwetsontwerp in de laatste weken voor het referendum. Generaal Evren trok als enige kandidaat zonder tegenspraak door het land om het 200 artikelen tellende dokument toe te lichten en te verdedigen.

De nieuwe grondwet, waaronder aan een terugkeer naar een burgerbewind zal worden gewerkt, zal Turkije ook een democratisch

systeem brengen dat heel wat „gespiegder“ is dan het stelsel dat het van 1961 tot september 1980 kende onder de zeer liberale grondwet die de strijdkrachten het land toen na hun staatsgreep tegen Menderes nalieten, en dat ook sterk afwijkt van de Westeuropese en Noord-Amerikaanse democratieën.

Zo worden onder de nieuwe grondwet de burgerlijke vrijheden en ook die van de pers sterk beperkt. Er staat o.m. dat ze niet mogen gebruikt worden „tegen de openbare orde en de integriteit van de staat“, een bepaling die zeer ruim kan worden gehanteerd. De vakbondsrechten worden eveneens strak omschreven en vakbonden zullen geen acties met een politiek karakter mogen voeren en zich niet op gelijk welke manier met een politieke partij verbinden.

De politieke leiders van het „oude regime“ mogen de komende tien jaar geen partij oprichten of er lid van worden, en voor de vroegere parlementsleden geldt een dergelijk verbod voor vijf jaar.

Almachtig...

President Evren daarentegen krijgt vrijwel onbeperkte bevoegdheden. Zo zal hij o.m. een feitelijk vetorecht hebben op elke parle-

mentsbeslissing. Hij zal het parlement ook kunnen ontbinden als een premier twee maanden na verkiezingen geen meerderheid gevonden heeft, dit om een herhaling tegen te gaan van de toestanden in de laatste jaren van het burgerbewind toen het parlement door gebrek aan duidelijke meerderheden in een totaal immobilisme was verzand. De president zal de premier, de stafchef, de leden van het grondwettelijk hof en een aantal andere hoge ambtenaren benoemen.

Tenslotte was de keuze die de Turken in het referendum kregen erg beperkt. Afwijzing van het grondwetsvoorstel zou niet betekend hebben dat er een liberaler grondwet zou worden uitgewerkt, maar dat er voor onbepaalde tijd helemaal geen sprake meer zou zijn van een terugkeer naar een burgerlijk bewind.

Maar hoewel er, vooral in de steden, heel wat onbehagen bestaat over de weinig democratische gang van zaken rond het referendum en over het autoritaire karakter van de nieuwe grondwet, bleek tijdens de campagne van generaal Evren en uit het resultaat van het referendum dat de strijdkrachten en de „Nationale Veiligheidsraad“ die het land bestuurt twee jaar na de staatsgreep nog steeds grote populariteit genieten. De meeste Turken herinneren zich nog levendig de chaos van de laatste jaren van het burgerbewind toen het toenemend politiek geweld, van uiterst-rechts en extreem-links duizenden doden eiste en het land op een burgeroorlog leek te doen afglijden. Waarbij dan nog een zware economische crisis en een volslagen politieke verlamming kwam.

Het drastisch optreden van de strijdkrachten, die het politieke ge-

weld vrijwel hebben uitgeschaald, bracht een nog steeds levend gevoel van opluchting te weeg, al bestaat er heel wat protest tegen de middelen die daarvoor werden gebruikt. Met name de opsluiting van duizenden politieke opposanten en syndikale militanten, de massaprocessen, de folteringen en doodstraffen, de beknotting van een aantal vrijheden.

Voorlopig echter weegt de erken-

telijkheid om de teruggekeerde rust en veiligheid in de straten, en om het begin van het economisch herstel, het zwaarst. En lijken de strijdkrachten, de traditionele beoefenaars van de erfenis van Kemal Atatürk, die al tweemaal eerder in het ontsporende politieke leven ingrepen en telkens netjes naar hun kazernes terugkeerden, hun reputatie als „redder in de nood“ te hebben bewaard.

H. Oosterhuys

Generaal Evren, almachtig...

De dollarmolen heeft weer gedraaid in de campagnes voor de Mid Term Elections in de VS. Naar schatting niet minder dan 15 miljard B.fr. werden uitgegeven voor de wedren naar Kongreszetels en goeverneursposten.

Maar geld volstaat nog niet om te winnen, anders zou de Republikeinse partij, die veel en veel rijker is dan haar Demokratische tegenstander, een klinkende overwinning hebben moeten behalen.

Dollars volstaan nog niet om te winnen

De organisaties van de aartskonservatieve „morele meerderheid“, die o.m. ijvert voor het ongedaan maken van de legalisatie van abortus, het herstel van het verplicht gebed in de scholen e.d., gaven weer tientallen miljoenen uit om progressieve kandidaten te bestrijden, maar ditmaal met heel wat minder succes dan twee jaar geleden. Zo wierp het „National Conservative Action Committee“ niet minder dan 30 miljoen fr. in de strijd om de liberale Demokratische volksvertegenwoordiger Paul Sarbanes in Maryland te ontronen. Maar die heftige en venijnige campagne wekte zoveel verontwaardiging dat ze in het voordeel uitdraaide van Sarbanes die met een comfortabele meerderheid herkozen werd.

Dat geld niet volstaat om te winnen ondervonden ook twee deelnemers aan een goeverneursrace. In Minnesota ruïneerde de Demokraat Mark Dayton zich praktisch in een vergeefse campagne van 350 miljoen fr. om de uittredende goeverneur te ontronen. En in Texas, waar men alles altijd groter ziet dan in de rest van de States, gaf de Republikeinse goeverneur William Clements bijna het dubbele van die som uit voor zijn campagne maar verloor niettemin van zijn Demokratische challenger.

Wat niet belet dat de beschikking over ruime fondsen van doorslaggevend belang kan zijn in een nek-aan-nek race, en dat de rijkdom van de Republikeinse partij er ongetwijfeld toe bijgedragen heeft haar verliezen te beperken.

H.O.

(jeeveedee) In de zopas door koningin Beatrix beëdigde nieuwe Nederlandse regering zitten géén ministers of staatssecretarissen van D'66. De Demokraten, die nog wél meeregeerden in het kabinet-Van Agt en zelfs op hun zetels bleven zitten toen in mei de socialisten het aftrapt, zijn niet gewéerd door de kristen-demokraten en liberalen die nu onder leiding van Ruud Lubbers (CDA) het bewind voeren, maar ze kozen zelf voor de oppositie. Of ze nog ooit deel zullen uitmaken van een kabinet lijkt vooralsnog uiterst twijfelachtig. Want D'66 dat fris en vrolijk en met valiezen vol nieuwe ideeën de Nederlandse politiek binnenstapte in het jaar dat sindsdien als een symbool de naam van de partij opsiert, ligt duidelijk op zijn „tweede sterfbed“. Zes jaar geleden, nog in zijn prille jeugd, leed D'66 al aan een aftakeling die noodlottige vormen aannam. Een speciaal kongres boog zich serieus over de vraag of het niet logischer en wellicht eerlijker zou zijn om de boeken maar voorgoed dicht te klappen. Maar de zelfmoordplannen werden niet uitgevoerd (waarover dadelijk meer) en vijf jaar later, in 1981, marcheerden zeventien Demokraten, het hoogste aantal uit hun toen bijna vijftienjarige historie, het parlement binnen.

Helaas, helaas, in september, nu 2 maanden geleden, luidde het verdikt van de stembus: elf zetels verlies, de Demokraten afgeslankt tot het formaat van bijna een splinterpartij zoals de kommunisten of de politieke getuigen van de „zwarte-kousen-kerk“. Uit die rekord-klap hebben de afgelopen weken twee D'66-kopstukken hun konklusie getrokken. Kamerfractieleider Laurens-Jan Brinkhorst (hij was nog staatssecretaris in het kabinet-Den Uyl van '73 tot '77) gaat voor een salaris dat het viervoudige is van zijn parlementair inkomen, vermeerderd met een maandelijks woontoeleage van 220.000 B.fr., de Europese Gemeenschap in Tokio vertegenwoordigen. Hij was in de Kamer eigenlijk niet op zijn plaats, liet hij bij zijn afscheid weten... Méér gerucht veroorzaakte de aankondiging, door hem persoonlijk gedaan, dat ook Jan Terlouw, tot vóór enkele dagen minister van Economische Zaken, de pijp aan Maarten geeft. Letterlijk zelfs, want de nieuwe politieke leider van de Demokraten is Maarten Engwirda, een kundig maar wat kleurloos kamerlid die met zijn zesmans-fractie nu op de oppositiebanken zit.

„Zinkend schip“

Terlouw dus uit de Nederlandse politiek. Men moet hem nageven dat hij op een fiere, althans volstrekt eerlijke wijze zijn heengaan motiveerde. „Ik was lijststaande bij de verkiezingen“, aldus de 50-jarige wis- en natuurkundige, tevens jeugdboeken-auteur, „en als zodanig voel ik me verantwoordelijk voor de zware nederlaag van 8 september. Als verantwoor-

delijke zie ik me verplicht de actieve politiek te verlaten“. Oprechte woorden, die nochtans lang niet overal in goede aarde vielen. Had Jan Terlouw geen „kiezersbedrog“ bedreven door te weigeren plaats te nemen in de banken waarnaar toch altijd nog enige honderdduizenden D'66-stemmers hem hadden verwezen? En is het echt wel flink van een kapitein om het „zinkende schip“ (de woorden zijn van Terlouw zelf) te verlaten omdat „het beter te redden is met iemand anders aan het roer“? In elk geval nam het D'66-kongres op een wat matte wijze afscheid van een kennelijk ontroerde Terlouw, de man die op het hoogtepunt van zijn politieke carrière zijn diepste val maakte.

Jan Terlouw, van nature vriendelijk en eerder bescheiden, is in zijn elfjarige politieke loopbaan zowel de redder van de Demokraten geweest als de falende leider, hoewel hij de schuld voor het falen met anderen moet delen. De redder was hij tijdens het hierboven genoemde „zelfmoordkongres“ in 1976. Op dat eerste dieptepunt van de partij, kort vóór de Tweede Kamer-verkiezingen, bood hij aan om lijststaande te worden onder voorwaarde dat in zeer korte tijd enige duizenden partijleden en sympathizanten dat aan hem zouden verzoeken. Die voorwaarde werd vervuld en kort daarna voerde Jan T. zoals hij naar Amerikaanse wijze in de partijtop werd genoemd, D'66 naar een winst van twee zetels.

De Demokraten bleken dus nog levensvatbaar. Ook dit jaar, nog maar vier maanden geleden, liet Terlouw zich overhalen om opnieuw lijsttrekker te worden. Aanvankelijk weigerde hij omdat een deel van de partij bezwaar had tegen zijn standpunt dat D'66 — in tegenstelling tot een eerder verkondigde mening — bereid zou

moeten zijn om in een toekomstig kristen-demokratisch-liberaal kabinet zitting te nemen. Maar op dezelfde dag waarop zijn schriftelijke weigering aan een speciaal kongres werd voorgelezen, trok hij zijn besluit in om vervolgens wederom tot nummer één van de Demokratische lijst te worden aangewezen. Van een nieuwe rol als redder was nu echter geen sprake meer. Roemloos kwam D'66 uit de verkiezingsstrijd te voorschijn.

De afgang van Terlouw in september was in feite de afstraffing voor zijn falen (in de ogen van de partij-aanhang en in het vrijwel algemene oordeel van de media) als politicus en als bewindsman.

Onder het kabinet-Van Agt I (CDA en liberalen) wist hij het Demokratische gezicht nog te redden door een „redelijke“ oppositie-voering, dit in tegenstelling tot de bonkige manier waarop de socialisten het kabinet Van Agt-Wiegel aanpakten. Dat leverde D'66 bij de verkiezingen van 1981 geen windeieren op. Maar toen het er in de nieuwe regering (Van Agt II) op aan kwam een *brugfunctie* in te nemen tussen de elkaar van oudsher wantrouwende socialisten en demokraten, bleken Terlouw, nu minister van Economische Zaken geworden, en zijn partijgenoten-bewindslieden niet de bouwers te zijn die zo'n brug konden konstrueren. Eerder integendeel, want in mei verliet de Partij van de Arbeid het kabinet, waarna D'66 dat toch altijd als een „natuurlijke bondgenoot“ van de socialisten was beschouwd, in arren moede alleen verder regeerde met het CDA. Een taktiek die velen in het land volstrekt onbegrijpelijk vonden. Hoé sterk dat gevoelen was, toonde de verkiezingsuitslag van 8 september aan.

Beroofd van de kopstukken die het partijgezicht bepaalden (ook ex-Defensie-minister Hans van Mierlo, eens oprichter van de partij, zit niet meer in het parlement), likken de Demokraten nu hun diepe wonden. Een eerste interne inventarisatie heeft al uitgewezen dat naast de mislukte landspolitiek ook grove fouten in de partijleiding als oorzaak worden gezien van het fiasco. Het eigen wetenschappelijk bureau van D'66 stelde vast: „De partij is zowel bestuurlijk als inhoudelijk los zand“. Daarbij komt het verwijt van ontrouw aan de eigen koers en, ten aanzien van Terlouw, de beschuldiging dat hij tijdens zijn ministerschap met zeer weinig naar buiten is gekomen dat de partij herkenbaar maakte.

Kommer en ellende dus bij de „jongens“ die er eens op uit waren het Nederlandse politieke bestel te doen „ontploffen“ om vervolgens iets nieuws op te bouwen wat er op papier best aardig uitzag (bij voorbeeld een gekozen eerste minister en een beter kiessysteem), maar in de praktijk onhaalbaar bleek. Natuurlijk speelde de kracht van de gevestigde politieke machten ook een rol. Voor zover die machten tóch pluimen verloren heeft D'66 daar maar tijdelijk van weten te profiteren. Socialisten en kristen-demokraten zijn de jongste tien jaren teruggevalen, het zijn de liberalen die met de „spijststemmers“ zijn gaan lopen. „We zijn niet opgericht om een splinterpartij te worden“ zei de nieuwe Kamerfractieleider Maarten Engwirda toen hij tot opvolger van Terlouw werd aangewezen. Nee, die bedoeling heeft D'66 nooit gehad. Maar het zal bloed, zweet en tranen kosten om aan een splinterpositie te ontsnappen. De afgelopen weken hebben drieduizend leden — tegen de 20 procent van het totaal — D'66 vaarwel gezegd.

Jan Terlouw, gaat nu beslist weer jeugdboeken schrijven...

VAN HET EKO FRONT

En zondag laten wij de auto op stal!

„Wat is het fijn op zo'n autoloze zondag, je hoort de knikers rollen van het kinderspel...”, zong smurfenbaas Vader Abraham naar aanleiding van de verplichte autoloze zondagen in de zeventiger jaren. Onder druk van de internationale oliecrisis werden toen voor het eerst zo'n rustdagen zonder auto's ingericht. Deze hadden niet alleen een energiebesparend effect. Heel wat mensen, en vooral gezinnen met kinderen, ervoeren toen zelf wat het kan betekenen, als je zomaar te voet of op de fiets de hele straat voor jou hebt, als je de kinderen voor een keer niet moet houden binnen de afsluiting van je eigen tuin...

AUTO-ARME ZONDAG

14 NOVEMBER 1982

De Bond van Grote en Jonge Gezinnen wil het zondag aanstaande nog eens overdoen. Op vrijwillige basis. Talloze verenigingen, waaronder de Volksunie, de Volksuniejongeren en tientallen VU-mandatarissen, hebben de oproep mee onderschreven... en zullen dan ook daadwerkelijk meewerken aan het slagen van deze gebeurtenis. U toch ook?

Een trieste balans...

... en wil tot verandering

Dr. ir. L. De Brabander schreef vorig jaar: „De grootste schaduwzijde van het autoverkeer is het enorme aantal ongevallen. De laatste twintig jaren vielen op de weg in België en Nederland iets meer

dan 100.000 doden — dit is meer dan één inwoner op 250 — en waren er ongeveer 800.000 zwaargewonden, hetzij nagenoeg één inwoner op 30. Het aantal lichtgewonden wordt op twee en een half miljoen geschat. Het risico dat wijzelf of onze verwanten ooit in een ernstig verkeersongeval betrokken zullen worden, is dus zo groot dat het de zekerheid benadert. Het besef daarvan heeft onvermijdelijk zijn weerslag op het levensklimaat in onze gemotoriseerde samenleving.

Om ongevallen te vermijden of de gevolgen ervan te verzachten doet men een hoop dingen die in sterke mate het leefmilieu beïnvloeden: nieuwe ziekenhuizen worden gebouwd, andere worden uitgebreid; hulpdiensten voor gehandicapten worden opgericht; rij-scholen vermenigvuldigen zich; auto-inspektiestations rijzen uit de grond; voor het toezicht op het verkeer worden helikopters ingezet; radio- en televisieuitzendingen worden erop afgestemd; en noem maar op. Tegelijk hebben verkeersongevallen aanzienlijke economische gevolgen. Zo bevorderen ze de bedrijvigheid van verzekeringsmaatschappijen en garages, hetgeen meer werkgelegenheid schept, maar veroorzaken ze ook het vroegtijdig verdwijnen van mensen, waardoor het arbeidspotentieel wordt aangetast. Konklusie van dit stukje is dat de auto als milieu-onvriendelijke fak-

tor zowel op het vlak van het directe effect op het milieu, luchtvervuiling, geluidshinder, schroot en afval, stof tot nadenken geeft als op het vlak van de langzamer werkende effecten: inrichting van onze woon- en leefomgeving niet in functie van de „homo ludens”, maar in functie van de gejaagde mens voor wie mobiliteit (levens-) belangrijk is.

Tweede punt tot nadenken is de auto als energievreter wat niet alleen zijn weerslag heeft op het individuele gezinsbudget maar vooral op wereldschaal alarmerende vooruitzichten oproept. Derde en belangrijkste punt tot bezinning is de auto als levensbedreigende faktor, niet alleen voor bestuurders en passagiers maar ook voor andere deelnemers aan het verkeer. Om prof. W. Dumon te citeren: „Velen schijnen te doen alsof de ongevallen met doden en gewonden een tol zijn die we aan de vooruitgang dienen te betalen.

Het woord „slachtoffers” krijgt hier een magische klank. Wat ons ontbreekt is het geloof dat het kan veranderen. (...) Het zal maar beteren wanneer we geloven dat het verbeteren kan”.

Een auto-arme zondag kan gezinnen aanzetten dat ook voor hen — dus zowel voor ouders als kinderen — de straat en de directe woonomgeving heel wat te bieden heeft als eerste, ongedwon-

gen speel-, verblijfs- en ontmoetingsruimte. Ongehinderd, en van dichtbij, al wandelend of fietsend, een stuk van je eigen woonomgeving exploreren is een kans die je enkel krijgt als de auto uit het straatbeeld verdwijnt. Zondag kan dus aansporen tot „bezinning”. Een auto-arme zondag kan een dag worden die arm is aan gemotoriseerd verkeer; maar rijk aan ervaringen; aan menselijke relaties; aan acties.

De Bond wil van dit initiatief de lokomotief zijn voor alle verenigingen en individuen die mee-doen.

Openbaar vervoer

Het vergroten van onze individuele mobiliteit dank zij de auto heeft ongetwijfeld onze economische mogelijkheden doen toenemen, onze horizonten verruimd, onze persoonlijke onafhankelijkheid en misschien wel ons zelfbewustzijn vergroot; en dat zijn allemaal even zovele te verdedigen waarden en verworvenheden.

Daar staat tegenover dat we voor dit alles een niet geringe prijs betalen, zowel individueel als kollektief. Een tabel om aan te tonen dat de auto op zijn eigen terrein, de mobiliteit, bijzonder zwak staat: hij neemt enorm veel plaats in en dat maakt hem voor het stedelijk vervoer ongeschikt.

Ruimtegebruik door verkeer

Om 10.000 mensen op een uur tijd

Hij zorgt voor vrij veel lawaai en stank, en dringt zich daarbij zodanig op, dat vele andere boeiende dingen in de stad, dorp en natuur niet meer mogelijk zijn.

Wegens zijn massa en zijn kracht, de massaliteit waarmee hij gebruikt wordt, en de soms grenzeloze ambitie van degene die ermee rijdt, is de auto veler schrik of schade. In grote leeftijdscategorieën is hij doodsoorzaak nr. 1. Iedere ouder die een kind onderweg heeft, iedereen die een geliefde op weg weet, voelt enige onrust. Ook dit jaar zullen onder ons 2.000 of meer slachtoffers gevallen zijn, zullen er 80.000 gewonden te tellen zijn. Getallen als oorlogsverliezen.

Dit bewijst ten voeten uit de noodzaak en het nut van een modern en goed functionerend openbaar vervoer. En niet zoals nu, waar tijdens precies het weekeinde een aantal gemeenten eenvoudigweg van de bustrajeklijst werden geschrapt.

Daarenboven zijn de tarieven voor dit openbaar, gemeenschappelijk vervoer de jongste jaren zó de hoogte in geschoten, dat dit verplaatsingsmiddel eigenlijk tot de „luxe-produkten” is gaan behoren. Daar waar het in feite hét sociaal vervoermiddel bij uitstek zou moeten zijn.

En van de huidige verkeersminis-

Doden en gewonden per 10 miljard afgelegde km per persoon

Per 10 miljard afgelegde km per persoon	Auto	Bromfiets Voetganger Fiets	Trein Tram Bus
Doden	15	6	0,1
Gewonden	301	287	16

te vervoeren heeft men: 12 rijstroken nodig per auto of 36 m; 4 rijstroken nodig per bus of 12 m; 1 rijstrook nodig per tram of 2,5 m. Op een enkele spoorlijn of metro kunnen 40.000 mensen per uur reizen.

In een stad met 300.000 inwoners en een goed openbaar vervoer volstaan 120 tram- en bushaltes van elk 75 m² of 9.000 m² (0,9 ha) samen.

In een stad met 300.000 inwoners en een slecht openbaar vervoer is er behoefte aan 200.000 parkeerplaatsen van elk ca. 20 m² of 4.000.000 m² of 400 ha.

ter-De Croo, die bekend staat als een tegenstander van het openbaar vervoer, moeten wij in dit verband niet veel positiefs verwachten. Of misschien toch, indien wij hem iets kunnen dijs maken. Want, ook daarom is het zondagse resultaat belangrijk! Om te tonen aan die beleidsmensen dat het ons menens is met ons engagement voor een mooier, een groener en bovenal een rechtvaardiger Vlaanderen.

En dan versieren wij straks onze straat in een speel- en feeststraat. Veel plezier!

(pvdd)

Zó hoort het

Een metalen kantoorinrichting is inderdaad bijzonder mooi als kwaliteit, vormgeving en kleurschakeringen tot en met bestudeerd zijn. Dat alles kunnen wij U garanderen.

En vooral uitgebreid tonen.

In onze 3.500 m² toonzalen te Edegem (in Brussel staat een kleinere toonzaal te uwer beschikking) bent U van harte welkom.

En mocht U, spijtig genoeg, verhinderd zijn om ons te bezoeken, vraag dan schriftelijk onze catalogus aan bij ons hoofdhuis.

Wij sturen U dan meer dan 100 blz. ideeën en mogelijkheden en meteen een overzicht van ons uitgebreid gamma houten meubilair

en zitcomfort. Zonder de minste verplichting. Wel even naam en functie vermelden. Alleszins dank voor uw belangstelling.

P.S. Ons gamma rolluikkasten alleen al is uw bezoek overwaard. Tot kijk.

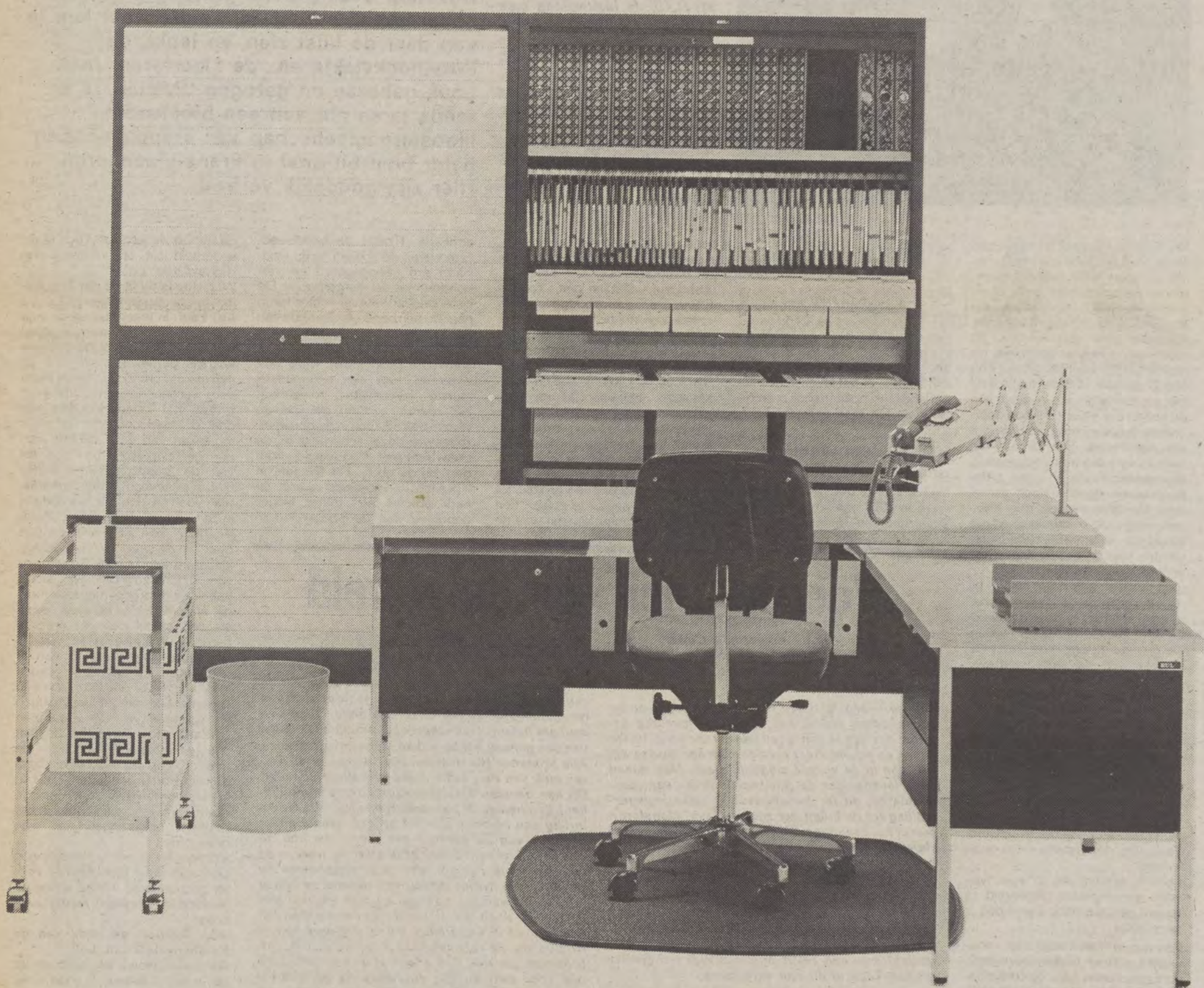
Hoofdhuis:

Mechelsesteenweg 186 B - 2520 Edegem
Tel. 03-455.75.51 (10 l.) - Telex 35.061 B

Bijhuis:

Montoyerstraat 10, 1040 BRUSSEL
Tel. 02-512.99.18 (4 lijnen)

Toonzalen open dagelijks van
9 tot 18 uur (in Edegem ook op zaterdag).

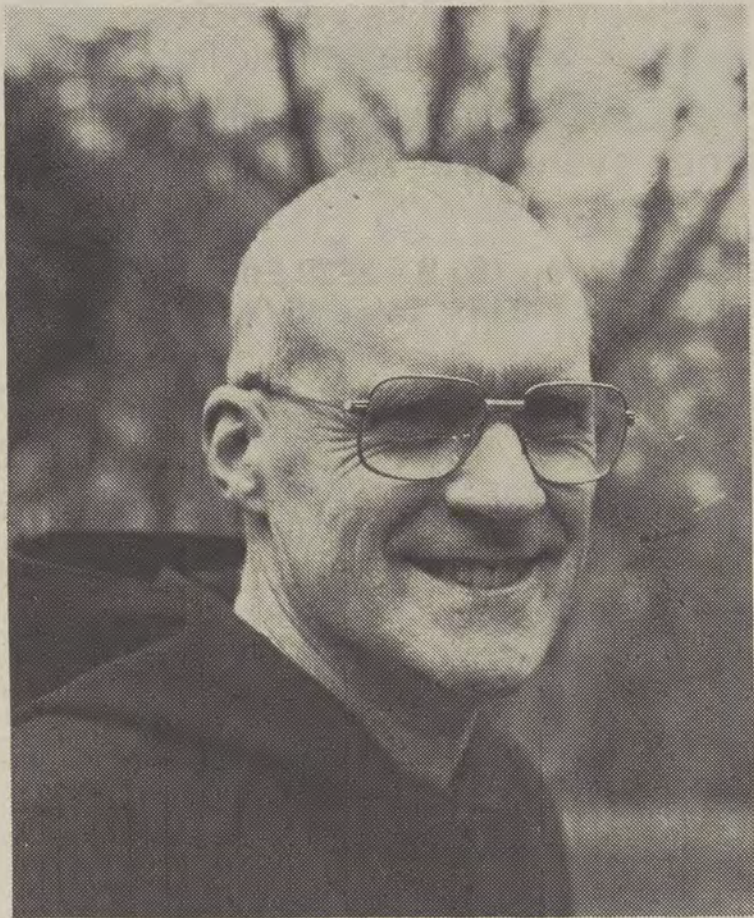

BULO

KANTOORMEUBELN N.V.

uw specialist-
kantoorinrichter
3.500 m² toonzalen

Dom André Louf, abt van de Katsberg

Jaak Louf, „Dom André Louf“, werd geboren te Brugge op 28 december 1929. Reeds op 17-jarige leeftijd besloot hij Cisterciënzer te worden in de abdij van de Katsberg. 17 jaar later werd hij er abt verkozen. Op 34-jarige leeftijd, als Vlaming, abt worden in een Frans klooster. Merkwaardig.

Zijn naam werd overigens meer dan gefluisterd toen kardinaal Suenens, vóór een paar jaren, ontslag nam als primaat van België.

Sinds hij pater is heeft Jaak Louf al heel wat gepubliceerd rond spiritualiteit en gebed, o.m.: *Heer, leer ons bidden*, *Niets boven de liefde*, en straks *Inspelen op Gods genade*. Ook speelde Jaak Louf een belangrijke rol in de Brugse KSA tijdens de woelige na-oorlogse periode. Hij was mee de inspirator van de stunt om, in de bevrijdingsstoot (!), de leeuwenvlag mee te dragen doorheen de Bredelstad. Tot op vandaag een overtuigde Vlaming die, naast zijn onmetelijke liefde voor God, een warme genegenheid blijft koesteren voor Vlaanderen.

Om deze en nog meer redenen vonden WIJ het de moeite waard de Katsberg te beklimmen.

Een Vlaamse abt „Over de schreve“

Eventjes voorbij Poperinge en Abele, net over de Belgisch-Franse grens — in het prachtige Vlaamse Heuvelland — ligt een pittoresk dorpje met een wonderlijke naam: „Godewaersvelde“. Ondanks eeuwen verfransingsdruk hebben de Franstaligen nog geen eigen naam voor dit plaatsje gevonden. Gelukkig maar. „Godsvelde“ noemen de bewoners hun gemeente in de schaduw van de Katsberg.

Bovenop deze groene glooiing prijkt een sober-streng abdij. Bij helder weer kun je van daar de kust zien, en leper, de Westhoekvlakte en... de IJzertoren. Jaak Louf, geboren en getogen Vlaming, is er reeds jaren abt van een bloeiende kloostergemeenschap van Trappisten. Een pater (van bij ons) in Frans-Vlaanderen. Hier zijn goddelijk verhaal...

Wij hadden afspraak gemaakt met de abt ná de zondagse hoogmis. Wij volgden deze kerkelijke eredienst. Een biezonder, zelfs kil en weinig esthetisch bouwwerk, die abdijkerk. Met een doordringende, mystieke geur van wierook. 60 monniken schuiven doorheen de middenbeuk naar het altaar. Een rijzige gestalte sluit de dubbele rij. Het gevlamde groene gewaad van de abt en een kleurige ikoon doorbreken het eentonige wit, de tint die overheerst. Een dienst van ruim 75 minuten met veel gezang, afwisselend Frans en Latijn, uiterste rust en eigenlijk nooit vervelend. Hemelse muziek, drie lezingen, veelvuldig neerbuigen en het geluid van stilte vormen de ingrediënten van deze eucharistie, die werkelijk een „dankzegging“ is. En toch modern: ook leken helpen bij de offergave en de „redeswens“ is een hartelijke bedoening, waarbij zelfs kussen te noteren vallen. De evangelielezing over „het penningke van de arme weduwe“ inspireert vader abt tot een homilie over één van de basispijlers van het kloosterleven zelf: de armoede.

Iets waardoor de gasten overigens niet geteisterd worden. De voorgeschotelde warme maaltijd is overvloedig, maar niet luxueus: soep, heerlijk-smoutig lamsvlees, koffie en fruit, én (kan het Frans?) een stuk zachte trappistenkaas. Van de gastenservice geen kwaad. Nadien worden wij, in zo'n typische spreekplaats, uitgebreid te woord gestaan door Jaak Louf, le père abbé.

Een mooie man (zoals mijn vrouwelijke partner nadien bevestigt), kort geschoren haar, fel-fonkelen-de ogen achter een alledaagse bril, een blauwfluwelen broek onder de wit-bruine paterspij, een goudkleurige ring rond de rechtersvinger. Wanneer hij licht, doet hij dat met volle overgave. Wanneer hij spreekt, doet hij dit zacht en tegelijk doordringend, wanneer hij luistert, doet hij dit intens. Een zaligmakend geluk straalt uit deze persoonlijkheid... Hij spreekt nog

vloeiend de taal van zijn moeder, nu en dan gekruid met een Brugse uitdrukking. Even werd ons urenlang gepraat onderbroken door de „none“, het gebed van het negende uur (omstreeks kwart na twee): een tiental minuten van stil geprevel en gezang, begeleid door een citer. Godfried Bomans noemde zijn boek over het leven in een Nederlandse trappistenabdij „een bericht uit het hiervoormaals“.

Vanuit Bourgondië ontstaan

WIJ: De Orde der Cisterciënzers werd in 1098 gesticht door de H. Robertus van Molesmes te Ci-

teaux in Bourgondië. Tot op vandaag is dit het hoofdklooster van de trappisten?

Abt Louf: „Dat is juist. Van uit Cîteaux zijn vier dochterkloosters ontsproten, die op hun beurt weer dochterkloosters hebben gemaakt. Met een onderbreking van zowat een eeuw, rond de Franse revolutie, is Cîteaux het moederklooster gebleven. De stichters wilden de regel van Benediktus in zijn oorspronkelijke zuiverheid beleven. Een basisgeschrift daarbij was de „Carta caritatis“-oorkonde, het handvest van de liefde; een eerste poging om een project tot stichting op papier te zetten. Een centrale gedachte daarbij was de

armoede. Tijdens de Middeleeuwen waren de abdijen en de monniken erg geëngageerd en verbonden met de maatschappij. De cisterciënzers wilden echter terug naar de eenzame plaatsen, los van de bestaande sociale structuren. Zonder evenwel volledig buiten de wereld te gaan staan. Maar wel opterend voor een eenvoudige, moniale levenswijze: zowel wat het uiterlijk vertoon als wat de liturgie betreft. Ook in de bouwstijl. Alhoewel deze soberheid in de bouwtrant niet altijd werd behouden. Bij de abdij „Ter Duinen“ in Koksijde bijvoorbeeld werd de kerk precies één meter langer gebouwd dan de abdijkerk van

Cluny. Zo zie je maar. Toch is die soberheid tot op vandaag een leidraad voor ons.“

WIJ: Hoe is de Orde der Trappisten intern gestructureerd?

Abt Louf: In tegenstelling tot vele andere orden zijn de trappisten niet opgesplitst in provincies. Maar volgens pyramide vorm, net als een stamboom. Zo is ook de Katsberg verbonden met Cîteaux en tevens het moederklooster van drie dochterkloosters, die door monniken van de Katsberg werden gesticht. Ikzelf ben dus abt van de trappistengemeenschap hier, maar tevens „Pater Immediatus“ voor de drie dochterkloosters. In feite houdt dit in dat ik „Pater Visitor“ ben, die minstens één maal om de twee jaar de dochterkloosters een bezoek moet brengen. Tijdens zo'n officiële visitatie heb ik de opdracht met elke monnik afzonderlijk te spreken, evenals een aantal dialogen met de ganse kommunauteit te voeren. Het houdt ook het nazicht van de rekeningen in. Na zo'n bezoek maakt de Pater Visitor dan een document op met zijn bevindingen en opmerkingen, de zogeheten „visitatiekaart“. Daarnaast bestaat ook het generaal kapittel om de drie of vier jaar. Vroeger bijna altijd in Rome gehouden, maar in '84 bijvoorbeeld in de Verenigde Staten. Dit generaal kapittel is het hoogste beslissingsorgaan van onze orde.

Verder zijn er wel vergaderingen per regio, maar deze hebben echter geen jurisdictie. Vlaanderen en Nederland vormen hierbij één groep.“

WIJ: Behoort de abdij van de Katsberg daar ook bij?

Abt Louf: „Nee. Wij behoren tot de groep „Centraal Europa“, met o.m. Duitsland, Oostenrijk, Joegoslavië.“

WIJ: Joegoslavië? Zijn daar kloosters toegelaten?

Abt Louf: „Ja, er heerst een beperkte vrijheid voor de gelovigen in dat kommunistisch land. President Tito heeft tijdens de oorlog verscheidene keren kunnen onderduiken bij karthuispaters. En

Voor het heil van de wereld

De Trappisten of de hervormde Cisterciënzers, zoals zij sinds 1892 bij hun officiële kerkelijke benaming heten, zijn een strenge, kontemplatieve patersorde.

Van de vroegste tijden der kristenheid is, onder edelmoedige zielen, het verlangen levendig geweest om zich in een leven van afzondering, boete, gebed en arbeid, meer onmiddellijk aan God te wijden dan in de wereld mogelijk bleek. Men noemt deze levenswijze de „kontemplatieve“, van „contemplatio“, dit is: „beschouwing“, zulks in tegenstelling tot de leden der zgn. „aktieve“ kloosterorden of kongregaties, die de eer Gods en hun eigen zieleheil meer nastreven in de bemoeienis voor hun evenmens, zoals ziekenverpleging, missiëring en onderwijs.

Begrijpelijkerwijze staan „hedendaagse“ mensen uit de chips- en hoogtechnologische wereld nogal kritisch, ja soms afkerig tegen die „beschouwende orden“. Men zou hen zelfs, op het eerste gezicht, van een zeker egoïsme niet vrij kunnen pleiten. Toch is dit een vergissing.

Voor gelovigen zou het antwoord eenvoudig kunnen zijn. Kristenen zijn op aarde voor niets anders dan om God te dienen. En nu is het zo, dat hij die God rechtstreeks dient, dus niet door middel van resultaten in anderen, maar direct en onmiddellijk, van hart tot hart (in het beschouwende leven dus) Hem meer nabij is, zo hij dit met volle overgave doet. Maar is dit innig verbonden zijn met God, binnen de veilige omslotenheid der kloostermuren,

geborgen voor alle noden ter wereld, niet een vorm van geestelijk egoïsme? Hier raken wij het kardinale punt, de schakel waar alles om draait.

In feite zijn kristenen op aarde met als doel: de zelfheiliging. Ook sociaal gezien, ten opzichte van de medemens, is het beschouwende leven van eminent belang. Gelovigen zijn immers allen leden van één geheel: het Mystieke Lichaam van Kristus. Alle kristenen die daarvan deel uitmaken profiteren mee van de gaafheid van een zijner lidmaten. Dit kan beeldspraak lijken, doch het is werkelijkheid. Een heilige, in het verborgene levende kloosterling kan oorzaak zijn dat op een geheel ander gedeelte van de aardbol een mens, die van dit Mystieke Lichaam dreigt af te sterven, weer in de bloedsomloop der genade wordt opgenomen en gevoed. Elke heilige straalt een geweldige kracht uit, van de werking waarvan hij zich wellicht niet bewust is, doch die niettemin aan duizenden ten goede komt. Zijn gestadige wil tot éénwording met Kristus, die de volmaaktheid is, vormt een krachtbron van genade, niet alleen voor hemzelf, doch ook voor anderen. Die voortdurende gerichtheid naar de volkomenheid, de vereniging met God, noemt: het gebed. En in deze ruimere zin verstaan is het gebed dus niet alleen een mondelijk-geestelijke verrichting, doch één doorlopende levensdraad, die ook arbeidend in de kaasmakerij of schoenlappend in de werkplaats kan gesteld worden. Maar het hoogtepunt vindt die gerichtheid in het Goddelijk Officie: zesmaal daags schrijdt de trappist ter kerke om er te bidden en te zingen.

dit heeft hij blijkbaar nooit verge-ten. Elk jaar schonk hij hen overigens nog bloemen en geschenken. Ook vandaag tolereert de Joegoslavische regering het bestaan van kloosterorden."

Interne democratie

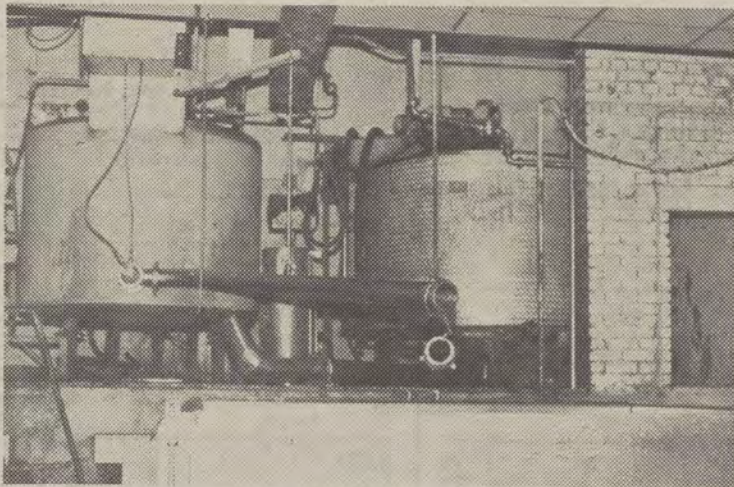
WIJ: En intern? Hoe is zo'n abdij innerlijk gestructureerd?

Abt Louf: "De abt wordt verkozen door zijn medemonniken en heeft als belangrijkste taak het voor- gaan op de weg naar God. Hij is dus een „pastor“, een herder, die leiding en onderricht geeft aan zijn konfraters. Ik moet hier ook ver- melden dat elke abdij zijn eigen specifieke geest, zo'n beetje zijn eigen levenswijze heeft, zonder afbreuk te doen van de fundamen- tele principes en gedragsregels. Dit heeft te maken met het feit dat elke abdij een verregaande vorm van autonomie bezit. Verder is de abt ook belast met de administra- tie, de economie, kortom het be- leid van de abdij. Veel wordt hier- bij gedelegeerd naar medewer- kers. Zo laat ik het reilen en zeilen van het gastenkwartier omzeg- gens volledig over aan de gasten- pater.

De beslissingen en opties worden steeds besproken met de leden van de pastorale raad, dit is de officiële raad die de abt bijstaat. Van de zes leden mag de abt er twee zelf aanduiden. De overige vier worden verkozen door alle monniken. En in de pastorale raad wordt geheim gestemd. De mening van de abt is dus niet de alles-bepalen- de. Daarnaast bestaat een ekono- mische raad die de economie van het klooster behartigt, en onder meer de werkverdeling opmaakt. Verder is er een liturgische kom- missie, een groep die zich bezig houdt met de „opsmuk“, de studie- raad (bestaande uit professoren)... heel wat overlegorganen dus."

WIJ: Waarvan leeft een abdij? Hoe komt u aan inkomsten om de uitgaven te dekken?

Abt Louf: "Een abdij is altijd ver- bonden aan een uitbating en zelf- bedruipend. In Frankrijk is dit meestal een landbouwbedrijf. El- ders is dit een brouwerij. Wij leven van de opbrengst van ons fabriek- je van kaas en boter. Dagelijks wordt hier 7 à 8.000 liter melk verwerkt tot boter en kaas. Dit is zeer kleinschalig in vergelijking met de grote kaasfabrieken. Wij hebben echter het voordeel dat wij in detail kunnen verkopen. Het principe is dus steeds: leven van de handenarbeid."

Een gezicht op de kaasfabriek van de trappistenmonniken.

WIJ: Volstaat dit om te overle-ven? Een groep van 65 mensen onderhouden is toch een dure onderneming. Komt daar nog bij het verwarmen van de gebou- wen, kleding...

Abt Louf: "Tot op vandaag gaat het. Uiteraard is dit mede te dan- ken aan ons sober leven. Geen luxe, de verwarming niet te hoog (16°), geen vleesverbruik, slechts twee auto's, geen reizen, niet ro- ken... Ook storten wij jaarlijks in een sociale kas voor 't pensioen. Wel hebben wij een minieme in- komstenbron door giften, verkoop van boekjes... Toch slagen wij erin zelfs nog schenkingen te doen: mensen die aan de grond zitten, missieprojecten, tot zelfs een Vlaamse school in Brussel..."

WIJ: Hoe verloopt de samenwer-king met de Franse, dus linkse, overheid?

Abt Louf: "Goed, heel goed. Aan- vankelijk hadden wij hiervoor ge- vreesd, maar dit bleek ongegrond te zijn. Bepaalde ideeën van ons werden zelfs gretig overgenomen. Heel wat leden van de regering- Mitterrand zijn overigens protes- tant of katholiek. Sommigen zijn zelfs strijdende ge- lovigen. Over een aantal weken treedt hier een gewezen socialisti- sche schepen in: zijn vrouw is overleden en zijn beide kinderen zijn het huis uit. Socialisme bete- kent in Frankrijk niet anti-klerikali- sme of sektarisme."

Werken en bidden

WIJ: Hoe verloopt een doorsnee dag van een trappisten-monnik?

Abt Louf: "Wij staan op, met Gods genade — anders zou 't niet gaan. — om 3 u.15. Van halfvier tot halfvijf lezen wij de „metten“. Daarna is er „vrije tijd“, tijd voor

persoonlijk gebed, tot 6 uur. Dan hebben wij de „lauden“ en de dagelijkse mis tot rond 7 uur. Daarna is er opnieuw „vrije tijd“ tot half negen. Tot dan verloopt alles in grote stilte: er wordt niet ge- sproken. Een vast uur voor ontbijt bestaat er niet: tussendoor kan men, indien men wil, iets tot zich nemen. Na het gebed van het „derde uur“ (na zonsopgang) gaan de monniken aan het werk. Van 8 u.40 tot 11 of 12 uur. Dan is er een gebed op „het zesde uur“ en aansluitend een vegetarisch mid- dagmaal. Om 14 u.15 is er de „none“, en daarna werkt men tot rond 17 u.45, tot aan de „vespers“ dus. Om halfzeven nemen wij het avondmaal, met aansluitend „het kapittelje“, waarop de abt kom- mentaar geeft bij de regel van de orde, nieuwtjes vertelt, of een pro- bleem gezamenlijk bespreekt. Om halfacht lezen wij de „kompleten“, en om acht uur gaan wij slapen. Zo hebben wij toch zeven uur rust."

WIJ: Hoe blijft u op de hoogte van de gebeurtenissen „buiten de kloostermuren“ van het we- relodgebeuren?

Abt Louf: "Wij bezitten radio noch televisie. Wanneer er echt iets is dat wij moeten zien, dan huren wij een toestel. Maar dit gebeurt zel- den. Wel hebben wij een abonne- ment op een aantal dagbladen, die door één monnik worden gelezen. 's Zondags brengt hij daar objek- tief een samenvatting van: over de politiek, de economie, wat er in de wereldkerk gebeurt. Hij doet dit bijzonder neutraal, want ook on- der de paters bestaan verschillen- de politieke opinies... die wij res- pektieren. Voorheen was de kerk in Frankrijk rechts, nu is dit lang niet uitsluitend zo. Wij zonderen ons bewust van de wereld af, zonder er ons van „af te snijden“. Wij willen bewust niet konstant met de neus op het wereldgebeu- ren gedrukt worden. Het monas- tieke leven heeft een andere be- trachting..."

Een lange weg

WIJ: Hoe wordt iemand nu Trap- pist?

Abt Louf: "Iedere man kan Trap- pist worden. Voorafgaandelijk hebben wij een aantal diepgaande gesprekken met de kandidaat. Dan komt hij gedurende enige tijd een aantal „stages“ doormaken, waarbij hij een eindje meeleeft met de novicen. Wij hebben het liefst dat de betrokkene eerst een beroep heeft uitgeoefend „in de wereld“. Konkreet betekent dit dat men ten vroegste op zijn 25ste le- vensjaar intreedt. Zo hebben wij onder de huidige novicen een ver- pleger, een bloemist en een bank- bediende. Novicen vormen een aparte groep, o.l.v. de novicen- meester. Dan volgt een opleiding van twee jaar als novice, waarbij men volledig vrij is om terug weg te gaan. Daarna kan men zich door een tijdelijke gelofte engageren voor 1 of 3 jaar. Hierna kan men

De abt sluit de rij van de sliert paters bij de intrede tot de hoogmis.

zich dan engageren door de „plechtige“, dus eeuwige gelofte. En dan volgt nog een vijfjarige opleiding tot het monastieke le- ven: met veel studie en onderricht in de theologie, de filosofie, het kerkelijk recht... Dit wordt gedo- ceerd door onze eigen professoren. Dit zijn trappisten die gestu- deerd hebben aan een universi- teit."

WIJ: Is er een verschil tussen „broeder“ en „pater“?

Abt Louf: "Wij zijn allen broeders, met als enig onderscheid dat de paters een priesterwijding hebben gekregen. Maar verder houdt dit geen enkel hiërarchisch of ander verschil in. En wanneer krijgt ie- mand een wijding? Wel, op be-aalde tijdstippen vraag ik aan de kerkgenoot of zij menen dat er nieuwe priesters voor onze ge- meenschap nodig zijn. Indien de meerderheid „ja“ stemt, dan laat ik ook aan hen de keuze over het

doeanier en deze wilde ons, bij gebrek aan papieren (direkt na de oorlog, nota bene), terug over de grens sturen. Op dat ogenblik brak echter een hels onweer los en wij zochten dekking. Nadien viel deze doeanier nergens nog te bespeuren en toen vervolgden wij onze tocht naar de top van de Katsberg. Wij wilden in de abdij overnachten, maar na het avond- eten vlogen wij eruit. Wij hebben dan maar een schuur voor de nacht uitgezocht. Die avond volg- den wij wel de „kompleten“. En toen voelde ik het: „Hier wil ik komen leven“. Die roeping werd bevestigd na een paar retraites in de abdij. O ja, de pater die me er toen heeft uitgegooid, leeft nog. Nu nog plagen wij er elkaar mee!"

WIJ: U bent KSA-bondsleider geweest tijdens de troebele na- oorlogse tijd? Meer zelfs, u speelde een opmerkelijke rol in een memorabele optocht...

„Socialisme in Frankrijk is niet anti-klerikalisme...“

aantal en wie dit moet worden. En dan verzoeken wij de bisschop deze broeders te wijden."

WIJ: Is het waar dat in 1967 de „regel“ versoepeld werd?

Abt Louf: "Na het Concilie is het eng rigouistische een stukje afge- zwakt. De gebarentaal is niet echt afgeschaft, maar het spreken werd toch wel meer toegelaten. Ook kan een monnik, wanneer zijn vader of moeder zwaar ziek is, thans gerust naar zijn familie gaan. Maar verder kennen wij nog steeds geen echte rekreatie, gaan wij nooit op uitstap en derven wij vlees. Een monnik is een man van de bijbel, van het gebed, van „het onverpoosd met God bezig zijn“. Wij willen open komen, los komen, voor God, naar Hem luisteren en tot Hem bidden. En dit kan ook tij- dens het werk bij een lawaaiige machine. Ook dan kan men tot het diepste diep komen. Het is een kwestie van roeping."

Vlaming in hart en nieren

WIJ: Hoe bent u er eigenlijk toe gekomen om monnik te worden? En dan nog in Frans-Vlaanderen?

Abt Louf: "Mijn aanvankelijk ge- dacht was missionaris worden. Maar ik werd aangegrepen door de drang om mijn gehele leven met God bezig te zijn. Ik werd er door „overvallen“. Dit is iets irratio- neels. Ik voeg er echter aan toe dat ik er van hield van 's ochtends tot 's avonds in de kerk te bidden. Hoe ik er dan toe gekomen ben om voor de Katsberg te kiezen? Eigenlijk toevallig. Als KSA-leider waren wij, samen met nog enkele- len, over de grens geslopen. Wij werden tegengehouden door een

Abt Louf: "Daar ben ik nu nog blij om. (glundert) Onmiddellijk na de bevrijding werd aan de KSA ge- vraagd mee op te stappen in de bevrijdingsstoet die doorheen Brugge zou trekken. Op dat ogen- blik was de KSA nog zeer militaris- tisch. U moet rekening houden met de gevoeligheid van de men- sen op dat ogenblik. Zelfs mijn vader, altijd een Vlaamsnationalist, vroeg ons af te zien van ons voornemen. Zonder resultaat ech- ter. Na een bijzonder woelige vergadering besloten wij om in die stoet toch ook de Vlaamse leeuw naast de chirovlag en de driekleur mee te dragen. De vaandels wer- den gedragen door boerenjon- gens te paard, om te vermijden dat de toekijkende massa de drager te lijf zou gaan. Wij wilden onze leeuwenvlag opnieuw laten wape- ren in Brugge. Weet hierbij dat de eerste na-oorlogse goudwed van KSA in de socialistische pers werd omschreven als „Brugge is het Vlaamse Nürenberg!“ Ons op- zet lukte echter. Tot grote vreugde van alle rechtgeaarde Vlamin- gen..."

Wij wandelen doorheen de tuin- zonder-franjes en brengen een bezoekje aan de eenvoudige kaasmakerij, de broodwinning voor zestig mensen. Abt Jaak Louf vertelt over zijn liefde voor zijn volk, voor de mensen en voor God. De herfstwind zwiept doorheen zijn pij. Van op de Katsberg hebben wij een godde- lijk panoramazicht over Vlaande- ren. Zou het dan toch waar zijn dat deze heuvel een tussensta- tion is op de hemelse weg naar de Vader? (pvdd)

Monniken gaan zesmaal daags bidden en zingen in de kale abdijskerk.

Zaterdag

13 NOVEMBER

BRT

14.00 Open school. — 16.00 Together again (film). — 18.00 Tik-tak. — 18.05 Het Veenmysterie (f.). — 18.30 De Bankrovers (film). — 19.10 Charlie Chaplin. — 19.27 11.11.11-aktie. — 19.35 Morgen. — 19.45 Nieuws. — 20.10 Jerom en Benjamien (f.). — 21.15 Terloops. — 22.00 Dienst onopgeloste zaken (f.). — 22.50 Nieuws.

NED 1

18.23 Nieuws. — 18.28 Teleac. Een kart eeuw ruimtevaart. — 18.58 Nieuws. — 19.00 De Frank Kramer show. — 20.15 Lou Grant (tv-reeks). — 21.05 Wordt verwacht (filmtips). — 21.37 Nieuws. — 21.55 Studio Sport. — 22.25 KDeurig, kwiek en katoliek (De Graaf). — 23.31 Nieuws. — 23.36 Pinkpop 1982.

NED 2

18.35 Sesamstraat. — 18.50 Toeristische tips. — 18.57 Minibios. — 19.20 Wie van de drie? (spel). — 20.00 Nieuws. — 20.28 Mies. — 21.30 Dallas (f.). — 22.20 Televisier magazine. — 23.00 De toestand in de wereld. — 23.05 Avro's sportparanoma. — 23.35 Nieuws.

RTB

19.30 Nieuws. — 19.55 Le jardin extraordinaire (natuurmagazine). — 20.30 De coup de Sirocco (film). — 22.15 C'est chouette la musique. — 23.15 Nieuws.

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 Droit de réponse. — 21.50 Dallas (f.). — 22.45 7/7 le magazine de la semaine. — 23.40 Nieuws.

A 2

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.45 Le théâtre de Bouvard. — 20.35 Champs-Élysées (variété). — 21.50 Les amis (tv-reeks). — 23.15 Bluff: korte film. — 23.30 Nieuws.

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40 Regionaal programma. — 20.00 Les jeux de 20 heures (spel). — 20.35 On sort ce soir à Mègeve (teater). — 21.55 Nieuws. — 22.25 Prelude à la nuit.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.15 Unglaubliche Freunde (tv-spel). — 21.40 Nieuws. — 22.00 Gloria (film). — 0.00 Nieuws.

ZDF

19.00 Nieuws. — 19.30 Die Pawlaks (Ruhrgebied). — 20.15 Das grosse Wunschkonzert der Volksmusik. — 21.55 Nieuws. — 22.00 Das aktuelle Sportstudio. — 23.30 Sport aktuell. — 0.10 Nieuws.

D 3

19.55 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 Musik auf Kuba. — 21.10 Vor 40 Jahren. — 21.15 Sekunden der Angst (film). — 22.25 Rockpalast (Andreas Vollenweider). — 23.25 Nieuws.

LUX.

20.00 Les têtes brûlées (f.). — 22.45 L'affaire du collier (film).

Zondag

14 NOVEMBER

BRT

11.00 Konfrontatie. — 14.30 Voor boer en tuinder (Open school). Energie winnen. — 15.00 Grootmoeder en de acht kinderen in het woud (jeugdfilm). — 16.35 In de schaduw van de totems. — 16.45

Charlie Chaplin. — 17.05 Littekens (dok.). — 17.55 Voetbaluitslagen. — 18.00 Tik-tak. — 18.05 Leven... en laten leven. — 19.45 Nieuws. — 20.00 Sportweekend. — 20.30 Paradijsvogels (tv-reeks). — 21.10 Het Kirov-ballet. — 22.45 Nieuws.

NED 1

18.25 Nieuws. — 18.30 Teleac. Planten verzorgen in huis en tuin. — 19.00 Nieuws. — 19.05 Happy days (f.). — 19.30 The story of... Elvis Presley. — 20.10 Dynasty (f.). — 21.00 Not the nine o'clock news. — 21.15 Vakwerk. — 21.40 Hoezo? show. — 22.30 Magnum (f.). — 23.15 Nieuws.

NED 2

18.15 Sesamstraat. — 18.30 Oogst in beeld (mag.). — 19.00 Studio sport. — 20.00 Nieuws. — 20.10 Panoramiek. — 20.45 Ja, natuurlijk (natuurminnend vragenspel). — 22.15 Ander nieuws. — 22.55 Nieuws.

RTB

19.30 Nieuws. — 19.55 Contacts. Verkeers tips: LPG. — 20.00 A qui le gant? (spel). — 21.35 Les dames à la Licorne (tv-film). — 23.30 Nieuws.

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 Police Python 357 (film). — 22.40 Pleins feux. — 23.00 Sports dimanche soir. — 23.20 Nieuws.

A 2

20.00 Nieuws. — 20.35 La nuit d'un reveur (variété). — 21.35 De Algerijnse oorlog. — 22.40 Concert - actualité. — 23.10 Nieuws.

FR 3

20.00 Bizarre, bizarre (bizarre verhalen). — 20.35 De la démocratie en Amérique (De verovering). — 21.25 Korte Franse films. — 22.30 Sister Flow (film). — 0.10 Prelude à la nuit.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.15 Tiere vor der Kamera (natuurdok.). — 21.00 Hundert Meisterwerke. — 21.10 Holocaust (f.). — 23.30 Nieuws.

ZDF

19.00 Nieuws. — 19.10 Bonner Perspektiven. — 19.30 De dood van het woud. — 20.15 Ein anderer Mann, eine andere Frau (film). — 22.30 Nieuws. — 22.45 Weltsprache Musik. — 23.45 Nieuws.

D 3

19.55 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 Stadt zwischen den Welten (Singapore). — 21.00 Auslandsstudio. — 21.45 Gesucht-gefund. — 23.15 Kopfhörer. Experimentele film. — 23.25 Nieuws.

LUX.

19.30 Filmmagazine. — 20.00 Quincy (tv-reeks). — 21.00 Elmer Gantry, le charlatan (film).

Maandag

15 NOVEMBER

BRT

18.00 Tik-tak. — 18.05 Sesamstraat. — 18.20 Klein, klein kleuter-tje (Jakobus en Corneel). — 18.35 Rechten en vrijheden (Open school). — 19.05 Memory. — 19.17 Uitzending door derden. — 19.45 Nieuws. — 20.15 Nancy Astor (f.). — 21.05 De sportshow. — 21.50 Ommekaar: van binnen uit. — 22.35 Nieuws.

NED 1

18.58 Nieuws. — 19.00 Vinger aan de pols. — 19.30 De sterkste man van Europa (Sportspektakel). — 20.30 Airline (f.). — 21.20 Ontdek je plekje (Steenwijk en Havelte). — 21.37 Nieuws. — 21.55 Opsporing verzocht. — 22.35 Nieuws.

poggenpohl
keukens

Kuchen-Zentrum
Belgiëlei 66,
2000 Antwerpen
Tel. 031-30.07.72

NED 2

18.35 Sesamstraat. — 18.50 Jeugdjournaal. — 18.57 Maja - de bij. — 19.25 De verborgen vallei (f.). — 20.00 Nieuws. — 20.28 Terugkeer naar Brideshead (f.). — 21.20 Brandpunt. — 22.05 De alles is anders show. — 23.10 Nieuws.

RTB 1

19.30 Nieuws. — 20.00 La coupe à dix francs (film). — 23.00 Nieuws.

RTB 2

19.30 Nieuws. — 19.55 De memoire de Belges. De zon en keizer gaan nooit slapen. — 20.30 Chansons souvenirs (Hornu). — 21.45 En Sadju dins l'monde (toneel).

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 La tête du client (film). — 22.10 L'enjeu (mag.). — 23.10 Nieuws.

A 2

19.10 D'accord, pas d'accord (mag.). — 19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.45 Le théâtre de Bouvard. — 20.00 Nieuws. — 20.35 Le grand Echiquier. — 23.15 Nieuws.

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40 Regionaal programma. — 20.00 Les jeux de 20 heures (spel). — 20.35 Jo (film). — 21.55 Nieuws. — 22.25 Magazine over de zee. — 23.05 Muzi club.

ARD

20.15 Die Geheimnisse von Paris (f.). — 21.15 Blutiger Sommer (dok.). — 22.00 Marie Paule Bell. — 22.30 Tagesthem. — 23.00 Die Taxifahrerin (film). — 0.50 Nieuws.

ZDF

19.00 Nieuws. — 19.30 Die Pyramide (spel). — 20.15 „Ich bin ja kein Deutscher“. — 21.00 Heute-journal. — 21.20 Danny's traum (tv-spel). — 22.50 Zeugen des Jahrhunderts. — 23.45 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 Montagabend im Dritten (film). — 21.45 Dialog mit einer Verstorbenen (dok.). — 23.10 Nieuws.

LUX.

20.00 Drôles de dames (f.). — 21.00 Mercredi soir, 9 heures (film).

Dinsdag

16 NOVEMBER

BRT 1

14.00 Schooltelevisie. — 18.00 Tik-tak. — 18.05 De smurfen. — 18.30 Glasblazen in België. — 18.40 The Sadrina-projekt (Open school). — 19.07 Jozef Cardijn, apostel van de arbeidersjeugd. — 19.45 Nieuws. — 20.15 I.Q. — 20.45 Videofoon. — 21.15 Het menselijk brein (zien). — 22.05 Aktie openbaar vervoer. — 22.35 Nieuws.

BRT 2

20.15 De Toverfluit (opera).

NED 1

18.58 Nieuws. — 19.00 EO-kinderkrant. — 19.30 Ronduit. Werkloos = waardevol. — 20.20 Tijdsein. Adam en Daniel: wat is er gebeurd? — 21.00 Het evangelie

naar Johannes. (dok.). — 21.37 Nieuws. — 21.55 Den Haag vandaag. — 22.10 Op zicht (kunst-mag.). — 22.25 Beeldspraak (Ger Meinema: het onuitgesproken verhaal). — 23.10 Nieuws.

NED 2

18.35 Sesamstraat. — 18.50 Jeugdjournaal. — 18.57 Dierenverhaaltjesland. — 19.05 Matthew Star (SF-f.). — 20.00 Nieuws. — 20.28 Diamanten (f.). — 21.10 De Mountiesshow. — 22.10 Tros Ak-tua tv. — 22.45 Falcon Crest (f.). — 23.40 Nieuws.

RTB 1

19.55 Shôgun (f.). — 20.40 Au nom de la loi. — 21.40 Grace à la musique (Stravinski). — 22.35 Nieuws.

RTB 2

19.30 Nieuws. — 20.00 La coupe à dix francs (film). — 23.00 Nieuws.

RTB 2

19.30 Nieuws. — 19.55 De memoire de Belges. De zon en keizer gaan nooit slapen. — 20.30 Chansons souvenirs (Hornu). — 21.45 En Sadju dins l'monde (toneel).

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 La tête du client (film). — 22.10 L'enjeu (mag.). — 23.10 Nieuws.

A 2

19.10 D'accord, pas d'accord (mag.). — 19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.45 Le théâtre de Bouvard. — 20.00 Nieuws. — 20.35 Le grand Echiquier. — 23.15 Nieuws.

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40 Regionaal programma. — 20.00 Les jeux de 20 heures (spel). — 20.35 Jo (film). — 21.55 Nieuws. — 22.25 Magazine over de zee. — 23.05 Muzi club.

ARD

20.15 Die Geheimnisse von Paris (f.). — 21.15 Blutiger Sommer (dok.). — 22.00 Marie Paule Bell. — 22.30 Tagesthem. — 23.00 Die Taxifahrerin (film). — 0.50 Nieuws.

ZDF

19.00 Nieuws. — 19.30 Die Pyramide (spel). — 20.15 „Ich bin ja kein Deutscher“. — 21.00 Heute-journal. — 21.20 Danny's traum (tv-spel). — 22.50 Zeugen des Jahrhunderts. — 23.45 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 Montagabend im Dritten (film). — 21.45 Dialog mit einer Verstorbenen (dok.). — 23.10 Nieuws.

LUX.

20.00 Drôles de dames (f.). — 21.00 Mercredi soir, 9 heures (film).

MAANDAG (15 NOV)

De vijfde aflevering van *Rechten en vrijheden*, een soort cursus voor volwassenen, gaat over „Recht op arbeid“. Komen aan de orde: Wat is recht op arbeid; De afdanking; De schadevergoeding bij afdanking; Re-integratie; Stakingsrecht; enz. (BRT). — De verhouding tussen Nancy en haar man, superplayboy Robert Shaw, komt tot een kritiek punt. Uiteindelijk sluit zij zich op en weigert zij nog iemand te zien, uitgezonderd Rev. Neve (Nancy Astor, BRT). — Het sociaal-maatschappelijk magazine *Ommekaar* van BRT gaat over psychiatrische patiënten en hun terugkeer naar het gewone leven. — In navolging van Aktenzeichen XY... op het Duitse net, zendt de Avro (Ned. 1) een dergelijk *Opsporing verzocht* uit. Deze reeks programma's gaan in samenwerking met de politie en justitie. De bedoeling is de kijker te betrekken bij het ophelderen van niet opgeloste misdrijven en verdwijningen. — Wie zich veertien dagen geleden bekocht en/of teleurgesteld voelde toen er wat fout ging met de uitzending rond Brel en daarvoor de RTBF verantwoordelijk stelde, kan nu een bloemetje gooien naar diezelfde RTBF. *Hommage à Brel* (in de reeks „Ecran Témoin“) komt vanavond op het RTBF 1-scherm. Met interviews met familieleden, collega's, kennissen en met archiefmateriaal en beelden van optredens.

RTB 2

20.55 Angèle (film).

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.30 D'accord, pas d'accord. — 20.35 Histoire de rire (toneel). — 22.35 Chitrakathi (korte film). — 22.35 Nieuws.

A 2

20.00 Nieuws. — 20.30 D'accord, pas d'accord. — 20.40 Un tueur dans la foule (film). — 22.35 Lire c'est vivre (Paulina 1880). — 23.30 Nieuws.

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40 Regionale programma's. — 20.00 Les jeux de 20 heures (spel). —

20.30 D'accord, pas (mag.). — 20.35 La dernière (filmavond). — 20.50 sans retour (film). — dernière séance. — 22. piste des Mohawks (film). — Prélude à la nuit.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.15 mit Georg Thomalla (show). — 21.00 Reportage. — 21.45 Holocaust. — 23.20 Tagesthem.

ZDF

19.00 Nieuws. — 19.30 Geburstag (komedie). — Heute-journal. — 21.20 10. Haus (reportage). — meneo (opera). — 1.05

de GRAB

ZATERDAG (13 NOV.)

— King Vidor's Amerikaanse film *Together again* (1944, zwart-wit) gaat over de turbulente belevenissen van een vrouwelijke burgemeester en een beeldhouwer. Zij komen in contact met elkaar via het standbeeld van de vrouw haar man, de overleden burgemeester die zij is opgevolgd. Met Irene Dunne, Charles Boyer, Charles Coburn e.a. (BRT). — De Engelse politiereeks *Enigma Files* heeft als rode draad of aanknopingspunt van de vijftien afleveringen, de bewijsmaterialen en persoonlijke bezittingen van opgesloten die opgeborgen worden in een ruimte waar detective Mick Lewis een nieuwe job gevonden heeft (BRT). — De popliehebbers komen opnieuw uitgebreid aan de bak op Ned. 1 (KRO), waar een reportage uitgezonden wordt over het *13de Pinkpopfestival* dat op 31 mei '82 in Geleen werd gevierd. Met onder andere: Doe Maa, Au Pairs, Kid Creole & The Coconuts, Mink De Ville, ZZ Top, e.a.

ZONDAG (14 NOV.)

— Vandaag auto-arme zondag! Aktief meedoen en maak er geen TV-zondag van! — Meer en meer wordt op de verschillende zenders aandacht besteed aan ballet. BRT doet daar aan mee. Vanavond presenteert het beroemde *Kirov-ballet* uit Leningrad op BRT een selectie uit klassieke balletten. — In de eerste reeks portretten van beroemde muziekgroepen of artiesten komt na de eerste aflevering over de Beatles vanavond de tweede, en die gaat over *Elvis Presley*. Een veertig minuten durende bijdrage over het tegenwoordig druk besproken zangfenomeen (Veronica Ned. 1). — *Un autre homme, une autre chance*, is een Franse western met enige psychologische diepgang, waarvoor Claude Lelouch tekent (1977). Een jong stel, Jeanne en Francis, vlucht uit het door oorlog verscheurde Frankrijk weg en wil z'n geluk beproeven in de Nieuwe Wereld. Door een stom toeval, komt Francis aan z'n dood. Jeanne is nu wel verplicht zich alleen met haar dochtertje door het leven te slaan. Op een dag ontmoet zij een dierenarts, wiens vrouw eveneens vermoord werd. Met Geneviève Bujold, James Caan, Francis Huster, e.a. (ZDF).

MAANDAG (15 NOV)

— De vijfde aflevering van *Rechten en vrijheden*, een soort cursus voor volwassenen, gaat over „Recht op arbeid“. Komen aan de orde: Wat is recht op arbeid; De afdanking; De schadevergoeding bij afdanking; Re-integratie; Stakingsrecht; enz. (BRT). — De verhouding tussen Nancy en haar man, superplayboy Robert Shaw, komt tot een kritiek punt. Uiteindelijk sluit zij zich op en weigert zij nog iemand te zien, uitgezonderd Rev. Neve (Nancy Astor, BRT). — Het sociaal-maatschappelijk magazine *Ommekaar* van BRT gaat over psychiatrische patiënten en hun terugkeer naar het gewone leven. — In navolging van Aktenzeichen XY... op het Duitse net, zendt de Avro (Ned. 1) een dergelijk *Opsporing verzocht* uit. Deze reeks programma's gaan in samenwerking met de politie en justitie. De bedoeling is de kijker te betrekken bij het ophelderen van niet opgeloste misdrijven en verdwijningen. — Wie zich veertien dagen geleden bekocht en/of teleurgesteld voelde toen er wat fout ging met de uitzending rond Brel en daarvoor de RTBF verantwoordelijk stelde, kan nu een bloemetje gooien naar diezelfde RTBF. *Hommage à Brel* (in de reeks „Ecran Témoin“) komt vanavond op het RTBF 1-scherm. Met interviews met familieleden, collega's, kennissen en met archiefmateriaal en beelden van optredens.

DINSDAG (16 NOV.)

— ring over de werking van het menselijke zintuig „gezicht“ (BRT 1, *Het menselijke zintuig*). — Het onderwerp van het satirisch-humoristische magazine *Toets* (BRT 2) is diskriminatie. Het komt in een Fernandel-retrospektief cel Pagnol (1934, zwart-wit) op het die in de Provence, Fernandels genomen werd, bewijst Fernandel z'akteur van de meest verschillende hij een serieuze rol neer: Saturnin verliefd wordt op een meisje dat verdient. Het meisje valt in de hand ter uit de stad, die haar in Mars t'werk zet. De familie en Saturnin neer zij geen nieuws meer krijgen wanneer een hopeloze Saturnin Tros start vanavond met een „za reeks voor de jongeren: A'thew Matthew Star). Matthew is de zc heerser van de planeet Quadri lijfwacht Walt slaagt hij erin naar de daar onder de gewone mensen duiken. Op de aarde beleeft het avonturen, want Matthew beschikt telekinetische machten... (Ned. 2).

WOENSDAG (17 NOV.)

— TV-evenement van de avond: *Uitzending van de Vlaams-nationale Omroep* (BRT 1). — En dan is er Zwitserland — Schotland. Rechtstreeks de internationale wedstrijd in het voetbalkampioenschap van 1982. — Het voetbal wordt op BRT 2 een aflevering van het toeristische 82 die gaat over typische Belgische ren en na het voetbal volgt een u aan *Louis Neefs*, heruitzending waarin aan de hand van gesprekken een beeld wordt gegeven van het soon van Louis Neefs. — De Varoeren een heel sterk *gevaar* voor elke leeftijd en naar ieders te pikken valt. — *Van Kooten en* Ned. 2 (VPRO) een totaal ander ge graag meegenomen. Hierna volgt een jonge Noordhollandse boe Rusland oprukkende Duitse solc hoop van in Rusland een land kunnen bouwen. Het is echter t Zijn tocht eindigde via Siberië en in de woelige Poolse stad Gdansk.

DONDERDAG (18 NOV.)

— re TV-dag. Het jongerenmagazine behandelt realistische toestanden se jeugd mee begon. De afle heet „Mijn school heeft ezelsoe documentaire in gespeelde vorm scholieren die een popgroep willen staat hen zo goed als het kan l allerlei problemen kijken bij zo'n op The Cure of Scooter. Luk De Kor de onderwijzer (BRT 2). — In het pelijk magazine van de KRO (Ned

accord, pas d'accord
0.35 La dernière séance
nd). — 20.50 La rivière
r (film). — 22.20 La
ance. — 22.55 Sur la
hohawks (film). — 0.35
a nuit.

ws. — 20.15 Ein Abend
Thomalla (komische
1.00 Report: aktualitei-
4.45 Holocaust (f.). —
sthem.

ws. — 19.30 Ihr 106.
(komedie). — 21.00
al. — 21.20 Saturn im
portage). — 22.05 Ido-
era). — 1.05 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 Macht - Die grosse Versuchung (film). — 21.00 Tochter des Schweigens (tv-reeks). — 21.45 Galerie. — 22.30 Medizin im Dritten. — 23.15 Nieuws.

LUX.

21.00 Pancho Villa (film).

Woensdag

17 NOVEMBER

BRT 1

15.30 The Sandrina project (Open

school). — 17.00 Op het Schildpadplein (brood). — 17.30 Horen, zien, spreken en doen (spel). — 18.00 Tik-tak. — 18.05 Charlie Chaplin. (De immigrant). — 18.25 Chips (f.). — 19.45 Nieuws. — 20.20 Home sweet home (f.). — 20.45 Griekenland, alles inbegrepen. — 22.10 De brandstichter (tv-film). — 22.45 Nieuws.

BRT 2

21.15 In memoriam Louis Neefs.

NED 1

18.28 Teleac (de antieke wereld). — 18.58 Nieuws. — 18.00 Van gewest tot gewest. — 19.50 Politieke partijen. — 20.00 Laat ze maar praten. — 21.37 Nieuws. — 21.55

Den Haag vandaag. — 22.10 Studio sport. — 22.40 Nieuws.

NED 2

18.35 Sesamstraat. — 18.50 Jeugdjournaal. — 18.57 De ogen van de Amaryllis (jeugdfilm). — 19.24 Kenmerk. — 20.00 Nieuws. — 20.33 Van Kooten en De Bie. — 21.20 Lotgevallen (dok.). — 22.30 BGTV. — 23.00 Teleac. — 23.35 Nieuws.

RTB 1

19.30 Nieuws. — 20.00 Risquons-tout (spel). — 20.55 Videogram. — 21.40 Planète des hommes. — 22.40 Nieuws.

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 Les mercredis de l'information (Het dossier Wallenberg). — 21.35 Naissance d'une exécution. — 22.55 Nieuws.

A 2

20.00 Nieuws. — 20.35 Les joies de la famille Pinelli (tv-film). — 22.10 Moi... je (mag.). — 23.00 Nieuws.

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40 Regionaal programma. — 19.55 Il était une fois l'espace. — 20.00 Les jeux de 20 heures (spel). — 20.35 Guillaume le Conquérant (f.). — 21.30 Lignes de vie (Nissim en Chérie). — 22.25 Nieuws. — 22.55 Prélude à la nuit.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.15 Holocaust. — 21.50 Andreas E. — 22.35 Nieuws.

ZDF

20.50 Voetbal (Noord-Ierland - West-Duitsland). — 22.50 Swing Time (film). — 0.30 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 „Der ich unter Menschen nicht leben kann“. — 22.30 No Nukes (fok.). — 0.10 Nieuws.

LUX.

20.00 Hit-parade. — 21.00 La vieille fille (film). — 22.30 RTL-théâtre.

Donderdag

18 NOVEMBER

BRT 1

14.00 Schooltelevisie. — 18.00 Tik-tak. — 18.05 Logans vlucht (SF-f.). — 18.50 Ivoorkust. — 19.00 Juke box (Neil Diamond). — 19.05 Tips voor trips (Achel). — 19.45 Nieuws. — 20.10 Cinemanie (film-kwis). — 20.55 Panorama. — 21.45 Stilte, wij draaien (f.). — 22.30 Sporttribune. — 23.00 Nieuws.

BRT 2

19.00 Vinger in de pap. — 19.45 Nieuws. — 20.10 Gezondheidsmagazine. — 20.50 Allemaal beestjes. — 21.20 Première. — 22.10 Schooltelevisie.

NED 1

18.23 Nieuws. — 18.28 Teleac (Kunstgeschiedenis). — 18.58 Nieuws. — 19.00 Daar vraag je me wat. — 19.40 De KRO komt langs in... Noordwijkerhout. — 20.40 Lou Grant (f.). — 21.37 Nieuws. — 21.55 Den Haag vandaag. — 22.10 Denkbeeld. — 23.05 Nieuws.

NED 2

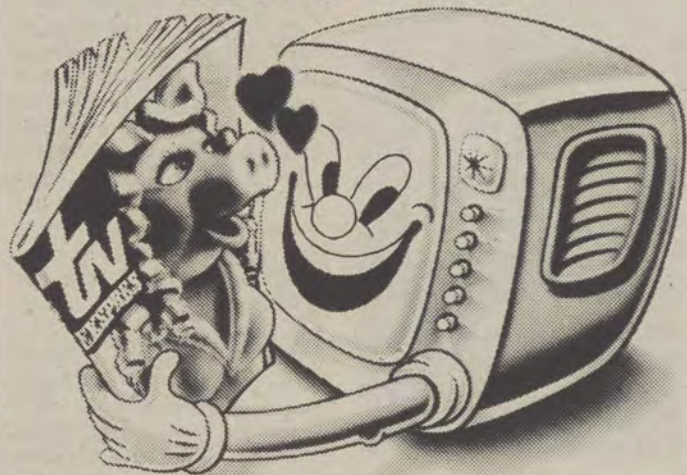
18.35 Sesamstraat. — 18.50 Jeugdjournaal. — 18.57 Zo moeder, zo dochter (spel). — 19.25 De Zevensprong (f.). — 20.00 Nieuws. — 20.28 Mijn leven op Bamfylde (f.). — 21.15 Hier en nu. — 21.55 Showroom. — 22.55 In stemming. — 23.25 Nieuws.

RTB 1

19.30 Nieuws. — 19.55 Autant sa-

TV Ekspres

De dikste vriend van uw TV.

voir (Energie uit planten). — 20.20 L'homme presse (film). — 21.50 Le carrousel aux images. — 22.50 Nieuws.

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 Mozart (tv-reeks). — 22.05 Histoire de la vie (De hersenen). — 23.00 Nieuws.

A 2

19.10 D'accord, pas d'accord. — 19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.45 Politieke partijen. — 20.00 Nieuws. — 20.35 L'histoire en question. — 21.55 Les enfants du rock. — 23.15 Nieuws.

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40 Regionaal programma. — 20.00 Les jeux de 20 heures (spel). — 20.35 Viva el presidente (film). — 23.00 Debat. — 23.30 Nieuws. — 0.00 Agenda 3. — 0.05 Prélude à la nuit.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.15 Diskussieprogramma. — 21.00 Rudis Tagesshow (show). — 21.30 Rätselflug (spel). — 22.30 Tagesthemen. — 23.00 Tag- und Nachtstücke (Paganini). — 0.00 Nieuws.

ZDF

19.00 Nieuws. — 19.30 Schlager, die Mann nicht vergisst! (Superhitparade). — 21.00 Heute-journal. — 21.20 Bürger fragen... Politiker antworten. — 22.35 Die letzte Rache (tv-spel). — 0.10 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 Liebe niemals einen Fremden (film). — 21.50 Medizin im Dritten. — 22.35 Hinter den Schlagzeilen. — 23.20 Nieuws.

LUX.

20.00 Dallas (f.). — 21.00 Keuze-filmprogramma: Quelqu'un derrière la porte of Un cerveau d'un milliard de dollars (film).

Vrijdag

19 NOVEMBER

BRT 1

14.00 Schooltelevisie. — 18.00 Tik-tak. — 18.05 Sesamstraat. — 18.20 Klein, klein kleutertje. — 18.35 Half-zeven (Open school). — 19.07 Het vrije woord. — 19.45 Nieuws. — 20.15 Een lijk als nagerecht (film). — 21.45 Fundamenten (De wetenschap en het Griekse denken). — 22.35 Nieuws.

BRT 2

20.15 De Forsyte Sage (f.). — 21.05 Dag aan dag. — 21.35 Festival van Vlaanderen.

NED 1

18.58 Nieuws. — 19.00 Tedshow (kwis). — 20.30 Samen alleen (tv-film). — 21.37 Nieuws. — 21.55 Momentopname (Wonen in Nederland). — 22.45 Aan onze ouders. — 23.20 Nieuws. — 23.25 Gesprek met de minister-president. — 23.35 The Candidate (film).

NED 2

18.35 Sesamstraat. — 18.50 Jeugdjournaal. — 18.57 De smurfen. — 19.22 Konsumententips. — 19.24 Vijf tegen vijf (spel). — 20.00 Nieuws. — 20.28 Achter het nieuws. — 21.10 Pisa. — 21.20 Een stukje hemel (f.). — 22.20 De ombudsman. — 22.50 Sonja op vrijdag. — 23.55 Nieuws.

RTB 1

19.30 Nieuws. — 19.55 A suivre. — 21.00 Céleste (film). — 22.40 Nieuws.

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 Coco-boy. — 21.35 Madame SOS. — 22.30 Histoires naturelles (dok.). — 23.00 Nieuws.

A 2

20.00 Nieuws. — 20.35 Toutes griffes dehors (f.). — 21.30 Apostrophes. — 22.45 Nieuws. — 22.55 L'ange blue (film).

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40 Regionaal programma. — 19.55 Il était une fois l'espace. — 20.00 Les jeux de 20 heures (spel). — 20.30 D'accord, pas d'accord (spel). — 20.35 Le nouveau vendredi. — 21.35 Les théâtres de l'excès. — 22.30 Nieuws. — 23.00 Prélude à la nuit.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.15 Die Verweigerung (film). — 22.00 Plusminus. — 22.30 Tagesthemen. — 23.00 Mein Onkel aus Amerika (film). — 1.05 Nieuws.

ZDF

20.15 Kottan Ermittelt (komische misdaadverhalen). — 21.15 Exclusiv. — 22.00 Heute-journal. — 22.20 Aspekte. — 22.50 Sport am freitag. — 23.50 Der rote Kreis (film). — 1.20 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00 Nieuws. — 20.15 Reporter. — 21.00 Endlich 18 - und was nun? — 21.30 Gott und die Welt. — 22.00 Malu (f.). — 22.45 Ein kind, die Wörter, die Welt (Sartre). — 23.45 Nieuws.

LUX.

20.00 Le riche et le pauvre (f.). — 21.00 Les cousins (film). — 22.50 Essais.

BBELTON

(17 NOV.) — De vijfde aflevering van het menselijk brein gaat over RT 1, *Het menselijk brein*. — Het tirisch-humoristisch jongerenma-is diskriminatie. — Op RTBF 2 -retrospektieve *Angèle* van Mart-wit) op het scherm. In deze film ernandels geboortestreek, opge-Fernandel zijn vakmanschap als verschillende rollen. In „Angèle“ zet er: Saturnin een jonge boer die n meisje dat „een betere“ partij lt in de handen van een mooipra- ar in Marseille als hoertje aan en Saturnin zijn hopeloos wan- meer krijgen van het meisje. Tot e Saturnin haar terugvindt... — et een „zachte“ science-fiction- n: *Matthew Star* (The Powers of ew is de zoon van een gedode eet Quadris. Met zijn zwarte erin naar de aarde te vluchten en ne mensenkinderen onder te beleeft het tweetal spannende ew beschikt over telepatische en ... (Ned. 2).

wat, waarin vragen van kijkers worden beantwoord door deskundigen, komen de meest gevarieerde onderwerpen aan de orde. Bij voorbeeld vanavond: Biologische zelfreiniging van rivier- en zeewater; Distributie van geld; Waar krijgt de baby in de baarmoeder z'n bloed vandaan?

VRIJDAG (18 NOV.) — De *Uitzending door derden* is gewijd aan sekten, een nieuwe kwaal, welig als paddestoelen opschietend uit de hedendaagse kristijd (BRT 1). — In de Amerikaanse komische film *Een lijk als nagerecht* (Murder by death) wordt een komisch/luguber spelletje opgevoerd rond „moord“. De

PETER SELLERS persifleert Charlie Chan in de luguber/komische thriller *EEN LIJK ALS NAGERECHT* (Murder by death) van Robert Moore (1976). Vrijdag 19 nov. om 20 u. 15 op BRT 1)

excentrieke miljonair Lionel Twain woont in een spookkasteel waar hij met allerlei technische snufjes de meest lugubere spelletjes opvoert. Zelfs zijn personeelsleden heeft hij zodanig uitgezocht dat zij bijdragen tot het lugubere decor. Twain heeft nu een nieuw spelletje uitgedacht: hij nodigt vijf wereldberoemde detectives uit voor een „diner met moord“. Op klokslag middernacht zal een moord gepleegd worden in het huis. Diegene die de moordenaar ontmaskert krijgt een fantastische prijs... Film van Robert Moore (1976), met een hele reeks beroemde acteurs: Peter Sellers, Alec Guinness, Peter Falk, e.a. (BRT 1). — De fans van Robert Redford komen best aan hun trekken. Vanavond speelt Redford de hoofdrol in de politieke prent *The Candidate*. Robert Redford beweert steeds dat hij sterk geïnteresseerd is in politiek. Dat beweest hij door o.a. geen honorarium te willen voor „The Candidate“ en voor „All the President's Men“, een politieke film die volgende week maandag op het Nederlandse net kom. In „The Candidate“ speelt hij de ambitieuze kandidaat Bill McKay, een jonge advocaat die zijn beroep in dienst stelt van zijn maatschappelijke idealen en een politiek bestel nastreeft dat die idealen kan verwezenlijken. Langzamerhand komt hij echter tot de ontdekking dat de „beroepspolitici“ andere plannen hebben... Regie: Michael Ritchie (1972) (NCRV, Ned. 1).

G (18 NOV.) — Een magenmagazine *Een vinger in de pap* toestanden waar de hedendaag-is. De aflevering van vanavond eeft ezelsoeren“ en is eerder een eelde vorm over een groepje groep willen beginnen. Een leraar s het kan bij. Er komen echter n bij zo'n opzet. Speciale gasten: Luk De Konink speelt de rol van ... — In het populair wetenschap- KRO (Ned. 1) *Daar vraag je me*

Vlaamse pulp is geen verloren proza (6)

In de eerste aflevering van deze reeks hebben wij verwezen naar het feit dat Abraham Hans te werk schoot o.m. om het gebrek aan Vlaamse jeugdliteratuur in de jaren 1919-1930 op te vangen. We zouden het anders moeten stellen: in die tijd is er eindelijk een aantal Vlaamse schrijvers als jeugdauteurs beginnen werken. Want heel veel was er niet. Min of meer pedagogisch gerichte jeugdbladen zoals er in Nederland voor de eeuwwisseling reeds bestonden waren bij ons onbestaand. De kinderen kregen hoop en al een jeugd- en stripblad in handen zoals „Het Lacherke”, „Het Mannensblad” of het betere „De Kindervriend”. Ofwel moesten zij het stellen met de nog steeds populaire „volksprenten”. Er waren ook wel mooi verzorgde maar dure jeugdromans verkrijgbaar maar de kinderen uit de minder gegoede klasse moesten hun gading zoeken bij Hans en nadien ook bij Lod Lavki.

Over die Lod Lavki willen wij het vandaag hebben, niet enkel omdat hij op een dertigtal jaren tijd een vijftigtal boeken naliet, maar ook en vooral omdat hij in zijn functie als „jeugdauteur” schier wordt doodgezwegen. Zelfs in een zogenaamde serieuze studie over die literatuur van bij ons, nl. „Over jeugdliteratuur” (Lannoo, 1977) van wijlen Fred De Swert wordt Lod Lavski wel vernoemd maar amper besproken. Niettemin was deze auteur in de jaren dertig en veertig Vlaanderens meest populaire schrijver van kinderboeken!

Lod Lavki, priester, leraar en jeugdschrijver

Lod Lavki werd geboren onder de naam Ludovic Van Winkel, te Heks bij Tongeren, op 10 januari 1893. Hij studeerde te Tongeren en werd nadien naar het seminarie te St-Roch gestuurd, om zijn studies te beëindigen in het Klein Seminarie te St-Truiden. Tijdens de eerste wereldoorlog was hij brancardier aan het front. Uit die tijd dateert zijn bijnaam *Lod Lavki*, de Russische benaming voor Van Winkel. Uit die tijd ook dateren zijn eerste geschriften, de enige over die droeve jaren trouwens. Eens priester gewijd en diep geïnteresseerd in taalkundige problemen zou Lod Lavki voor eens en altijd leraar in de talen aan het St-Jozefskollege te Hasselt worden en tevens de aalmoezenier van een groepje scouts.

Veelzijdig scoutsaalmoezenier

Het verhaal loopt dat zijn ware schrijverscarrière ontstaan is op een scoutsvergadering tijdens de kerstvakantie van het jaar 1923. E.H. Van Winkel begon voor de vuist weg een verhaal te improviseren over Jezus en de tocht van de drie koningen. Dat viel blijkbaar in de smaak want één der jongeren hief de vinger op en vroeg waar hij dat machtige boek kon kopen! De aalmoezenier bleef het antwoord schuldig maar zette zich daags nadien achter de schrijfmachine en in twee namiddagen stond het verhaal op papier. Het verscheen onder de titel „De Kleine Koning” bij *De Leeslust* in een oplage van 2.000 ex. en meteen was de schrijver Lod Lavki geboren. In zijn kladschriften hield hij

aantekeningen, brieven maar ook ingeplakte knipsels bij, die vaak als vertrekpunt voor een roman dienden.

Lavki had inderdaad het schrijversvirus te pakken. Naast de vele romans schreef hij met vlotte pen gelegenheidsversjes, scenario's voor tekenverhalen (o.m. voor de Gentse stripauteur Buth, alias Leo Debudt), teksten voor liedjes en

meer beschikbare Lavki-boek. Geen enkele bibliotheek bezit zijn integraal oeuvre. Het mag dan verouderd zijn, ja grotendeels voorbijgestreefd, enkele titels blijven best te verteren. „De Duivelsklauw”, „Het land van de Elektrische Zon”, en „De stokers aan de Noordpool” kan men nu nog waarden. Zijn laatste boek „De jongen die uit de hemel viel” is een

Foto's: schilderijen door Ri Coeme en Broeder Max en aalmoezenier Ludovic Van Winkel met zijn scoutsgroep op kamp.

Rum: „Flandria tropical” ...

Toen de nieuwe Rum in februari 1980 van start ging was het allemaal één groot experiment. Gitarist en zanger Dirk Van Esbroeck: „Andere groepen kunnen zich muzikaal of instrumentaal aan een hele reeks voorbeelden of artiesten spiegelen en dan een eigen stijl uitwerken. Voor ons was dat niet zo. Het met een ander instrumentarium wagen leek ons een uitdaging. Het was wel even wennen, omdat wij bij elk optreden zowat 15 verschillende instrumenten gebruiken”.

„Wij”: Sommige fans hebben heimwee naar de groep van voor de split in '74-'75?

Dirk Van Esbroeck: „Er is een onvermijdelijke evolutie geweest, wij zijn als muzikanten wat koppig onze eigen weg gegaan. Met instrumenten die niet zo toegankelijk zijn voor iedereen hebben wij eigen muziek, opgebouwd en ruimte voor evolutie gelaten. Ook op de plaat hoor je dat. De nummers werden door leden van de groep ofwel zelf geschreven ofwel bewerkt en dan samen bijgeschaafd en uitgevoerd. Wij hebben in elk geval hard ons best gedaan en zijn blij dat ze — naar de eerste reacties — bij het publiek in goede aarde vallen”.

Het is in elk geval een zeer muzikale plaat geworden, waarbij de inbreng van de vier groepsleden ook de verscheidenheid van nummers waarborgt. Het inleidende samba-getinte „Calypso facto”, dat eerder op singeltje verscheen, wordt meteen gevolgd door een

Rum-versie van „Café zonder naam”, geschreven door Wannes Vande Velde. Om dan de spilfiguren Juan Masando en Dirk aan het woord te laten, met een typische „Milonga” een voorloper van de tango, die dan heel logisch erop volgt, en de „Polka cabana” die de Argentijnse invloed van het tweetal nog maar eens onderstreept. Stijl die ze trouwens bij hun optreden als duo sfeervol weten te brengen, naast de in het Argentijns gezongen levensliederen en ballades.

Ook „Café glacé” en afsluiter „Goede” van Juan zijn mooie voorbeelden, terwijl tussendoor de

liedjes „Meisje en de trom” en „Calevoet” door Dirk gezongen aan vroeger werk doen denken, zij het met heel andere bewerking, door vooral Frakke Arn. Mooiste nummer op de plaat is „Capriccioso” van Aguilar. De negen gastmuzikanten, waaronder Frans Jeven en Frank Michielsen plus Johan Vandendriessche (van Milkshake Banana) zullen er op 25 november e.k. bij zijn voor het optreden in de Conservatoriumzaal te Leuven. Inmiddels doen ze nog Tielt (K.C. 12 nov.) en Morsel (21 nov.) aan.

Sergius

wekelijkse verteluurtes voor Radio Limburg...

Zijn romans waren niet erg omvangrijk, zodat hij er per jaar wel drie tot vier schreef kon. Van 1924 tot 1928 was Lavki bovendien hoofdopsteller van „De Scout”, waarin vele nog ongebundelde verhalen verschenen. Alles bijeen liet hij toch een vijftigtal romans na die grosso modo als volgt kunnen worden ingedeeld.

Vlaamse Jules Verne...

Eerst de reeks „Uit het leven van een rakker”, die gedeeltelijk autobiografisch is, dan een reeks religieuze en historische romans zoals de reeds eerder genoemde „De Kleine Koning”; en ten slotte een reeks avonturenromans waarbij enkele voor die tijd eerder merkwaardige sciencefictionromans zoals „Het land van de Elektrische Zon”, die hem de titel van de „Vlaamse Jules Verne” opleverde. Als laatste of vierde reeks zou men eveneens kunnen verwijzen naar een aantal scoutsromans die meestal wel op avonturen zijn afgestemd. Bovendien moet men hier absoluut zijn prehistorische roman „Sieve-Krath” (in het indogermaans: *hij die zichzelf redt*) vernoemen. Deze verscheen in 1938 en werd een jaar later bekroond met de „prijs der Vlaamse provincies voor het beste jeugdboek”.

In 1950 werd het nog herdrukt als feuilleton in „Ons Zondagsblad” en in 1960 verscheen het in aangepaste versie bij De Goede Pers (thans Altiora) te Averbode, waar het enkele jaren geleden nog als prijsboek herdrukt werd. Het is helaas ook het enige nog min of

misschien vergezochte parabel waar hij bijzonder fier op was, daarbij steeds in de waan verkerend dat men het niet helemaal begrepen had of naar waarde schatte en dat kan best waar zijn. Maar het is ook overdadig religieus daar waar Lavki het er vaak beter van terecht bracht wanneer hij zich inzette om actie te vermengen met landschapsschildering (telkens een verhaal zich afspeelde in zijn vertrouwde Kempen of Haspengouw).

Vergeeten...

Oververmoeid ondernam de duivelstoeijager Lavki op 21 juli 1954 een reis per trein naar Parijs om aldaar een Lourdesreis voor scouts in te richten. Diezelfde dag nog keerde hij weer, liep daarbij een beroerte op en moest op 22 juli in het ziekenhuis worden opgenomen. Hij stierf op 25 juli. „Zijn begrafenis was een triomftocht zoals maar zelden gezien wordt”, aldus wijlen Lambert Swerts, de betreurde voorzitter van het inmiddels onthoofde Lod Lavki-komitee.

En ja, amper dertig jaar na de dood van Lavki is zijn naam inderdaad het vergeetboek ingesukkeld... Welke Vlaamse uitgever waagt zich ooit aan een herdruk van Lavki's sciencefictionromans om de Vlaamse Jules Verne weer in de belangstelling te brengen?

Ko Thurn

Volgende aflevering:

John Flanders

L.P. Boon blijft onuitputtelijk

Onze grootste romancier van deze eeuw, Louis Paul Boon, is nu reeds ruim drie jaar dood maar sinds zijn overlijden is de stroom publikaties van de gewezen én volwaardige Nobelprijskandidaat er niet minder om geworden. Boon had sinds zijn tijdens de oorlogsjaren verschenen en met de „De Krijnprijs” bekroonde roman „De voorstad groeit” immers een zowel kwalitatief als kwantitatief groot oeuvre samengescreven. Op de boekenplank maken alle van hem in boekvorm verschenen werken meer dan een volle meter uit en wanneer daar nog eens de duizenden kronieken die in het dagblad „Vooruit” jarenlang bijna dag aan dag onder de naam „Boontje” op de tweede pagina te vinden waren worden aan toegevoegd, zouden we het — in baskettermen — over een dubbele meter moeten hebben.

In feite zijn na zijn dood slechts twee totaal nieuwe werken van Boon verschenen: „Het Geuzenboek” (1979) en „Eros en de eenzame man” (1980), al de andere publikaties waren ofwel reeds eerder in dag- of weekbladen als feuilleton of kort-proza verschenen teksten of zijn „Verzamelde gedichten” (waarin het unieke „De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat”).

Kapellekensbaan-voorbody

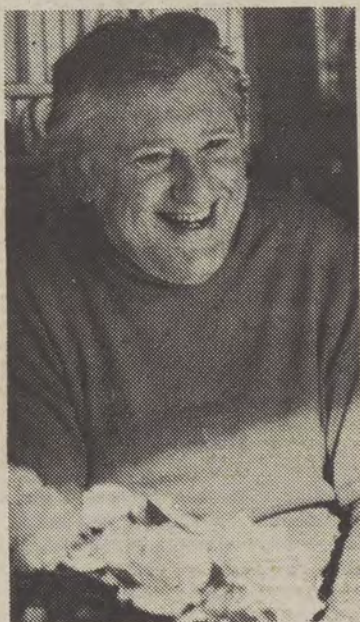
Dit jaar alleen al kwamen drie boeken de Boon-bibliotheek aanvullen; om te beginnen het door G.J. Van Bork samengestelde „Ook de afbreker bouwt op” (1) waarin de tweenvijftig door Louis Paul in 1947 in het toenmalige socialistische weekblad „Parool” verschenen rubriekjes zijn opgenomen. Het zijn stuk voor stuk typische Boon-teksten waarin de auteur van „Kapellekensbaan” allerlei autobiografische en actuele onderwerpen behandelt. Boon heeft het er ondermeer over een van zijn literaire stokpaardjes: van nihilisme tot realisme, over zijn vrienden, zijn talloze twijfels bij het schrijven, de gevelschilder die hij zelf ooit was.

Zeer merkwaardig zijn de fragmenten die later in al dan niet herwerkte vorm in „De Kapellekensbaan” terug te vinden zijn. Zo bijvoorbeeld het stukje over „Madame Proust” (op pagina 19) waarmee Boon het derde hoofdstuk van „De Kapellekensbaan” opende. De kleine tekstwijzigingen leveren soms interessant vergelijkend materiaal op over de wijze waarop L.P. Boon zijn teksten herschreef.

Interviews

Zopas verscheen ook een door Gerd de Ley verzamelde bundel gesprekken met Louis Paul Boon, „Een man zonder carrière” (2). De

titel van dit boek is ontleend aan het interview dat Johan de Roey in het voorjaar van 1978 met Boon had naar aanleiding van diens bekroning op zesenzeestigjarige leeftijd met de „Driejaarlijkse Staatsprijs voor een schrijverscarrière”. De Roey stelde in dat interview dat Boon nu juist zo moeilijk met begrippen als carrière kan geassocieerd worden: „het ellebogenwerk op weg naar de glorie, het naar de ogen kijken van invloedrijke mensen en recensenten hebben Boon nooit beziggehouden”.

En wanneer men de achttien in dit boek opgenomen interviews leest komt Boon steeds sterker als de non-conformist, de grote literaire-eigenzinnige naar voor. Zijn karakter vertoonde zo'n unieke trekken dat dit via een overplanting in zijn teksten en gekoppeld aan een onwaarschijnlijk groot talent, voor al even unieke literatuur moest zorgen. En ook al had Boon een onnoemelijk grote hekel aan interviews en journalisten („ik ben ze

zat en ik heb het al allemaal honderd keer verteld wanneer ik geboren ben en wanneer ik gestorven ben. Al die vragen, dat heeft toch allemaal geen zin” (pag. 106) toch komen we via deze vraaggesprekken heel wat interessante gegevens over de figuur en het werk van Boon te weten, want, eens Louis op dreef was in een gesprek werd het al gauw een monoloog die de meest ongewone richtingen uitkon.

Stripverhaal

Als buitenbeenteboonboekje verscheen een paar weken terug nog „Proleetje en Fantast” (3), een stripverhaal dat Louis Paul Boon (tekst) en Maurits Roggeman (tekeningen) in 1946 voor het noodlijdende kommunistische „De Rode Vaan” maakten. Twee van deze stripverhalen werden (met een prachtige omslag) in facsimiledruk gebundeld en door de neef van Maurits Roggeman, Willem M. Roggeman, van een voorwoord voorzien. Het verhaal handelt in

„Koning Trust” uit het stripverhaal „Proleetje en Fantast”.

hoofdzak over de onderdrukken-de kracht van het kapitaal en over de uitgepute arbeiders.

En in dat opzicht wist Boon maar al te goed waarover hij het had want hijzelf had tijdens en na de oorlog genoeg „zwarte sneeuw” gezien. De helden van deze strip, Proleetje en Fantast, worden door Boon bij de eerste tekening al direkt duidelijk gesitueerd: *Het spijt me dat ik de zeer plezierige avonturen van Proleetje en Fantast moet beginnen met iets treurigs: de ouders van onze kleine helden leefden in barakken en plaatjeren loodsden...”. In een eerder gebrekkige maar kurieuze tekenstijl voert Maurits Roggeman een wirwar van slungelachtige marsmannetjes ten tonele die de contrasten tussen armoede en rijkdom moeten aksentueren.*

Door typische Boon-teksten wordt dit een ware „sociale strijdstrip” met de sympatieke Proleetje en Fantast en de schrokkerige Kapitaal-boss „Koning Trust”.

Een echt curiosum dus, zowel voor de stripliefhebber als voor de Boon-fanaat.

Satire

(1) L.P. Boon: „Ook de afbreker bouwt op”, uitg. De Arbeiderspers/E. Querido - Amsterdam 1982.
(2) „Een man zonder carrière” - gesprekken met L.P. Boon, samengesteld door G. de Ley - uitg. De Arbeiderspers/Amsterdam, 1982.
(3) L.P. Boon en M. Roggeman: „Proleetje en Fantast” - uitg. E. Querido en De Arbeiderspers/Amsterdam, 1982.

@nergie

Breng energie op om energie te besparen!

5 Urbanus-LP's voor...

In een vorige „Wij” lieten wij onze lezers bedenken wat Urbanus bedoelde met het door hem getekende portret (Fabiola, Urbanus, Boudewijn) op de hoes van zijn jongste LP. Vijf van die LP's gingen naar de beste antwoorden, vijf posters naar de vijf volgende. Onze platenman, die de slinkse bedoelingen van Vlaanderens guldigste artiest kent, beoordeelde in eer en geweten de ingezonden antwoorden. De winnaars ontvangen eerstdaags hun prijs! Met

dank aan Philips, dat de prijzen ter beschikking stelde.

1. Leen Valgaeren, Mol.
2. Gunther De Grom, Denderleeuw.
3. André Beuckelaer, Brussel.
4. Gerolf Annekes, Antwerpen.
5. Wilfried Neven, Herderen.
6. Rombout Van Hecke, Temse.
7. Peter Alers, Mol.
8. Nelly Gabriëls, Bree.
9. Norwin Erauw, Roosdaal.
10. Willie Verheghe, Pollare.

Breng energie op om energie te besparen!

Het volstaat niet uw gordijnen goed te hangen, geen lege kamers te verwarmen of rolluiken te laten installeren!

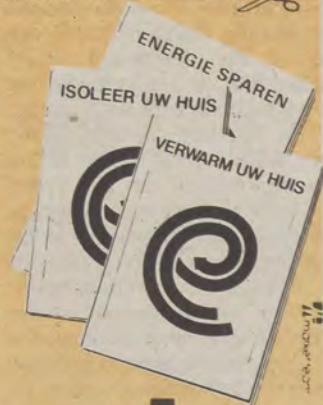
Er zijn nog veel andere manieren om energie te besparen. Wil u weten welke? Niets is eenvoudiger! Vraag onze brochures:

BON

Ze zijn gratis en worden u toegezonden als u schrijft naar:

Minister E. Knaops
Staatssecretaris voor Energie
Handelsstraat, 123
1040 BRUSSEL

Naam
Adres

@nergie

Staatssecretariaat voor Energie
dienst voor Energiebehoud.

@nergie

Breng energie op om energie te besparen!

SPORT

Opnieuw het veld in

De wintersporten hebben de zomersporten nu wel voorgoed verdrongen. Sinds vorige zondag mag men nu ook het veldloopseizoen als geopend beschouwen. Veldrijden en veldlopen zijn synoniemen van de gure wintermaanden. Labeur in de modder of evenwichtsoefeningen op de hard bevroren en soms ook nog ondergesneeuwde grond.

Veel nieuwe namen hoeft niemand te verwachten. De Vlaeminck, Liboton, Zweifel, Stamnijder en andere ouwe getrouwen op de fiets; De Beck, Schots, Hagelsteens, Lismont en wellicht ook nog Puttemans op de spikes.

Maar toch wordt er in het veldrij-

den en veldlopen eindelijk wat nieuws geboden. Het seizoen heeft voor het eerst wat meer te bieden dan de nationale en de wereldkampioenschappen. In elke sporttak hebben enkele belangrijke organisatoren zich rond de tafel gezet en een soort „top-kompetitie” vorm gegeven. Een vijftal veldlopen en evenveel veldritten worden duidelijk belangrijker dan de rest. Men rekent er op dat de vedetten niet langer systematisch elkaar zullen ontlopen maar integendeel bereid zullen zijn om voor het hoge prijzengeld de strijd aan te binden. Er wordt overigens nog een soort algemene rangschikking opgemaakt van bedoelde wedstrijden wat de belangstel-

ling nog eens extra kan opkrikken. Want beide sporttakken leiden onmiskenbaar aan bloedarmoede. Daarom is het verheugend dat men eindelijk met initiatieven aankomt die de actieve en passieve belangstelling mogelijk kunnen opvijzelen. Want wees nu eens eerlijk: wat is een Vlaamse winter zonder veldritten en veldlopen? Het veldlopen is zelfs zo „Vlaams” dat men één van de weinige succesrijke massaveldlopen — de cross der jongeren — maar vlug opgesplitst heeft (twee crossen, twee dagbladen) en men mekaar (Waregem en Westerlo) nu lekker probeert kapot te concurreren.

Leren we het dan toch nooit?

Met gehalveerde krachten

Anderlecht en Waterschei geplaatst voor de volgende ronden van de Europacups. Standard en Lokeren uitgeschakeld door twee grote namen van het internationaal voetbal: door Juventus en Benfica Lissabon. De konklusie ligt voor de hand: ons voetbal bekert verder met gehalveerde krachten. Zwaar moeten we er niet aan tillen: Anderlecht en Thor wonnen tegen ploegen die normaliter binnen hun bereik lagen en Juventus en Benfica blijven clubs die de affiche van gelijk welke finale aantrekkingskracht waarborgen. Hoe sterk staat ons voetbal momenteel in Europa? We geloven dat we bij de subtop horen. We liggen zeker een stuk onder bij Duitsland dat met vijf clubs naar de derde ronde optrekt maar we staan er een stuk beter, of juist, een stuk sterker voor dan Nederland, Oost-Duitsland en Hongarije die niets of niemand meer overhouden.

We weten niet of we de massale uitschakeling van de Nederlandse clubs als een verrassing mogen aanzien. Het is geweten dat het voetbal bij onze broeders van boven de Moerdijk in verval verkeert. Maar er is meer: in het zaterdagnummer van de Volkskrant lezen we een merkwaardige, maar zeker niet ondoordachte, bijdrage van Frans Ensink. Onder de titel „Voetbal hier aan beschaving ten onder” stelde de man dat het Nederlandse voetbal „te proper” is geworden om internationaal nog suksessen te kunnen oogsten. Hij verheugde zich over deze ontwikkeling die op lange termijn misschien de meeste waarborgen inhoudt en die er kan toe leiden dat het Nederlandse voetbal ooit nog eens „op kwaliteit” naar de internationale top terugkeert, ook al voorspelde hij dat die „wederopstan-

ding” niet op korte en zelfs niet op de halflange termijn mag worden verwacht. Frans Ensink heeft zeker geen ongelijk wanneer hij stelt dat je met een kommuniëzieltje onmogelijk grote overwinningen kunt behalen. Een harde professorale instelling, met de daaraan vasthangende grofheden en brutaliteiten, is helaas onontbeerlijk geworden wil men internationaal nog meetellen. Dat het Belgische voetbal daar helemaal is van doordrongen bleek nog maar eens tijdens de jongste speeldag. We denken niet enkel aan de aanslag van keeper Jensen van Club Brugge op Lozano (in Engeland wordt de doelman gegarandeerd zes weken geschorst) maar vooral aan de vier 0-0-uitslagen die nogmaals verraden hoe defensief en berekend er bij ons wel wordt gevoetbald.

Het desbetreffende cynisme wordt dan nog vaak ten top gedreven in verklaringen achteraf. Trainers die verbaasd opkijken wanneer ze horen zeggen dat hun ploeg behoudend en resultaatgericht heeft gevoetbald en die dan koudweg het tegenovergestelde beweren tegenover journalisten die alles noteren en afdrucken wat de overbetaalde medicijnmannen loslaten. Op dit gebied zijn wij zeker de kampioenen van Europa. Het volstaat de maandagbladen in te kijken om tot die bevinding te komen. Het nieuws dat in de kleedkamers gegaard wordt is om te lachen of om te huilen. Je vraagt je af hoeveel journalisten nog een eigen mening hebben of daar tenminste nog durven voor uitkomen.

Intussen wint de competitie aan aantrekkingskracht door de steile opmars van Thor Waterschei. We hebben hier voor een goede maand nog gesteld dat de Limburgers potentieel nog amper onder liggen bij de erkende topploegen. De jongste ontwikkelingen moeten het zelfvertrouwen van Pier Janssen — één der beste voetballers van het land die al lang een kans had moeten krijgen in de nationale ploeg — en zijn maats nog doen groeien. Krijgt Limburg dan toch nog eens de topploeg waar het al lang recht op heeft?

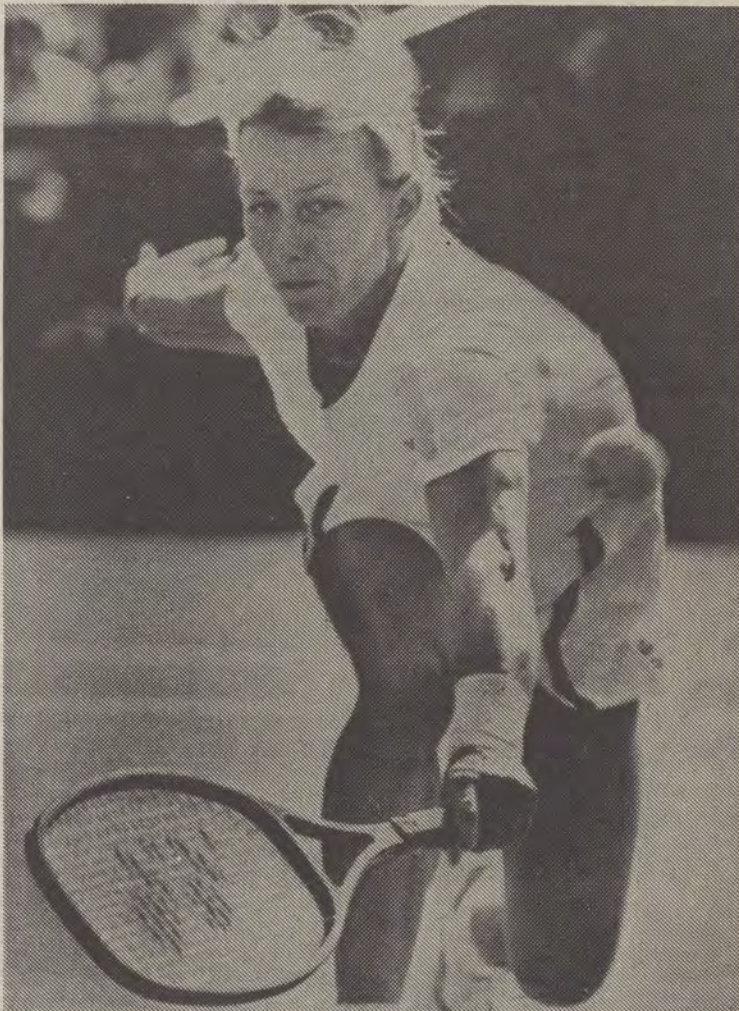
Suksessen met en zonder vraagteken

De tennissport eiste in het voorbije weekend weer de aandacht op. In het Gentse sportpaleis zou de konfrontatie tussen de Amerikaanse en de Europese meisjes tot een sukses zijn uitgegroeid en in Sydney won Björn Borg voor het eerst sinds vele maanden een demonstratietornooi tegen McEnroe, Lendl en Gerulaitis. De grote meester zou opnieuw naar zijn vroegere vorm toegroeien en dat belooft met het E.C.C.-tornooi van Antwerpen voor de deur.

Het heet dat Vlaanderen gewonnen is voor damestennis. In Gent zouden immers enkele duizenden toeschouwers urenlang entoesiast naar de slagwisselingen van Navratilova, Jaeger, Hanika, Tanvier, Bunge, King en nog een paar andere kampioenen hebben gekeken. Wij willen dit geenszins betwisten en wij zijn evenmin van oordeel dat damestennis per definitie tegengesteld zou zijn aan spektakel en sensatie. Integendeel, de duels aan de top tussen Navratilova en Evert hebben ons in het verleden vaak geboeid. Maar men moet wel voorzichtig zijn, en luidop de waarheid zeggen, wanneer men konklusies wilt trekken uit het in Gent gehouden tornooitje. Men vergeet maar al te graag dat de sponsors van het B.O.I.C., die uit het op zichzelf onbelangrijke gebeuren urenlange televisiepubliciteit haalden, honderden (en we houden onze schatting vrijwel zeker aan de te lage kant) promotieplaatsen kochten en deze gratis onder hun klanten verdeelden terwijl ook de scholen massaal naar het evenement werden gelokt. Enige voorzichtigheid blijft dus geboden wan-

neer men de organisatoren triomfkreten hoort slaken...

Van groter sportief belang was de overwinning van Björn Borg in het Australische Sydney. Men zal natuurlijk aanvoeren dat het hier slechts om een demonstratietornooi ging en dat is dan nog waar ook. Maar het is geweten dat de huidige topspelers de Zweedse tenniscamera niet graag zien terugkomen. Borg heeft overigens lang moeten wachten en wellicht ook zeer hard moeten vechten om opnieuw met de overwinning aan te knopen. Maar het ziet er naar uit dat hij nu weer helemaal terug is. Anders win je in drie dagen tijd niet tegen én Lendl én Gerulaitis én McEnroe. Het betrof bovendien wedstrijden naar drie winnende sets. De terugkeer van Borg zal de al niet onaanzienlijke belangstelling voor het Europees indoorkampioenschap in Antwerpen van eind deze maand wellicht nog aanzwengelen. Men moet geen profeet of tennistafelaar zijn om te kunnen begrijpen dat er in het sportpaleis van de metropool hard om de overwinning en de dollars zal geknokt worden. Het is de bedoeling dat het tornooi in Antwerpen jaarlijks terugkeert en dat het E.C.C. (European Champions Championship) de waardige tegenhanger wordt van het Masterstournament dat jaarlijks in januari in New York wordt gehouden. Rond de overwinning van Borg en rond het zich nu al aankondigende sukses van het tornooi in Antwerpen hoeven naar ons gevoel geen vraagtekens geplaatst te worden. Van het dames-tornooi in Gent durven wij voorlopig nog niet hetzelfde zeggen.

Navratilova

in de Volksunie

**Antwerpse bestendige deputatie
vermindert subsidie IJzertoren**

Bart Vandermoere:

Ik voel mij beledigd!

Donderdag 21 oktober II. behandelde de Antwerpse provincieraad het ontwerp van begroting voor 1983. Net zoals vorig jaar kwam ons raadslid Bart Vandermoere tussenbeide om „de subsidie voor de wederopbouw van het IJzermonument” te bepleiten.

Vorig jaar was Vandermoere bij de bespreking van het ontwerp van begroting voor 1982 tussengekomen bij ditzelfde artikel en wel omdat hij tot zijn grote verbazing moest vaststellen dat de 25.000 fr. die in het verleden uitgetrokken voor 1982 nog slechts 20.000 fr. bedroeg. Vandermoere kreeg toen de vage belofte dat voor 1982 de subsidies opnieuw zouden bekeken worden. In gunstige zin?

Bart Vandermoere:

„Helaas bleken de woorden van de bestendige deputatie opnieuw loze en valse beloften.

Aan de subsidie van de wederopbouw van het IJzermonument werd niets veranderd en niets herzien. Aangezien mijn tussenkomst uit de begroting bij de bespreking van het ontwerp van begroting voor 1982 blijkbaar slechts in dovemansoren heeft geklonken zag ik mij principieel verplicht voor alle duidelijkheid toch nog even de zaken op een rijtje te zetten. En ons raadslid somde in een breed schilderij de martelgang van de Vlaamse soldaten aan het IJzerfront op. De roep naar vrede en zelfbestuur bleef onbeantwoord.

Bart Vandermoere: „Een van de weinig tastbare herinneringen en blijken van waardering die hen toebedeeld zijn geweest, is een gedenksteen op diezelfde vlakte te Diksmuide-Kaas-kerke gebouwd zonder enige steun van de centrale overheid.

Het monument moest dienen als sobere begraafplaats voor verschillende IJzersoldaten en was opgevat in de geest van deze soldaten die met hun schamele penningen op het graf van hun gevallen kameraden een nederig maar zinvol cementen heldenhulde-zerkje plaatsten.

Op bevel van de hogere legerleiding werden evenwel kort daarna honderden van deze zerken verbrijzeld om te worden verwerkt in een betonweg. Vlak na de tweede wereldoorlog werd een eerste aanslag gepleegd op dit IJzerkruis, symbool van pacifisme en idealisme.

Alsof dit alles nog niet volstond, deed een grote lading springstof dit unieke monument op 16 april 1945 in de lucht vliegen.

Tegenover die rechtsweigeren, tegenover die herhaalde grafschennis, was de verontwaardiging zo groot dat een nieuwe IJzertoren werd opgericht. Partikulieren, maar ook gemeentebe- sturen en provincies, sprongen spontaan bij.

Zo ook de provincie Antwerpen die in

1950 voor een eerste maal een toelage van 50.000 fr. toekende. In 1951 werd evenwel niets meer toegekend en vanaf 1952 werd het een toelage van 25.000 fr.

Onnodig u te zeggen dat de 25.000 fr. van 1952 niet meer die zijn van 1981, om dan maar te zwijgen over het feit dat deze schamele jaarlijkse toelage nu ook dreigt afgetopt te worden tot 20.000 fr.

De ruwbouw van de IJzertoren is inderdaad voltooid maar het IJzerbe- devaartkomitee zit nog met ettelijke miljoenen schuld.

In 1981 werd men gekonfronteerd met herstellings- en onderhoudswerken ten belope van precies 4.200.000 fr. Een uitgave aan buitengewone werken die in 1982 nog oploopt.

De andere provincies hebben dit ge- lukkig begrepen.

Zo nemen de beide Vlaanderen jaar- lijks een bedrag van 100.000 fr. in hun begroting op en zelfs de verre provincie Limburg vindt dit symbool belangrijk genoeg om er jaarlijks 50.000 fr. aan te spenderen, onverminderd, ondanks de moeilijke tijd.

Voor een bij uitstek Vlaamse provincie als Antwerpen waarvan de gezagsdra- gers in het verleden er altijd prat op gingen dat zij in Vlaamsgezindheid voorlop liepen, past dan ook een Vlaamse reflex!

100.000 fr.!

„In 1981 verwees ik in mijn tussen- komst naar de post subsidies van verenigingen die het zweefvliegen be- vorderen, waarvoor 80.000 fr. werd uitgeschreven.

In 1982 kan ik nog naar enkele andere posten verwijzen, die wél belangrijk worden geacht en waarvoor wél geld schijnt te zijn.

Aan de heren van de bestendige depu- tatie heb ik dan ook gezegd dat ik mij zwaar beledigd voel als deze punten zouden prevaleren op een monument als dat te Diksmuide.

Dat ik mij zwaar beledigd voel als ik de vage beloften van de deputatie in 1981 herlees, en dat ik ontgoocheld ben als weer eens overduidelijk blijkt dat tus- senkomsten in deze raad er slechts zijn voor de galerij. Wij hebben ook voorgesteld de toelage op te voeren tot 100.000 fr.”

„Dit kan hoogstens een aalmoes wor- den genoemd voor een monument ter nagedachtenis van onze IJzersoldaten waarvan alle burgers van deze provin- cie hun vrijheid en hun onafhankelijk- heid te danken hebben en dat met zijn boodschap van pacifisme, vrede en verdraagzaamheid, meer dan ooit aktu- eel is!”

Het is nu wachten op het antwoord van de bestendige deputatie.”

Terloops kan er nog aan toegevoegd worden dat Bart Vandermoere, sinds hij op 10 oktober II. tot raadslid van het samengevoegde Antwerpen verkozen werd, hij in de provincieraad ontslag nam ten voordele van Gerda De Ryc- ke, de eerste opvolger.

**AAN DE MEER DAN
800 VU-GEMEENTERAADSLEDEN
AAN DE 140 VU-SCHEPENEN
AAN DE 24 VU-BURGEMEESTERS**

**Noteert deze uitnodiging van het partijbestuur
voor de overwinnings-receptie in uw provincie!**

Zaterdag, 27 november 1982:

Provincie ANTWERPEN

„Mechels Miniatuurteater”
Hanswijkstraat 63,
2800 Mechelen

Zondag, 28 november 1982:

Provincie BRABANT

Zaal „Aroma”
Mechelsesteenweg
3020 Herent

Zaterdag, 4 december 1982:

Provincie WEST-VLAANDEREN

Lokaal „Sportief”
Meensesteenweg 118
8700 Izegem

Zondag, 5 december 1982:

Provincie OOST-VLAANDEREN

Lokaal „Nantes”
Grote Markt
2700 Sint-Niklaas

Zondag, 12 december 1982:

Provincie LIMBURG

Zaal „Edelweiss”
St-Lambertuslaan 46
3740 Bilzen

Het aanvangsuur is telkens gepland om 10 u. Meer inlichtingen volgen. Houdt nu reeds deze datum vrij!

VU-arr. Antwerpen bereidt gemeenteraadsverkiezingen '88 voor

Vanzelfsprekend dient de VU na de verkiezingsoverwinning van tien oktober meer dan ooit de Vlaams-Nationale stempel op het gemeentelijk beleid te drukken; het integraal-federalistisch model zo sterk mogelijk in dit beleid in te schakelen.

Bij efficiënte toepassing en uitwer- king van haar volksnationale prin- cipes gedurende de komende zes jaren, lijdt het geen twijfel dat de Volksunie in oktober 1988 haar elektoraal resultaat nog merkeli- jk zal verbeteren.

Dit doel bereiken vereist echter een intense en volgehouden

werking van elke VU-afdeling, recht naar de bevolking toe; een reële verstandhouding tussen af- delingsbestuur en gemeentelijke mandatarissen is hiervoor de noodzakelijke gezonde basis. Het arrondissement Antwerpen waar de VU een achttal gemeen- teraadszetels bijwon en haar ver- tegenwoordiging in schepenkolle- ges ongeveer verdubbelde, wil in verband hiermee, onmiddellijk „na- gels met koppen slaan”.

Daarom worden alle gemeen- raadsleden uit het arrondissement dringend uitgenodigd op een eer- ste kaderavond die doorgaat in zaal Trefpunt (thans Boemerang),

Turnhoutsebaan 28, 2100 Deurne op donderdag 18 november (aan- vang 20 u.).

Frans Kuijpers leidt in; Octaaf Meyntjens belicht de problemen vanuit de gemeente waar de VU in de meerderheid zit; Wim Van Haegendoren doet hetzelfde maar vanuit de VU in de oppositie; André De Beul geeft enkele tech- nische wenken en het slotwoord is voor Hugo Schiltz.

Alle inleidingen worden zeer kort gehouden ten einde alle deelne- mers de gelegenheid te geven tot tussenkomst en debat.

Fr. Kuijpers

VOS-Kontich

Ledenfeest en
11-november-herdenking

Het jaarlijks ledenfeest van VOS-Kontich-Edegem gaat dit jaar niet door op 11 november zelf.

Leden en sympathizanten worden verwacht op zaterdag 6 november om 15 u. in het Lokaal Alcazar.

Inzake kwaliteit wordt er zeker niet ondergedaan tegenover voorgaande jaren.

Om te starten zal men zich verplaatsen naar de bron van VOS, de oorlogsjaren 1914-1918 aan de IJzer. Met een diamontage van Lieve en Rom Duprez, die een evokatie brengt over het leven van Renaat De Rudder. Over deze prent getuigen in de meest lovende bewoordingen Anton Van Wilderode, Guido Provoost en Jozef van Overstraeten.

Na deze herbronning volgt een gezellig etentje en de dag wordt afgerond met een open zangstond, muzikaal ondersteund door Pol Van De Voorde. Inschrijven, graag voor 3 november, in de lokalen Alcazar, Kontich en Drie Eiken, Edegem. Prijs voor de maaltijd: 200 fr.

11 November-herdenking

Reeds enkele jaren was het duidelijk dat, ondanks de aparte opstelling in de officiële optocht naar het gedenkteken, de VOS-afvaardiging misbruikt werd.

Het VOS-bestuur neemt dit niet. Het heeft dan ook eenparig besloten niet meer aan dergelijke vieringen deel te nemen.

Daarom deze oproep aan alle VOS-leden en sympathizanten om op 11 november om 15 u. samen te komen aan het destijds door VOS opgerichte monument in het gemeentelijk park.

F.D.B.

Sierpleister op gevels?

Alle vochtisolaties

ATHOS pvba

Eikenstraat 212, Reet

Tel. 031-88.64.68

Ook ruwbouw & sleutel op de deur

Oswald Van Oothen-
Maurice De Wilde te Antwerpen

De Vlaamse Aktie- en Kultuurgemeenschap, die tot doel heeft de Vlaams-Nationale gedachte te propageren en te verdedigen heeft voor Antwerpen-Stad een primeur kunnen verwezenlijken, die velen zal interesseren. Het gaat nl. om een debat tussen TV-journalist Maurice De Wilde en senator Oswald Van Oothen met als

onderwerp „De Nieuwe Orde” (TV-serie). Het publiek zal actief aan de avond kunnen deelnemen. Deze uitzonderlijke avond gaat door op vrijdag 12 november 1982 om 20 u. 30 in zaal Bristol, Frankrijk 19 te 2000 Antwerpen.

De toegangsprijs bedraagt slechts 50 fr.

VU-Sint-Amunds dringt
aan op gezinsraad

In een open brief aan het gemeentebestuur van Sint-Amunds dringt de VU van de gemeente aan op de onmiddellijke oprichting van een gemeentelijke gezinsraad.

„Met deze vertolken wij, als gekozenen van de Volksunie, nu al de gedachten en eisen van inwoners uit Oppuurs, Lippelo en Sint-Amunds.

Het huidige bestuur moet dadelijk werk maken van het oprichten van een gezinsraad, die een eerste stap moet

zijn naar inspraak in het beleid.

Zeker in een periode waar het gezin fiscaal en dus financieel zwaar op de proef wordt gesteld.

Wij kondigen trouwens nu al aan dat, zodra de nieuwe gemeenteraad in functie treedt, wij dit belangrijke punt uit het VU-programma, zonder aarzelen en met volle overtuiging zullen aan de orde stellen en verdedigen.”

Tot daar de open VU-brief. Het antwoord is nu aan de bestuurders!

ANTWERPEN

NOVEMBER

13 ANTWERPEN: „1984: Europese verkiezingen...” een debat over het hoe en waarom. Sprekers: Karel De Gucht (PVV-ELD), Ludo Dierckx (Agalev-Groenen), Nelly Maes (VU-Regionalisten), Karel Van Miert (SP-Eur. Soc.) en Erik Van Rompuy (CVP-EVP). Moderator is Guido Naets (E.P.).

Om 16 u. in de UFSIA, Rodestraat 12-14, in lokaal R001. Daarna receptie. Inkom: 60 fr. niet-leden en 30 fr. voor leden.

Organisatie: JEB-Vlaanderen en Europakring Antwerpen.

13 EDEGEM: mis om 17 u. voor de overledenen van de blauwvoetvondels in de kerk van de H. Familie (Elsdonk). Celibrant pater Bouguilla. Nadien samenkomen in „Drie Eiken”.

13 EDEGEM: Eikenavond in lokaal Drie Eiken. Inr. VNSE.

13 WOMMELGEM: verrassingsavond in het Keizershof, Dasstraat 24 om 20 u. 30. Voorverkoop: 50 fr. Inkom zaal: 80 fr.

17 EDEGEM: Joost Goris praat over het project Leroy om 20 u. 15 in lokaal Drie Eiken. Inrichters: FVV.

18 DEURNE: kaderavond gemeenteraadsleden arrondissement Antwerpen in zaal Trefpunt (thans Boemerang), Turnhoutsebaan 28, om 20 u.

20 EDEGEM: kaartavond om 20 u. 15 in lokaal Drie Eiken. Inrichting: VNSE.

20 HOBOKEN: overwinningdansfeest „Nacht van een van de acht” in zaal van de gemeentelijke onderwijsinstelling, Wijk Molen, Heidestraat 172 (hoek Onderwijzerstraat), om 20 u. 30. Inkom: 50 fr., met gratis tombola.

VU-Grobbendonk neemt nieuwe start

De VU-afdeling Grobbendonk werd enkele maanden geleden opnieuw opgericht, op initiatief van Hugo Torfs, samen met de ervaren Karel Aalders. Tijdens de voorbije verkiezingscampagne werd kennis gemaakt met enkele nieuwe leden, die allen vol goede moed de afdeling verder willen uitbouwen.

Vorige week werd een bestuur gekozen. Voorzitter: Hugo Torfs; onder-voorzitter en public relations: Luc

Lens; sekretaris: Karel Aalders; schatbewaarder: Paul Van Nimmen; leider Vujo-afdeling: Koen Staussens; raadsleden: Js Stausens en Gustaaf Lieckens.

Het sekretariaat is gevestigd bij K. Aalders, Pallieterdreef 40, 2280 Grobbendonk; tel. 014-51.22.40 of 014-51.46.17.

Bankrekening 404-4027451-63 (financiële steun is hard nodig en steeds welkom).

NIJLEN - ZAAL NILANIA
VRIJDAG 12 NOVEMBER

**Groot
Volksunie - Vieringsbal
met EDDY SMETS
AND HIS AMIGOS
en zang van Letty Lancka**

**HARTELIJK
WELKOM!**

Deuren : 20 uur
Eerste dans : 21 uur

Nieuwe editie administratieve kaart van België

Op 1 januari 1983 vermindert het aantal Belgische gemeenten van 596 tot 589. Berchem, Borgerhout, Deurne, Ekeren, Hoboken, Merksem en Wilrijk worden bij Antwerpen gevoegd. Een gedeelte van Ekeren gaat naar Kapellen. De gemeentegrenzen worden op verscheidene plaatsen in Limburg, Waals-Brabant, Namen en Luxemburg aangepast.

Door het hergroeperen van de postkantons volgens de nieuwe gemeenten, werden sinds 1977 reeds heel wat postnummers gewijzigd. Zes gemeenten kregen sinds de samenvoeging een nieuwe naam: Sambreville, Malle, Gembloux, Affligem, Glabbeek en Komen-Waasten.

Redenen te over dus rond de Uitgeverij Carto te Brussel om een herwerkte uitgave van haar bekende administra-

tieve kaart van België uit te brengen. De nieuwe uitgave (de zesde druk) is dan ook juist verschenen. De kaart heeft een verklaring in vier talen en vermeldt: de gemeenten en hun grenzen, alle vroegere gemeenten, taalgieden en gewesten, provincies en arrondissementen. Een register, met meer dan 3.000 plaatsnamen en vermelding van het postnummer, maakt het gemakkelijk een bepaalde plaats te vinden.

Schaal 1:350.000, formaat 70 x 95 cm.

De prijs van de kaart (gebouwen of ongebouwen, naar keuze) bedraagt 159 fr. + 21 fr. verzendkosten. Gemonteerd op doek en voorzien van rolstokken enzovoort, gereed om op te hangen, kost de kaart 666 fr. + 98 fr. verzendkosten. Bestellingen door overschrijving van het aangeduide bedrag op postrekening 000-0441659-18 te name van Carto pvba, Cauchetstraat 139, 1000 Brussel.

zonwering - rolluiken
vouwdeuren - plastic

ZOEKERTJE

■ 19-jarige ongeschoolde vrouw wenst betrekking in Brabantse. Voor inl. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Kinesiste zoekt betrekking in Brabant. Voor inl. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Juffrouw, 22 jaar, ongehuwd en wonende omgeving Antwerpen zoekt werk. Diploma: licentiate in de Germaanse Filologie + diploma aggregatie. Ref. nr.: 344. Belangstellenden kunnen contact opnemen met volksver-teenwoordiger Joos Somers, via het Vlaams-Nationaal Centrum, Ontvoeringsplaats 1 te Mechelen (015/20.95.14). Gelieve steeds het ref. nr. te vermelden.

■ Pas afgestudeerde A2 daktylo, nog ongehuwd, uitkeringsgerechtigde eind jan. 1983, zoekt betrekking in westen van Brabant, bij voorkeur op de as Aalst-Brussel. Voor inl. tel. Volksvert. Dr. Valkeniers, 02-569.16.04.

lustrerie
marc de vriese

lichtstudieburo
voor 'n klare kijk op verlichting
van winkels, kantoren, horeca,
tentoonstellingsruimtes, feestzalen...

unieke mogelijkheden met het buizensysteem
multirohr, voor spotarmaturen en fluo-verlichting

de allerbeste merken
erco, hofmeister, hillebrand,
putzler, raak, staff.

lichtstudio
marc de vriese
baron ruzettelaan 78 brugge
050/35.74.04
baan van brugge naar kortrijk
geen parkeerproblemen
verlichting
tegen betaalbare prijzen!

ZOEKERTJE

■ Juffrouw, 19 jaar, wonende in de omgeving van Mechelen zoekt werk. Diploma: Hoger Secundair Onderwijs. Ref. nr.: 206.

■ 23-jarige met humaniora-diploma, met vijf jaar ervaring, waarvan 3 als operator, zoekt betrekking in Brabantse. Voor inl. tel. Volksvert. Dr. J. Valkeniers, 02/569.16.04.

■ Man, 38 jaar, ongehuwd en wonende te Mechelen zoekt werk. Diploma: letterzetter A3. Ervaring: 13 jaar in drukkerij, 4 jaar als klerk. Ref. nr.: 348.

■ 23-jarige jongeman, licentiaat pers- en communicatiewetenschappen, zoekt een betrekking. Hij is bereid te werken als BTK'er of dergelijke. Voor inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, A. Lonquestraat 31, 9219 Gentbrugge. Tel. 091-30.72.87.

ALLE ROUWKLEDING
VOOR DAMES EN HEREN
RETOUCHE TERWIJL U WACHT

SKM SUCCES KLEDING MEYERS
BOOMSESTEENWEG 35 - AARTSELAAR

Ook Gentse raad bezorgd om Fabelta-Zwijnaarde

Wie gedacht had iets te beleven op de eerste Gentse gemeenteraadszitting na de verkiezingen kwam bedrogen uit. Niettegenstaande het talrijk opgekomen publiek, dat zich tot in de gang stond te verdringen, verliep de zitting zonder spectaculaire tussenkomsten. Van de gewone dagorde kon slechts één punt zich beroemen op enige aandacht vanwege de raadsleden. De raad diende zich uit te spreken over het intekenen door de NIM voor 1 miljard fr. deelbewijzen in de Samenwerkende Vennootschap voor Productie en Elektriciteit (SPE), waarvan ook de stad Gent vennoot is.

De overeenkomst hiertoe omvat o.a. de bepaling dat de vennoten van de SPE in elk geval een dividend uitkeren aan de NIM van minstens 750 fr. en maximum 1.200 fr. per deelbewijs. Indien dit niet kan uit gerealiseerde winsten staan de vennoten in voor het verschil in verhouding tot hun deelbewijzen.

De PVV-fractie leider Schrans noemde dit onaanvaardbaar. Het is immers wettelijk verboden één of meerdere deelgenoten in een vennootschap vrij te stellen van deelname in het verlies (zgn. leeuwbeding). Bovendien is het onverantwoord de stad voor minstens 10 jaar te verbinden tot zware financiële verplichtingen.

Schepers Temmerman weerlegde de opmerkingen van de heer Schrans en verzocht hem nog even zijn ongeduld te bedwingen om de openbare elektriciteitssector af te bouwen. Zonder het miljard van de NIM zou de SPE dit bedrag moeten lenen om zijn verplichtingen i.v.m. de elektriciteitskonventie na te komen. Waar kan men nog lenen aan betere voorwaarden dan hetgeen met de NIM wordt overeengekomen? De raad keurde vervolgens drie door diverse raadsleden ingediende interpellaties goed.

SP'er Cannipiel hernieuwde zijn voorstel om alle nucleaire installaties en het vervoer van radio-actief materiaal op Gents grondgebied te verbieden. Het schepenscollege stelde hiertegenover een afgezwakte motie. De burgemeester wou niet graag een blauwtje lopen bij de hogere overheid. Hij heeft dan ook de bevoegde ministers Galle, Knoop en Aerts om advies gevraagd over een ontwerp-preglement terzake. Enkel minister Galle heeft tot nu toe geantwoord. Ondertussen stelde hij de raad voor een motie goed te keuren waarin de executieve en de nationale regering worden verzocht geen initiatieven te nemen of te dulden die de gezondheid van de Gentse bevolking in het gedrang brengen.

De Roo (VU) vond dat dergelijke motie weinig inhoud en betekenis heeft. Hij stelde dan ook voor het voorstel-Cannipiel eens in commissie te bekijken ten einde de tekst bij te schaven. De motie werd evenwel eenparig goedgekeurd.

Fabelta-Zwijnaarde

Guido De Roo vroeg namens de VU-fractie de aandacht van de raad voor de problemen van het bedrijf Fabelta te Zwijnaarde. Er werd een konkordaat aangevraagd, doch de regering wil slechts steun verlenen voor zover er ook uit de privé-sektor een inbreng is. Voor deze inbreng zijn twee mogelijke kandidaten: een Noors bedrijf en een Italiaans bedrijf.

Het betrokken Italiaans bedrijf wenst echter de sluiting van de afdeling nylon en is slechts geïnteresseerd in de afdeling viscose. Nochtans omvat de afdeling nylon het grootste aantal personeelsleden (circa 400 tegenover 220 in de viscose) en is ze het meest rendabel.

De Roo stelt dan ook voor een motie te richten tot de regering teneinde niet op de Italiaanse eisen in te gaan. Indien het konkordaat niet doorgaat en het bedrijf dus in falen wordt gesteld, moet worden aangedrongen Fabelta-nylon als afzonderlijk bedrijf op te richten.

Plasschaert (SP) was het helemaal met De Roo eens. Hij wees erop dat

met het verdwijnen van Fabelta-Zwijnaarde ook andere bedrijven in moeilijkheden komen, in het bijzonder Fabelta-Ninove.

De door Guido De Roo voorgestelde motie werd eenparig goedgekeurd. De SP, bij monde van de heer Canni-

pel, bracht dan nog een derde motie ter stemming, waarin de raad met afschuw kennis nam van de moord-aanslag, waarvan een jonge Turk op 5 oktober het slachtoffer werd. De raad beklemtoont zijn wil de veiligheid van alle ingezetenen en van de talrijke binnen- en buitenlandse bezoekers met alle middelen te beschermen. De burgemeester wordt verzocht zijn politie opdracht te geven de toepassing van de wet op het racisme te verzekeren. Ten slotte roept de raad alle burgers op om elke uiting van racisme in de stad af te wijzen.

Carla Brion

Prof. Maton over „Jeugd en Vlaamse Beweging”

Geslaagde verbroederingsavond van de Vlaamsche Vlagge en de Wase Jonge Leeuwen te Moerzeke

Raf Vermeire mocht zaterdagavond 6 november talrijke aanwezigen, w.o. VU-senator dr. Walter Peeters, verwelkomen op de verbroederingsavond tussen „De Vlaamsche Vlagge” en „de Wase Jonge Leeuwen”, die doorging in het Vlaams ontmoetingscentrum 't Moleken te Moerzeke. Prof. Jef Maton was er de eregast van de talrijke jonge toehoorders.

Na zijn waardering te hebben uitgesproken voor nieuwe groepen als De Vlaamsche Vlagge en de Wase Jonge Leeuwen, die op een eigentijdse wijze het flamingantisch idealisme willen beleven, sprak prof. Maton over het thema „Jeugd en Vlaamse Beweging.

Bezinning

In zijn uiteenzetting trachtte prof. Maton duidelijk te maken dat Vlaamsge-

zinde jongeren zich in hun groei naar volwassenheid moeten bezinnen over wat het Vlaming-zijn betekent in de wereld waarin zijn leven.

In navolging van edele figuren als Rodenbach, Verschaeve, Borms, Moens en Van Wilderode, die waarden als trouw, schoonheid, tederheid en waarheid verpersoonlijken, kan men ontdekken dat de Vlaamse Beweging veel meer is dan het streven naar een eigen staatsstructuur, maar gericht is op de algehele geestelijke en maatschappelijke verheffing van het Vlaamse volk.

In die zin vormen de Vlaams-nationalisten een morele en intellectuele dienende elite, die de stuwende kracht is voor

de opgang van het hele Vlaamse volk. Jonge nationalistengroepen richten zich op drie modellen: de monnik, die zoekt naar de zin der dingen, de arbeider, die natuur vormt tot cultuur zonder de navelstreng tussen beide te verbreken en de soldaat, die zichzelf hardt en volhardt, ook al staat hij alleen. Deze opdracht betekent een voortdurend pogen om de grenzen van het eigen kunnen te verleggen. Velen gaan er moreel of lichamelijk aan ten onder, terwijl anderen met succes de uitdaging aangaan.

Groepsdiskussie

Na de sterk filosofisch getinte voordracht van prof. Maton, die soms het petje van de aanwezige middelbare scholieren te boven ging, werden in een groepsgesprek enkele aspecten van de Vlaamse Beweging uitgediept. Allereerst werd de verhouding tussen vorming en actievoeren onderzocht. Iedereen was het erover eens dat beide werkingsvormen elkaar moeten aanvullen.

Vervolgens kwam de rol van de partijpolitiek aan bod. Vastgesteld werd dat vele socio-kulturele organisaties het moeilijk hebben om hun onafhankelijkheid te bewaren, zodat het evenwicht tussen de partijpolitieke en niet-partijpolitieke Vlaamse Beweging in het gedrang komt.

Als laatste punt besprak men de levensbeschouwelijke verscheidenheid in de Vlaamse Beweging. Prof. Maton pleitte voor een dialoog tussen kristenen en vrijzinnigen over de toekomst van de Vlaamse samenleving. Anderen echter waren de mening toegedaan dat de diepste voedingsbodem voor de Vlaamse Beweging gelegen is in de boodschap van het evangelie.

Globaal beschouwd werd de verbroederingsavond zowel door „De Vlaamsche Vlagge” als de „Wase Jonge Leeuwen” ervaren als geestelijk verrijkend, waaruit inspiratie kan geput worden voor de verdere werking.

Lieven Dehandschutter

FVV-Merelbeke op stap

Na een lange rustperiode (te wijten aan een zesjaarlijkse virus), is het FVV-Merelbeke terug ten volle actief.

Op 21 november 1982 bezoeken wij „Het Museum van de Vlaamse Strijd” ten huize van Flor Grammens. Dit museum is in Aalter gelegen, naast het geboortehuis van de bekende Vlaming. Men kan er kennis maken of herinneringen ophalen aan de Vlaamse strijd. Om dan alles diep te laten doordringen in onze geest gaan we dan onze benen strekken in het „Drongengood”. Het adembemende domein voor passieve recreatie. Een gebied waar de tijd is blijven stilstaan. Dit natuurgebied (militair domein! en staatsbos!) zal u verbazen want dit is enig in Vlaanderen.

Kom mee met ons en geniet met volle teugen van een door-Vlaamse zondagmiddag.

Vertrek met eigen wagen om 13 u. aan de kerk van Merelbeke-Centrum.

Terug: niet voor het donker is. Wie over geen vervoer beschikt en toch mee wil, geef een seintje op tel. 62.64.07.

Nieuw vaandel voor VOS Sint-Niklaas

Midden november zet de Sint-Niklaase afdeling van het Verbond van Vlaamse Oud-Strijders (VOS) een reeks activiteiten op het getouw ter gelegenheid van de inontvangstname van een nieuw vaandel, geschenken door volksvertegenwoordiger Jan Verniers (VU).

De serie plechtigheden werd ingezet op donderdag 11 november om 10 uur met een eucharistieviering in de hoofdkerk. Tijdens de eredienst zegende e.h. deken Karel Van Kerckhove de nieuwe vlag in. Daarna legde het VOS-afdelingsbestuur bloemen neer aan het vredesmonument op de Houtbriel en wordt deelgenomen aan de receptie op het stadhuis, waartoe het stadsbestuur alle oudstrijders uitnodigde.

De eigenlijke overhandiging van de vlag heeft plaats op zaterdag 13 november. Om 15 uur worden VOS Sint-Niklaas en de afgevaardigden van de bevriende verenigingen door burgemeester Paul De Vidts officieel ontvangen ten stadhuis. Daar zal mr. Jan Verniers de vlag aan de vaandrig overhandigen, waarna Lieven Dehandschutter namens het afdelingsbestuur het dankwoord zal uitspreken. Vanaf 16 uur wordt de viering verdergezet in de calfac van het Kollege met een koffietafel. Gastspreker is algemeen VOS-voorzitter Herman Vandezande. Het geheel wordt opgeluisterd door

het Vossenkoor uit Temse o.l.v. Simon Waltens. 's Avonds wordt om 20 u. een punt gezet achter de VOS-hoogdag met het afdelingsfeest in Hotel De Spiegel (350 fr. te bezorgen aan voorzitter Piet Vermeulen, Zamanstraat 45, 2700 Sint-Niklaas (tel. 776.07.35).

Herfstsamenzijn te Nukerke

„Gezellig Samenzijn.” Op donderdag 11 november aanstaande gaat in de Visvijvers te Nukerke een gezellig samenzijn door.

Aperitief vanaf 12 u. (50 fr.), etentje vanaf 13 u. (150 fr.).

Na het etentje volgt de traditionele herfstwandeling. Vertrek: Visvijvers Nukerke om 15 u. Natuurwandeling met bezoek aan kunstschilders.

Tussen 17 en 19 u. gezellig samenzijn met koffie en taart. Om 19 u. voorstelling diamontage „5 jaar ZV-Trefsender” met o.a. het leven van de Zuidvlaamse afdelingen Brakel, Kruishoutem, Ronse, Oudenaarde, Maarkedal, Kluisbergen, enz. en het prachtige ZV-11 julfest op de Visvijvers in 1982.

Kaarten zijn te verkrijgen in de Visvijvers of bij de bestuursleden van de Volksunie Ronse-Maarkedal.

Zeelse kiezers kregen waar zij recht op hadden!

In het kleine arrondissement Dendermonde is de afdeling Zele, altijd één van de uitschieters geweest, waaraan het ganse VU-arrondissement zich kon optrekken.

Sedert de komst van wijlen Avil Geerincx, oud VU-volksvertegenwoordiger en senator, is het burgemeesterschap van onze middelgrote gemeente van 20.000 inwoners, steeds in handen geweest van een Vlaams-Nationalist. Met de lijst „Zeelse Belangen” werd 12 jaar geleden gestart, en werd meteen, dank zij 3 verkozenen, het burgemeesterschap veroverd. Dat dit mandaat ons geen windeieren heeft gelegd, mocht blijken uit het verkiezingsresultaat van 6 jaar geleden, waar het aantal zetels van 3 tot 9 werd opgevoerd. Jammer dat wij twee jaar geleden op plotse wijze, onze burgemeester Avil Geerincx hebben verloren. Voor onze afdeling was het dan ook uitkijken naar een waardige opvolger, want een persoonlijkheid als Avil Geerincx, vindt je niet overal.

Twee jaar geleden kreeg schepen Jozef De Bruyne de kans om burgemeester te worden. Hij beschikte over een zeer korte tijd om zich nog beter bij de ganse bevolking kenbaar te maken. Als burgemeester ging hij veel liever zelf naar het volk toe, i.p.v. het volk naar het gemeentehuis te laten komen. Zijn alomtegenwoordigheid, zijn luisterbereidheid, zijn kordate en dynamische aanpak, sloegen in bij de kiezer. Dat hij ten volle de mogelijkheden van dit ambt heeft benut, bewijzen de 3399 voorkeurstemmen die hij achter zijn naam kreeg. Konkreet uitgedrukt betekent dit dat 28 % van de kie-

zers achter onze burgemeester stonden.

Met 38 % van het totaal stemmenantal, veroverden de Zeelse Belangen niet minder dan 11 van de 25 zetels. De Zeelse Belangen kwamen zo als de grote overwinnaar uit de bus. Groot was dan ook de konsternatie toen werd vastgesteld, dat de drie traditionele partijen een dam wilden opwerpen tegenover de Zeelse Belangen, en haar naar de oppositiebanken verwezen. De Zeelse Belangen waren te groot geworden en betekenden een gevaar voor de toekomst.

De meerderheid van de Zeelse kiezers, die duidelijk voor hun burgemeester hadden gekozen, kwamen bedrogen uit. Onderlinge onenigheid over het toekennen van het burgemeestersmandaat binnen de CVP, heeft er toe geleid, dat niet alleen de democratische beginselen met de voeten werden getreden, maar dat anderzijds, een gedeelte van de CVP, de kandidatuur van onze burgemeester hebben gesteund, zodat Jozef De Bruyne opnieuw als burgemeester kon worden voorgedragen.

Met de andere 10 verkozen gemeenteraadsleden, onder wie mev. Avil Geerincx-Rubbens, die als lijstduister fungeerde, ons provincieraadslid Marcel De Waele, die eveneens meer dan 1000 stemmen achter zijn naam kreeg, met de afdelingsvoorzitter Paul Geerincx, de man van het Vlaams Ziekfonds Alfons Rupus, en de nieuwkomer apotheker Leo De Schepere, werd de kop van de lijst verkozen. Oud-afdelingsvoorzitter Marc Van Mossevelde, die naar zijn geboortegrond is

teruggekeerd en onderwijzer Dirk Blankaert, zorgden voor het succes midden in de lijst. Terwijl onderaan schepen Petrus Poppe en Rafaël Michiels als landbouwerskandidaten werden verkozen, evenals afdelingssecretaris Hubert Temmerman, die reeds 12 jaar het ganse administratieve werk van deze grote afdeling opknapt.

Samen met al de andere kandidaten hebben zij het succes van onze afdeling volledig gemaakt. Wij zijn ons wel bewust van een moeilijke toekomst, maar dank zij de inzet van al onze mandatarissen en bestuursleden, kunnen wij hoopvol kijken naar de verkiezingen van 1988.

„Naar een Vlaamse spaarbank?” te Aalst

Godfried Van de Perre (voorzitter van de Vlaamse personeelsvereniging van de ASLK) spreekt over: **Naar een Vlaamse spaarbank**, van slogan naar concept. Deze activiteit gaat in de bovenzaal van het Gulden Vlies (VU-lokaal) op vrijdag 10 december. Begin: 20 uur. Organisatie: Werkgroep politiek van het jeugdhuis.

VU Burst-Bambrugge-Aaigem roept leden samen

De VU-afdeling van Burst-Bambrugge-Aaigem nodigt uit op haar jaarlijks ledenfeest. Dit gaat door op vrijdag 19 november 1982 om 19 u. 30 in zaal Torengalm te Aaigem.

Spijskaart: zalmcocktail, roomsoep, varkensfilet, groentenkrans, kroketten, koffie en gebak.

De werkelijke kostprijs van het eetmaal (die ook de prijs is voor de niet-leden) bedraagt 450 fr. Aangezien de kas de helft bijlegt, is de prijs voor de VU-leden, en voor de VUJO-leden slechts 225 fr. Kinderen tot 12 jaar van leden betalen slechts 125 fr. Elk hoofd-lid (man of vrouw) mag zich laten vergezellen van 1 persoon die ook slechts 225 fr. betaalt.

Inschrijvingen: tot zondag 14 november bij volgende bestuursleden: Burst: Emiel Van Lierde, Stationsstraat 73, Burst.

Aaigem: Jan De Vuyst, Ratmolenstraat 23, tel. 62.32.80. Bambrugge: J. Govaert, Oudenaardse Stwg. 721, tel. 62.46.08.

Stencilmachine te koop

Het VU-bestuur meldt de verkoop van een stencilmachine. Verkoopprijs: 10.000 fr. Inlichtingen hieromtrent te bekomen op het VU-sekretariaat, Geestenspoor 72 te Ekeren. Tel. 03-541.04.41. Liefst telefoneren na 20 u. 30.

ZOEKERCJE

■ Man, 23 jaar, gehuwd en wonende te Mechelen zoekt werk. Diploma: industriële scheikunde A2. Legerdienst vervuld. Interesse: scheikundige bedrijven, vertegenwoordiger van scheikundige producten. Ref. nr.: 349.

Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, via het Vlaams-Nationaal Centrum, Ontvoeringsplaats 1 te Mechelen (015/20.95.14). Gelieve steeds het ref. nr. te vermelden.

BRABANT

NOVEMBER

- 12 DIEST (kanton): VU-bal in zaal Luro om 21 u. Orkest: Sunderland. Inkom: 60 fr. Te Schaffen.
- 13 DILBEEK: najaarseetmaal in Roelandsveld-centrum 40, vanaf 18 u. Ook op zondag 14 november van 11 u. 30 tot 20 u.
- 20 BEERSEL: groot VU-eetfeest in de „Feestzaal”, Hoogstraat 10, vanaf 18 u. Ook op zondag 21 november vanaf 12 u.
- 26 HALLE-VILVOORDE (arrondissement): jaarlijkse fuif in zaal „Egmont” te Brussel. Iedereen welkom.
- 27 TIENEN: Groot overwinningbal in de Stadsschouwburg om 21 u. 30. Met o.a. Vic Anciaux, Jef Valkeniers, Paul Peeters, Freddy Minten, Rob Vandezande en Willy Kuijpers.

TAK betoogt voor zelfbestuur

Woensdag 17 november 1982 Leuven, 20 u., Oude Markt betoging voor Vlaams „zelfbestuur”.

N.a.v. de jongste schandalige staaluit-spattingen en de beslissing van de Europese commissie om gans Wallonië tot ontwikkelingsgebied uit te roepen wordt andermaal betoogd voor „financieel en economisch federalisme”. Tevens zal het kommunautair stellen van de amnestie-eis centraal in de betoging gesteld worden.

Omdat de eis „zelfbestuur” niet uitsluitend eigen is aan de Vlaamse Beweging maar aan dat van vele Europese volkeren, zullen Europese delegaties uit Polen, Oekraïne, Ierland en Baskenland mee opstappen. Dit door de gewaardeerde medewerking van volksvertegenwoordiger Willy Kuypers.

Spreker op de pui van het stadhuis: Senator Walter Luyten (omstreeks 21 u. 30). Organisatie: TAK i.s.m. de

Leuvense Vlaams-nationale studentenorganisaties (o.m. VUJO).

30 jaar barrikaden

Zaterdag 20 november 20 u. Kultureel Centrum Driekoningenstraat Berchem „30 jaar strijd op de barrikaden” - documentaire filmavond. Op deze filmavond wil het TAK een overzicht geven van de voornaamste activiteiten die tijdens de afgelopen 30 jaar door verschillende actiegroepen gevoerd worden. Spreker Arthur De Bruyne zal als historicus pogen de betekenis van deze acties tegenover de nationale politiek af te wegen en trachten na te gaan in hoeverre zij bijgedragen hebben tot een zekere politieke besluitvorming.

Sprekers: Arthur De Bruyne - Historicus; Erwin Brentjens - voorzitter TAK-raad. Inkom: 50 fr. TAK-fuif 3 december 1982 om 20 u. in lokaal Alcazar, Mechelse Steenweg te Kontich.

Aktiviteitenkalender van Vormingscentrum Lod. Dosfel

Het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel organiseert een aantal cursussen of vormingsactiviteiten waarop iedereen vrij kan inschrijven.

Kursus: Je lichaam, je leven

Deze cursus geeft aan alle vrouwen de kans zichzelf en hun lichaam beter te leren kennen, dit door middel van het uitwisselen van ervaringen, het praten over hun moeilijkheden en door grondige informatie. Wanneer: 2, 9, 16, 23, 30/11 telkens om 13 u. 30. Waar: Vergaderzaal Vormingscentrum Lodewijk Dosfel v.z.w., Bannesteeg 4 te Gent. Prijs: 750 fr.

Studiedag rond stads- en dorpsvernieuwing

Deze dag staat in het teken van uitwisseling van ervaringen, bevindingen, over inbreng van bewonersgroepen, dorps- en wijkraden in de vernieuwing van de woon- en leefomgeving tussen Vlaanderen en Zeeland. Wanneer: 13 november om 9 u. 30. Waar: Kon-

Jonge kunstenaars bij VUJO Erpe-Mere

Vujo Erpe-Mere organiseert vanaf donderdag 11 november om 20 u. een tentoonstelling voor jonge kunstenaars. Stellen tentoon: Danny Cobbaut, Willy Goddaert, Gerda Lievens, Willy Peters, Geert Suykens, Guido Suykens, Hilde Suykens en Ann Van Assche.

De tentoonstelling loopt in Hof Ten Dale, Kerveldstraat 31 te 9420 Erpe-Mere.

Vrijdag 12 november van 18 u. tot 20 u.

Zaterdag 13 november van 14 u. tot 20 u.

Zondag 14 november van 10 u. tot 12 u. 30 en van 14 u. tot 20 u.

certgebouw, St-Jacobsstraat te Brugge. Prijs: 100 fr. of 250 fr. (met broodmaaltijd).

Kursus: Restaureren van schilderijen

Het restaureren van schilderijen is bij vele mensen nog onbekend terrein. Daarom zal restaurateur Filip Crul aan de hand van inleidingen en dia's de vele vragen beantwoorden. Wanneer: 22, 29/11 telkens om 20 u. Waar: zaal St-Mathys, Pelgrimstraat 21 te Antwerpen. Prijs: 300 fr.

Kursus: Energie- en grondstoffenproblematiek

De bedoeling van de cursus is na te gaan welke energie- en grondstofproblemen zich in het verleden hebben voorgedaan, welke er zich nu voordoen en hoe men in de toekomst deze kan ondervangen.

Gent: 26/11, 3, 10/12 telkens om 20 u. Waar: zaal 't Keizershof, Vrijdagmarkt 47. Prijs 450 fr.

Antwerpen: 1, 8, 15/12 telkens om 20 u. Waar: zaal St-Mathys, Pelgrimstraat 21. Prijs: 450 fr.

Kursus: Kennismaking met Gestalt

Het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel v.z.w. organiseert een avondcyclus voor allen die geïnteresseerd zijn in een ontmoeting met de Gestaltpsychologie.

Gestalt is een eenheidsvisie die de mens beschouwt als een vloeiend geheel van lichaam, emoties, gedachten en geestelijk beleven. Deze cyclus is bestemd voor mensen die willen werken aan hun gevoelens en emoties. Wanneer: 9, 16, 23, 30/11; 7, 14/12 telkens om 19 u. 30. Waar: Kultureel Centrum De Vlier, Groot-Begijnhof te Sint-Amandsberg (Gent). Prijs: 600 fr.

Inschrijvingen en inlichtingen: Vormingscentrum Lodewijk Dosfel, Bannesteeg 4 te 9000 Gent, tel. 091-25.75.27.

Salons vanaf 8.900 fr.!

GALERIJ DE KEIZER

Exclusiviteit: salons
lustrerie

kleinmeubelen
geschenkartikelen

Openingsuren:

Dinsdag, woensdag en vrijdag
van 13 tot 20 u. Donderdag van
9 tot 20 u. Zaterdag van 9 tot 20 u.
Zondag van 14 tot 18 u. Maandag gesloten

Nu ook boerenmarkt te Dilbeek

De wekelijkse boerenmarkt te Dilbeek is een initiatief van de land- en tuinbouwers, de werkgroep Kringloop en in samenwerking met Plattelandsontwikkeling.

De eerste marktdag (30 oktober) werd niettegenstaande de herfstperiode, een groot succes. Boer en tuinders verkochten hun eigen gewin rechtstreeks aan verbruiker. De kwaliteit was zeer goed, vers, vriendelijk aangeboden en bovendien beterkoop.

De voordelen van dergelijke markten zijn gekend: voortbrengers en verbruikers ontmoeten elkaar en kunnen ongedwongen met elkaar van gedachten wisselen en „zaken doen” in beider voordeel!

„Boerenmarkt te Dilbeek”, elke zaterdag van 10 tot 12 u. aan Westrand-Ontmoetingscentrum.

VU fietst op 14.11 te Zemst

Op zondag 14 november a.s. wordt ter gelegenheid van de „auto-arme zondag” een fietstocht georganiseerd in de fusie-Zemst.

Hiermee steunen wij de actie van de BGJG. Het is tevens een gelegenheid om deze uitgestrekte landelijke gemeente beter te leren kennen. Vertrek: 13 u. te Elewijt aan de kerk. Inschrijvingsgeld: 20 fr. per gezin. Organisatie: VU fusie-Zemst.

Salons vanaf 8.900 fr.!

Hof ten Enhoorn

Restaurant
Feestzaal Café

Uitbating:
Erna Van Dooren

Keierberg 25
1700 Asse Tel. 02/452.95.15
Maandag gesloten

Monumentaal debat te Leuven

De Dosfelkring van Leuven organiseert op dinsdag 16 november om 20 u., in de voordrachtzaal van de stedelijke akademie te Leuven (Vanderkelenstraat) een debat over monumentenzorg in Leuven m.m.v.: B. Massart, nieuwe schepen van monumentenzorg; E. Van Isterbeek, gemeenteraadslid; E. Van Crielingen, stadsurbanist; L. Van Herck, lid van de prov. commissie voor monumentenzorg en lokaal aan de KUL; H. Devroe, journalist-moderator.

Inkom gratis.

lepel & vork...

Café Het Vlaams Huis bij Jef Meys-Cypers Steenweg op Wijchmaal 59 PEER Tel. 011-79.70.84 Kom 3s binnen waar Vlamingen thuis zijn.	Dortmunder Thier Brau-hoven Tervuursevest 60, LEUVEN. Tel.: 016-22.86.72. Kon. Astridlaan 85, KONTICH. Tel.: 031-57.30.32. Nieuw Brugstraat 28, BRUSSEL Tel.: 02-218.74.89. Brugse Baan 1, HULSTE. Tel.: 056-71.15.36. Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten e.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Tonisteiner Sprudel, goed en goedkoop eten. Maak ook eens kennis met de gezellige sfeer in Restaurant SCHUTTERS HOF Dorpstraat 10 2922 RAMSDONK Tel. 015-71.15.49	Wijnimport HERMAN Douane - stapelhuis Menenstraat 376 WEVELGEM Tel. 056-41.29.22 056-41.81.68 Invoer Bourgondie- en Bordeauxwijnen. Alle grote wijnen rechtstreeks uit de kastelen. Degustaties en verkoop: elke vrijdag van 17 tot 19 u. elke zaterdag van 10 tot 13 u. en op afspraak. Industriële brood- en banketbakkerij Roomijs Wilfried BLANCQUAERT Grote Kouter 47 UITBERGEN Tel. 091-67.57.12	Koffiebranderij SANO Emiel Witmannstraat 36, Schaarbeek Tel. 02-734.56.09 Levert kwaliteitskoffie bij u thuis!	Welkom IN DE GROENE POORT Dorpsstraat 31, 1686 Gooik Tel. 02-532.54.81 Lokaal van de Volksunie.
RESTAURANT KAPPELKE SHOEF Kapelstraat 1 TONGERLO-WESTERLO Tel. 014-54.40.07 Maandag gesloten. Rustieke sfeer.			Hotel-restaurant-pub Tower Bridge Op 5 min. van Heizelpark. Hotel met goede smaak, standingkamers, alle comfort. Heidebaan 98, 1850 Grimbergen Tel. 02-252.02.40. Rest. zondag gesloten - Hotel open. Tijdens de week, suggesties van de chef + spijsskaart. Open alle dagen - maaltijdchecks.	
bulthaup poggenpohl e.a. moderne of massieve KEUKENS Küchen-Zentrum Belgiëlei 66, 2000 Antwerpen Tel. 03-230.07.72	Het Palinghuis 1910-1980 WEKELIJKSE RUSTDAG VRIJDAG TOT ZATERDAG 18 UUR JAN PAUWELS-DE BRAUWER De familiezaak met traditie. 9328 SCHOONAARDE Oude Brugstraat 16 052-42.32.46 JAARLIJKS VERLOF DECEMBER	 Banketbakkerij ANTWERPIA Geraardsbergsestraat 38 9300 AALST Maunts GOSSYE Tel. 053 21 35 33 Dr. Van De Perrelei 51 BORGERHOUT Joost GOSSYE Tel. 03/236.56.54		
Café-restaurant MUTSAERT Eikenlei 61 2280 GROBBENDONK Tel. 014-51.21.48 Sluitingsdag maandagavond en dinsdag	DE PUS GEBROEDERS Lambroeckstraat 89 9320 OUDEGEM Tel. 052-21.16.06 Algemene voeding, bieren, wijnen, likeuren. Rechtstreeks invoer Duitse en Franse wijnen.	FEESTZALEN - SALONS DE LANDSKNECHT Aannemer van alle feesten Ook verhuur van tafelen Schilderstraat 33 2000 Antwerpen Tel. 03/237.45.72		CAFE-FRITUUR DE SNOECK Elie van Laere en Marcella Naessens Lokaal Volksunie Controde Heirweg 49 9230 Melle Tel. 091-30.06.53.
Lokaal "T SCHUURKE" Oude Graanmarkt 25 1000 BRUSSEL Tel. 02-513.25.64 Waar Vlamingen THUIS zijn.	SPECIALIST VOOR AL UW FEESTEN Verzorgde keuken Democratische prijzen Uitgelezen dienstbetoon Kesselsteenvweg 38 2260 Nijlen - Tel. 03/481.88.41	Voor een lekker etentje in een gezellige sfeer: Eethuis 't Voske Verbertstraat 145-147 2120 Schoten, 03/658.41.76 Wij verzorgen al uw feesten.	Café Taverne Ten Doolaert Putsebaan 6, Keerbergen Tel. 015-51.66.54 Specialiteit: Paling in 't Groen Eigenaar-uitbater Marina en Kamiel De Roover-Van Wese-mael Volksunielokaal Woensdag gesloten	

ZOEKERTJE

■ 2 A2-handelsschool-gediplomeerden, waarvan één met jaar ervaring op ministerie, en ander ervaring in privé-bank plus derde jaar informatica-bijtscholing, met elkaar gehuwd, zoeken vaste betrekking in Brabant. Voor int. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Huismoeder met schoolgaande kinderen zoekt dagbetrekking, onderhoud of keukenwerk bij voorkeur. Voor int. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Ongehuwde 23-jarige licentiate moderne geschiedenis, zoekt werk in westen van Brabant. Voor int. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Gehuwde en ongehuwde vrouw, beiden werkzaam in hetzelfde bedrijf, kijken om reorganisatieredenen uit naar ander ongeschoold werk. Voor int. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers, 02/569.16.04.

■ Jonge huisarts is geïnteresseerd in praktijkovername of eventuele associatie met gevestigde huisarts. Z.w. M. Capoen, senator, Canadalaan 1, 8902 Zillebeke. Tel. 057/20.48.85.

■ Jongeman, 20 jaar en wonende te Mechelen zoekt werk. Diploma: A3 mechanica. Legerdienst volbracht. Ref. nr.: 337.

■ Juffrouw, 16 jaar en wonende te Mechelen zoekt werk. Diploma: familiaal helpster. Ref. nr.: 339.

Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, via het Vlaams-Nationaal Centrum, Ontvoeringsplaats 1 te 2800 Mechelen (015-20.95.14). Gelieve steeds het ref. nr. te vermelden.

■ Alleenstaande jongedame zoekt te huren: net huis met hof te Kortrijk of omgeving. Tel. 056-51.24.44.

■ Gegradueerde in de klinische scheikunde zoekt werk vanaf 1-12-82 (na legerdienst). In bezit van rijbewijs C, 25 jaar. Van Hunskerke, Golfstraat 65, 2610 Wilrijk.

■ Jongedame, ongehuwd zoekt werk als bediende. Tien jaar ervaring in apoteekbranche. Vrij vanaf 1 april 1983. Zich wenden: Paul Van Grembergen, tel. 091-44.67.90.

■ Tolk-vertaler It.-Eng.-Ned., vrij van legerdienst, zoekt betrekking in Brussel of ten westen ervan. Voor inlichtingen zich wenden tot volksv. dr. J. Valkeniers, tel. 569.16.04.

■ Maatsch. assistente, 25 j., zoekt plaats in W.-Vl. Tel. 056-51.24.44.

■ Juffrouw, 19 jaar, wonende te Mechelen, zoekt werk. Bezit diploma A2 sekretariaat-talen. Ref. nr. 306.

■ Juffrouw, wonende omgeving Mechelen, zoekt werk als kinderverzorgster. Is pas afgestudeerd met diploma kinderverzorgster. Ref. nr. 307.

■ Jongeman van 18 jaar, wonende omgeving Mechelen zoekt werk, bij voorkeur als automecanicien. Betrokkene heeft diploma A3 automecaniek. Ref. nr. 308.

Belangstellenden kunnen contact opnemen met volksvertegenwoordiger Joos Somers, via het Vlaams-Nationaal Centrum, Ontvoeringsplaats 1 te 2800 Mechelen, ofwel telefonisch tijdens de kantooruren op het nummer 015-21.79.00 van het Vlaams-Nationaal Centrum. Gelieve steeds het referentienummer te vermelden.

BROOD - BANKETBAKKERIJ - DOOPSUIKER

LASAT - Tel. 521.14.40

SPECIALITEIT: GELEGENHEIDSGEBAK

Bergense Steenweg 1123
1070 Anderlecht

■ 29-jarige gehuwde vrouw zonder specifieke diploma's zoekt betrekking als klasleester of ponsster, administratieve kracht of iets anders. Voor int. Dr. J. Valkeniers, Volksvertegenwoordiger, 02-569.16.04.

■ Jonge ongehuwde A2-ekonomische humaniora-afgestudeerde met 1 jaar ervaring als stagiaire bij het NWK, zoekt betrekking in westelijk deel van Brabant. Zij heeft volledige kennis van Engels en Nederlands en noties van Duits en Frans. Voor int. tel. Dr. J. Valkeniers, Volksvert., 02-569.16.04.

■ Gezins-sanitaire helpster, 26 j., 1 jaar ervaring, zoekt deeltijdse betrekking in het Tieltsse. Tel. 056-51.24.44.

■ Regentes lichamelijke opvoeding, 21 jaar, zoekt betrekking in Brussel of Brabant. Voor inlichtingen zich wenden tot volksv. dr. J. Valkeniers, tel. 569.16.04.

■ Juffrouw, 21 jaar en wonende in de omgeving van Mechelen zoekt werk. Betrokkene heeft het diploma handel A6/A2 en volgt een avondkursus Frans. Een jaar ervaring als hulpboekhoudster. Ref. nr. 314.

■ Juffrouw, 21 jaar en wonende in de omgeving van Mechelen zoekt werk. Betrokkene bezit het kwalifikatiegetuigschrift van het vierde leerjaar secundair onderwijs. Kwalifikatie: daktylografie, Nederlands, Frans en Engels en het diploma van snel- en machinischrijf Nederlands. Ref. nr. 315.

Kortrijkse schepen deelt groot geheim mee...

„Roest is gevolg van waterinwerking op metaal...”

„Roestvorming blijkt een bij het Kortrijks patrimonium veel voorkomende kwaal te zijn. Diverse herstellingswerken zullen de Kortrijkse belastingsbaler opnieuw honderdduizenden franken kosten. Nuttelose uitgaven die door een degelijke onderhoudsvoorziening hadden kunnen vermeden worden.”

Dit zei VU-raadslid José Deschaepmeester tijdens de jongste zitting van de gemeenteraad tot de schepen van Patrimonium Soubry, die repiceerde met de onthutsende mededeling dat roestvorming het gevolg is van waterinwerking op metalen voorwerpen die aan vocht onderhevig zijn.

Met dat soort antwoorden wordt de Kortrijkse bevolking door de CVP-meerderheid ingelicht! Ook VU-raadslid Guido Verreth kreeg van schepen de Bethune een even onduidelijk antwoord op zijn vraag nopens de deficitaire rekening van de Kinderboerderij te Marke.

Volgens Verreth is dit tekort o.m. het gevolg van de laattijdige aanmaning tot betaling van de jaarlijkse bijdragen door de Van Clé-stichting. De Bethune ontkende dit, maar de VU-fractie hechtte weinig geloof aan de verwarde uitleg van de schepen en herinnerde aan de zaak van de Kortrijkse antiquariaathouders, toen de Bethune er niet voor terugschrikte in de gemeenteraad openlijk leugens te vertellen. Wat betreft het op de woonwijk De Lange Munte geplande groentemarktcomplex wees de Volksuniefractie opnieuw op het gebrek aan inspraak van de omwonenden en op het feit dat de gemeenteraad telkens voor voldon-

gen feiten wordt gepiaast. Ook nu weer worden plannen gemaakt zonder de omwonenden te informeren. Maar burgemeester Lambrecht zag in de „optie tot aankoop” van de magazijnen door de groentehandelaars een algemene goedkeuring van het project door de Kortrijkse bevolking. Idioter kan niet, ook de handelaars worden voor voldongen feiten geplaatst en waar zouden zij anders magazijnen kopen, zo vroeg de Volksunie.

Ook de eindrekening van de restauratie van het „Oud huis Archivaris” bleek door het schepencollege gemanipuleerd te zijn. De in het kader van een wedstrijd gewonnen prijs van 1.000.000 fr. werd nooit op de begroting ingeschreven maar duikt nu plots op om de meerprijs van de restauratie te verdoezelen en het stadsaandeel kunstmatig te halveren.

Goed gedocumenteerd interpeleerde Guido Verreth opnieuw de schepen van Kultuur over een door de stad ingerichte en volledig mislukte foto- en diawedstrijd en deze keer gaf de Be-

thune onomwonden het gebrek aan organisatie van zijn departement toe.

Ten slotte wees VU-raadslid Magda Seynhaeve-Verbeke op het belang van het contact met de agrarische bevolking, dat door het houden van een wekelijkse boerenmarkt voor de stadbewoners, kan bevorderd worden. Daarbij aansluitend wees Guido Verreth op de complexiteit van het probleem en stelde voor het al dan niet toelaten van een boerenmarkt afhankelijk te maken van een ernstig en grondig onderzoek na inspraak van alle betrokkenen.

Maar ook voor dit konstruktief voorstel had het schepencollege geen gehoor en burgemeester Lambrecht liet, alle inspraak wegzuivend, meerderheid tegen minderheid, de boerenmarkt definitief verbieden. Inspraak is een begrip dat bij de Kortrijkse CVP enkel aan bod mag komen in de 6-jaarlijkse verkiezingspropaganda. Daarna geldt alleen de macht van de CVP-diktatuur.

Paul Thiens

Vlaamse Soldatendienst licht opnieuw in

Uit herhaalde contacten is gebleken dat nog heel wat toekomstige soldaten de militiewetgeving onvoldoende begrijpen en dan ook verkeerde beslissingen nemen. Vaak vernemen ze dan maar de juiste waarheid wanneer het te laat is.

Daaraan willen wij verhelpen door het organiseren van een voorlichtingsvergadering voor alle soldaten van de klasse '83 en '84.

Deze vergadering die vrij en kosteloos toegankelijk is voor iedereen, gaat door op: donderdag 11 november 1982 in zaal Club Moeskroenstraat te Lauwe om 18 u. stipt.

Deze voorlichtingsvergadering wordt ingericht door de Vlaamse Soldatendienst „Jc Dien” en wordt voorgedragen door de provinciale sekretaresse Lieve Favoreel-Craeynest, gemeente-

raadslid (Rekkemsestraat 19 te 8520 Lauwe, tel. 41.54.81).

Bevoegde sprekers zullen u gewijzen maken doorheen alle problemen in verband met uw legerdienst.

Michiel Capoen, senator, spreekt er over oproepingen, vrijstellingen, ontheffingen, uitsel, kostwinnerschap, broederdienst, enz.

G. Vandenbussche, Adjutant Infor Landmacht, spreekt er over het leger in het algemeen, reserve-officier, beroepsvrijwilliger enz. (met film).

Jef Piepers, gemeenteraadslid-Kuurne, spreekt er over sociale wetgeving, werkopzeggingen, ziekenfonds, uw rechten en plichten.

Er zal ruimschoots gelegenheid zijn met deze mensen te spreken. Leg gerust uw problemen aan hen voor. Breng uw verloofde of ouders gerust mee.

VOS-gouwkongres West-Vlaanderen

Zondag 14 november 1982 gaat het gouwkongres van VOS-West-Vlaanderen door te Kortrijk in het kader van het Guldensporenjaar. VOS-gewest Kortrijk richt het kongres in ter gelegenheid van de 10-jarige heroprichting.

Het kongres is tevens de bekroning van de Vlaamse Vredesweek. VOS is de belichaming van de Vlaamse Vredesbeweging, geboren uit de IJzertragedie van 1914-18: nooit meer oorlog.

Amnestie-avond

Op donderdagavond 11 november aanstaande, Wapenstilstanddag, organiseert de VVB-Kortrijk, in samenwerking met VOS-Kortrijk, een amnestie-avond. Het panel bestaat uit: Koen Baert, Flor Peeters, Luk Vandenbossche en VU-senator Oswald Van Ooteghem. Moderator is redakteur bij „De Standaard” Louis De Lent-decker.

Afspraak dus op 11 november 1982 om 20 uur in de concertstudio van de BRT, Conservatoriumplein in Kortrijk.

Programma:

13 u. 45: samenkomst aan de Sint-Michielskerk;

14 u.: mis met homilie door pater Marcel Brauns en zang door „De Nachtegalen”;

15 u.: kongreszitting in de bovenzaal van het stadhuis te Kortrijk met José De Schaepmeester, ondervoorzitter VOS-gewest Kortrijk als kongresvoorzitter; toespraak door gouwvoorzitter Menseeren; referaten en besluiten werkgroepen: 1. VOS als oud-strijdersverbond: gewest Roeselare; 2. Godsvrede: gewest Ieper; 3. Verjonging VOS: gewest Kortrijk; toespraak door de algemene voorzitter de heer Vandezande; slot door José De Schaepmeester;

17 u.: receptie in de hal van het stadhuis;

17 u. 45: optocht naar het Groeningemonument met de drumband Taptoe; 18 u. 45: koffietafel in het Vlaams Huis, aangeboden door VOS-Kortrijk aan de deelnemers.

■ Jonge man (26 j.), gegra-dueerde in de klinische scheikunde, dienstplicht volbracht, zoekt werk in het Antwerpse. Hij is in het bezit van een rijbewijs C. Inlichtingen: Van Hunskerken, Golfstraat 65 te 2610 Wilrijk.

WEST-VLAANDEREN

NOVEMBER

- 12 IZEGEM: VUJO's Vredestocht. Verzamelen om 20 u. 30 op de Grote Markt. Stille en ingetogen fakkeltocht in de binnenstad. Nadien korte meeting.
- 13 KORTRIJK: Sociale en Juridische Dienst: zitdag van 10 tot 11 u. in Centrum West-Flandria.
- 14 KORTRIJK: VOS-kongres West Flandria om 15 u. in het stadhuis.
- 14 IZEGEM: wandeling o.l.v. Wilfried Lagae, in het kader van de auto-arme zondag, naar Ardooievelde. Samenkomst om 13 u. 45 aan het Vlaams Huis. Organizatie: Wandelklub Vlaams Huis.
- 19 IZEGEM: Politiek Kafee met Walter Luyten. Om 20 u. in het Vlaams Huis. Organizatie: VUJO.
- 20 KORTRIJK: vormingsdag gemeentebestuur om 10 u. in het Ontmoetingscentrum Marke. „Het inzage-recht van de gemeenteraadsleden”. Organizatie: VU-arr. Kortrijk.
- 20 KORTRIJK: arrondissementsraad om 16 u.
- 21 IZEGEM: jaarlijks groot Sinterklaasfeest, georganiseerd door VU en FVV, in zaal Nieuw Gemeentehuis, in Kachtem, om 15 u. In-schrijving voor 15 november bij de bestuursleden.
- 22 KORTRIJK: „Bereiding van een feestshotel” met I. Notebaert, om 20 uur in West Flandria, Gwijde van Namenstraat 7. Organizatie: FVV.
- 23 KORTRIJK (stad): VU-bestuursvergadering om 20 u. 15.
- 26 IZEGEM: Politiek Kafee met Daan Vervaeke. Om 20 u. in het Vlaams Huis. Organizatie: VUJO.
- 27 KORTRIJK: Sociale en Juridische Dienst: zitdag van 10 tot 11 u. in centrum West Flandria.
- 27 KORTRIJK: vormingsdag gemeenteraad om 10 u. in het Ontmoetingscentrum Marke. „De werking van het OCMW”. Org.: VU-arr. Kortrijk.

ZOEKERTJE

■ Jongeman, 27 jaar en sinds korte tijd werkloos, wil zo snel mogelijk terug aan de slag, aanvaardt alle handenarbeid. Studies: mechanika (A4). Inl.: Lucien Beyens, arr. voorzitter 014-30.98.79 of Vlaams Onthaalcentrum, 014-30.11.79.

■ 21-jarige laborante (farm. en biol.) zoekt betrekking over heel Vlaams-Brabant. Tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Dirk Van Bruysel, Gebroeders Van Raemdonckstraat 41 te 2690 Temse, zoekt type-thuiswerk.

■ 18-jarige juffrouw - gediplomeerde kinderverzorgster sinds 28.06.82 - zoekt een passende betrekking.

■ Jongeman - diploma A2 elektricien - zoekt dringend een passende betrekking.

Voor inlichtingen: O. Van Ooteghem, senator, A. Lonqustraat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

■ Bouwkundig tekenaar, legerdienst net volbracht, voorlopig werkzaam bij architect, zoekt gepaste betrekking in Brusselse of ten westen ervan.

Voor inlichtingen zich wenden tot Volksv. Dr. J. Valkeniers - tel. 569.16.04.

■ 24-jarige gehuwde vrouw zonder specifieke kwalifikaties zoekt werk in Brusselse of ten westen ervan.

Voor inlichtingen zich wenden tot Volksv. Dr. J. Valkeniers - tel. 569.16.04.

■ Twee zusjes, 20 en 17 jaar oud, A3 bureelwerken als opleiding, zoeken betrekking in Brussel of ten westen ervan. Voor inl. dr. J. Valkeniers, 569.16.04.

■ Heer (Germaanse talen), zeer goede kennis „verzekerings”, is werkzoekend in het Antwerpse. Adres: Duffelsesteenweg 124, 2550 Kontich. Tel. 03-457.75.66.

■ Jongedame, ongehuwd zoekt werk als bediende. Tien jaar ervaring in apotheekbranche. Vrij vanaf 1 april 1983. Zich wenden: Paul Van Grembergen, tel. 091-44.67.90.

■ Tolk-vertaler It-Eng-Ned, vrij van legerdienst, zoekt betrekking in Brussel of ten westen ervan. Voor inlichtingen zich wenden tot volksv. dr. J. Valkeniers, tel. 569.16.04.

■ Man, 45 jaar, wegens een ongeval minder-valide, wil graag terug aan de slag in de omgeving van Geel-Turnhout-Diest. Bezit diploma van bouwkundig tekenaar en was bouwverpochter. Graag aangepast werk, groten-deels zittend. Een job als autobestuurder is ook welkom. Inl. Onthaalcentrum, Beerstraar 10, Meerhout, 014-30.11.79 of via Lucien Beyens, arr. voorzitter, 014-30.98.79.

■ Jongeman, 22 jaar, wonende te Mechelen, zoekt werk als regent. In bezit van diploma regent aardrijkskunde-wetenschappen. Ref. nr. 305.

■ Man, 44 jaar, gehuwd en wonende in het Mechelse zoekt werk. Betrokkene is metselaar (herscholing) en heeft ervaring in het bekleeden van stoelen. Ref. nr. 303.

■ Dactylografe A6/A2, ongehuwd en reeds een jaar ervaring in overheidsinstelling zoekt vaste betrekking in Brabantse. Voor inl. tel. Dr. J. Valkeniers, 569.16.04.

■ Vers afgestudeerde ongehuwde kinderverzorgster zoekt werk in Brussel of ten westen ervan. Voor inl. Volksvert. Dr. J. Valkeniers, 02/569.16.04.

■ A1-programmeur-analyst, legerdienst achter de rug, zoekt betrekking over heel Brabant. Voor inl. tel. Volksvertegenw. Dr. J. Valkeniers, 02/569.16.04.

■ Licentiaat vertaler Engels-Italiaans-Nederlands, met goede kennis van Frans, tevens reeds een jaar ervaring in het bedrijfsleven, wenst betrekking in het Brabantse. Voor inl. Volksvert. Dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Juffrouw, 18 jaar, wil graag aan het werk in de omgeving van Mol-Geel-Turnhout.

■ 18-jarige, vrij van legerdienst, wenst aan de slag te gaan als mecanicien, studies A3 mechanica, liefst in het arr. Turnhout of aangrenzende gemeenten.

■ Vrouw, 22 jaar, zoekt werk als bureelbediende in de omgeving van Diest-Mol-Turnhout.

■ 38-jarige chauffeur zoekt werk. Voor inl. tel. volksvert. Dr. J. Valkeniers, 02-569.16.04.

■ Tandartspraktijk te Brussel over te nemen wegens leeftijd. Zeer groot cliënteel (en klanten voor 90 % Vlaming). Schrijven onder nr. WIJ 149.

VTB-VAB-Izegem 60!

VTB-VAB kent in Izegem een bloeiend bestaan. Als men dan weet dat de VTB hier ook vroeger een belangrijke rol speelde inzake Vlaams-nationale bewustwording in het algemeen, dan was er reden te over om een 60-jarig bestaan met klank te vieren.

Het VTB-VAB-bestuur heeft voor een originele formule gezorgd. Het begon al met de ontvangst op het stadhuis. Wat soms als een nogal geforceerd gedoe overkomt, kreeg nu een originele en sprankelende vorm, dank zij het initiatief en de vindingrijkheid an de jubilerende vereniging. Er waren de video-opnames en vooral de speelse noot, gebracht door Erik Debeyne en mevr. Maddens die kursiefjes voordroegen rond het thema reizen en wandelen. Bovendien konden het college van burgemeester en schepenen en de talrijke aanwezigen uit de mond van de VTB-VAB-verantwoordelijke, een origineel rijm horen met „Vlaanderen, baas in eigen huis”.

Na de middag was er een druk bijgewoond bezoek aan de Sint-Tillatoren. En 's avonds, op de kaas- en wijnavond, prachtig omlijst door de groep „Sinksenbruid” uit Veurne, kwam zo-waar de oudste VTB-generatie aan bod. Talrijke oudleden en het vooroorlogse VTB-koor vonden elkaar in een entoesiaste sfeer terug en zongen opnieuw samen naar de late uurtjes toe.

Dat VTB-VAB-Izegem jong en oud wist te verenigen, is een garantie te meer voor de komende jaren. (ev)

De VU-schepenen te Menen

Het VU-bestuur van Menen heeft Herwin Vandenbulcke en Antoon Vanden Driessche aangeduid als schepenen, respectievelijk van Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening en van Kultuur en Informatie. Proficiat en veel werk-lust!

Vlot spreken

IN HET OPENBAAR
EN DAGELIJKS LEVEN

is ook voor u binnen korte tijd te bereiken! Overwin uw **ANGSTGEVOELENS** (spreekangst, stotteren, verlegenheid, blozen, enz.) en versterk uw persoonlijk optreden!

Wees een prettig en **VLOT SPREKER** door onze unieke speciaal methode. Vraag de nieuwe **GRATIS BROCHURE!**

Instituut Koning, Afd. 28
2000 AB Haarlem (Holland)

ZOEKERTJE

■ Man, 44 jaar en wonende te Mechelen zoekt werk. Studies: academie beeldende kunsten. Ervaring: steeds thuiswerkende beeldhouwer geweest. Ref. nr.: 346. Belangstellenden kunnen contact opnemen met volksvertegenwoordiger Joos Somers, via het Vlaams-Nationaal Centrum, Ontvoeringsplaats 1 te Mechelen (015/20.95.14). Gelieve steeds het ref. nr. te vermelden.

■ Volledig tweetalige daktylo (A3-bureauwerken), met Frans diploma en een jaar ervaring in grote mutualiteit, zoekt vaste betrekking. Voor inf. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

■ Net van het leger afgezwaaide Burgerlijk Elektrotechnisch Ingenieur (Gent) zoekt betrekking. Voor inf. tel. Volksvert. dr. J. Valkeniers 02/569.16.04.

LIMBURG

NOVEMBER

28 GENK: provinciale raad VUJO-Limburg om 10 u. in de Slagmolen.

VU-Genk met acht in de gemeenteraad gekozen

Dank u, kiezers, en proficiat aan de gekozenen An Gysen, Jef Olaerts, Hugo Olaerts, Jos Geusens, Door Vandueren, Rik Vandekerckhove, Anita Wellens-Purnal en Bert Niesten. Ook dank aan al de andere kandidaten die mede dank zij hun stemmen ervoor zorgden dat weer met een sterke VU-ploeg in de gemeenteraad kan aangetreden worden.

Alhoewel we gehoopt hadden om nog één zetel meer te behalen en zo de volstrekte CVP-meerderheid te doorbreken, zijn we tevreden dat we ons hebben kunnen handhaven ondanks het fenomeen Doorbraak met Jef Uburghs dat de SP vier zetels meer opbracht en het eerste opkomen van Agalev in onze gemeente.

Dat er nog niets verloren is gegaan van het enthousiasme waarmee de verkiezingen voorbereid werden, bewijst wel het feit dat het bestuur onmiddellijk terug in gang is geschoten en al denkt aan de voorbereiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 1988. Verscheidene van onze gemeente-

raadsleden, waaronder een groep jongeren, waarschijnlijk aangevoerd door hun hoog stemmenaantal, hebben zich onmiddellijk kandidaat gesteld om als bestuurslid mee te werken aan de verdere uitbouw van de VU in Genk. Eric Wouters, Ludo Mondelaers, Lieve Hendriks, Bruno Londers, Gerard Meuwissen, André Ubachs, Martin Claesen, Herman Thuy, Fons Klawuhn, Herman Verhaest, Roger Umans, Jos Steyfkens, Jos Lauwers, Martin Marx, Rudi Hermans, Albert Vanderhallen, Dirk Keunen, René Paruys, Paul Vanormelingen en Miel Roux werden dan ook in de vergadering van 25 oktober 1982 als bestuurslid gekoöpteerd. Aandacht voor gemeentebestuur, financiën, publicaties en wijkwerking zijn nog maar enkele van de besproken punten van die eerste bijna tot middernacht durende vergadering. We verwachten veel van het uitgebreide bestuur. En als iedereen zo doorwerkt tot '88 dan gaat de meerderheid er ongetwijfeld aan!

Anita Wellens-Purnal

Op 27 november Uilenspiegelavond te Opoeteren

Op 27 november a.s. gaat te Opoeteren de vierde Uilenspiegelavond door. Samenkomst om 20 u. in zaal „De Oeter“ te Opoeteren.

Jos Bouveroux (B.R.T.) houdt de feestrede. En bij een feestrede hoort nu eenmaal een feestmaal. En wat is nu nog 250 fr. per persoon? Met je hele gezin kom je er met 750 fr. van af. Gezinsvriendelijk heet dat. Om daarna gezellig te keuvelen, een dansasje te wagen, afgewisseld met veel samenzang begeleid door Josée en Mark, en het optreden van het bekende Horzonzkwartet met volksliedjes „allerlande“...

Tussendoor houden we de trekking van onze jaarlijkse tombola om wat centjes te vergaren voor onze jaarlijkse Uizerbedevaart. We beginnen ermee om 20 u. Je kan inschrijven bij de leden van de werkgroep tot 22 november.

Samenstelling werkgroep

Claude Berghmans, Smoutweg 1, Opoeteren; Jan Cuppens, Kinrooiersteenweg 42, Neeroeteren (tel. 86.34.50);

Jaklien Deben, Oude Ophoverbaan 88, Maaseik (tel. 56.47.38); Leo De Clerck, Dorperberg 18, Opoeteren (tel. 86.36.24); Erik Geusens, Houwstraat 34, Opoeteren; Mathieu Meuwis, Neeroeterenstraat 67, Opoeteren; Renaat Nauwelaerts, Dorperberg 33, Opoeteren (tel. 86.34.56); Piet Pieters, Heppersteenweg 47, Maaseik (tel. 56.42.15); Wilfried Rosiers, Wijklaan 21, Neeroeteren (tel. 86.35.38); Bert Vanderstegen, Bergeinde 66, Opoeteren (tel. 85.58.49); Miel Vanderstegen, Ridderpadstraat 42, Opoeteren; Mathieu Vastmans, Henrylaan 89A, 3650 Rotten.

Toch VU-verkozene te Lanaken

Op een fusielijst in het Limburgse Lanaken waarop alle politieke strekkingen — behalve de CVP — vertegenwoordigd waren stond één VU-kandidaat. Met niet minder dan 600 voorkeurstemmen werd André Bervae tot gemeenteraadslid verkozen. Proficiat en veel succes!

10.000 F vandaag geplaatst in NMKN-kasbons wordt:

Door het kapitaliseren van de intrest - de jaarlijkse intrest brengt zelf intrest op - bekomt U voor uw spaargeld een stevig rendement.

Reeds 5.000 F volstaat om van deze hoge opbrengsten te kunnen genieten.

De sommen hieronder zijn slechts voorbeelden van wat het ruime assortiment NMKN-kasbons voor uw spaargeld kan doen.

Looptijden van 1, 2, 3... tot 12 jaar, al dan niet jaarlijkse uitbetaling van de intrest, alles is voorzien om uw spaargeld volgens uw wens voor U te laten werken.

En mocht U onverwacht toch vroeger over uw geld wensen te beschikken, dan zorgt de NMKN voor een geschikte oplossing.

U wil wellicht hierover meer vernemen? 1.200 NMKN-agenten staan tot uw dienst.

Wend U tot de NMKN-agent uit uw buurt. U vindt hem in de Gouden Gids, rubriek «Banken».

10.900^F
na 1 jaar

(bruto-opbrengst - NMKN-kasbon op 1 jaar - 9%)

14.240^F
na 3 jaar

(bruto-opbrengst - «Multi-Rendement» kasbon na 3 jaar - 12,75%)

16.160^F
na 4 jaar

(bruto-opbrengst - NMKN-kapitalisatiebon na 4 jaar - 12,75%)

18.560^F
na 5 jaar

(bruto-opbrengst - «Multi-Rendement» kasbon na 5 jaar - 13,40%)

23.930^F
na 7 jaar

(bruto-opbrengst - «Multi-Rendement» kasbon na 7 jaar - 13,40%)

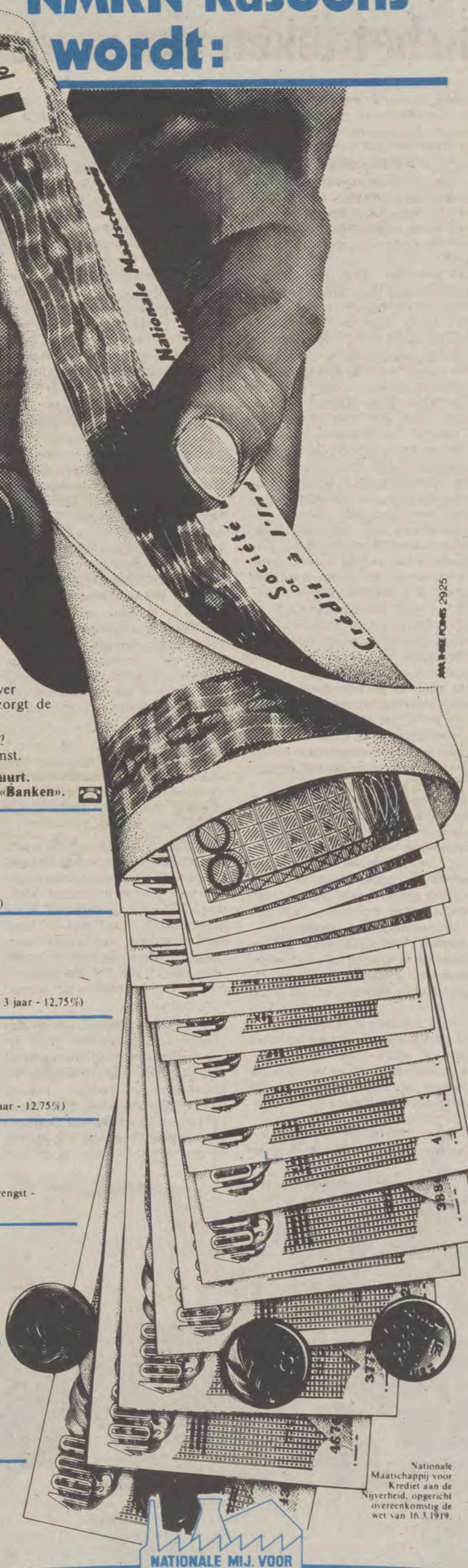
27.540^F
na 8 jaar

(bruto-opbrengst - NMKN-kapitalisatiebon na 8 jaar - 13,50%)

45.700^F
na 12 jaar

(bruto-opbrengst - NMKN-kapitalisatiebon na 12 jaar - 13,50%)

Voor intekening op NMKN-efekten kunt u zich ook wenden tot een agentschap van de Nationale Bank van België, de hoofdzetel en de agentschappen van de ASLK, de maatschappelijke zetel van de NMKN.

KREDIET A/D NIJVERHEID

verstandig sparen

Geslaagd VUJO-weekend te Zedelgem

In het teken van vrede

Vorig weekend kwamen zo'n 75 Volksuniejongeren samen in het scouts- en gidsenheem „Merkenveld” te Zedelgem om zich te bezinnen rond de vredesproblematiek.

„Merkenveld” lag er vrijdagavond stil en vredig bij toen omstreeks 20 u. de eerste deelnemers aankwamen. Na een korte verwelkoming en kennismaking sloegen ze meteen aan het werk.

De video-film „Om de veiligheid van Europa-The Salt Syndrom” (een uitzending van de actualiteitenrubriek „Hier en Nu” van de NCRV op 31 maart 1981) vormde meteen een geschikte inleiding op het thema. Paul Warnke (ex-SALT II onderhandelaar onder president Carter) en Frank Barnaby (directeur van het gezaghebbende Zweedse vredesinstituut SIPRI) bekomentarierden een NATO-propagandafilm, op zichzelf was de uitzending niet objectief. Zij was duidelijk pro-vredesbeweging gemaakt. Daarvoor werden de deelnemers dan ook vooraf gewaarschuwd. Toch bood het programma een inzicht in de diverse mechanismen die de wapeningswedloop in stand houden en zorgde het voor een duidelijke kijk op het onderlinge wantrouwen dat in stand gehouden wordt tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-unie.

Na een korte nabespreking aan tafel zaterdagmorgen was iedereen vroeg uit de veren om een spreekbeurt bij te wonen over de Oost-West tegenstellingen en de gevolgen ervan op sociaal, economisch en politiek gebied. De angekondigde spreker kwam echter niet opdagen zodat de tijd gevuld werd met wat sport... 's Namiddags werd het dan (helemaal) ernstig. De organisatoren van het weekend hadden voor een vijf-voudig aanbod van themata gezorgd zodat iedereen vrijuit zijn interessesfeer kon uitdiepen.

Herman Verheirstraeten behandelde de mogelijke rol van Europa inzake de vredesproblematiek. Hij benadrukte daarbij dat het hoog tijd werd dat de Europese Gemeenschap een werkelijk politieke rol gaat spelen. In dat kader moet gewerkt worden aan een Europese grondwet. Kort werden ook de diverse voorstellen inzake een kernwapenvrij Europa uit de doeken gedaan.

Kolonel SBH R. Schalbroeck en Jan Rutgeerts waren respectieve-

lijk namens het Koninklijk Hoger Instituut van Defensie (KHID) en de Internationale van Oorlogsgenstanders (IOT) bereid om met elkaar in de clinch te gaan over de wapeningswedloop en een bespreking van het afschrikingsmodel. Via boeiende en kritische vragen van de aanwezigen groeide deze werkgroep uit tot een reuze-interessante konfrontatie.

Mark Vandommele van het NCOS legde in een derde werkgroep de band tussen ontwikkeling en vrede. Hij deed een dringende oproep om verder beide problemen te onderzoeken.

Een vierde werkgroep leidde tot een konfrontatie tussen Erik Van Tienen namens de vredesbeweging en luitenant-kolonel Hollants van Looche namens het KHID. Beiden ontwikkelden er mogelijke alternatieven inzake wapenings. Namens de vredesbeweging ontwikkelde Van Tienen „Sociale Verdediging” als alternatief. Dit alternatief werd door het publiek en de luitenant-kolonel zeer kritisch onder de loop genomen zonder het daarom als dusdanig af te wijzen. Senator Walter Luyten ten slotte leidde op de hem geëigende manier een werkgroep waarin de band tussen terrorisme en bevrijdings- en ontvoeringsbewegingen belicht werd; geen gemakkelijke opgave waarin morele normen met elkaar in botsing kwamen.

's Avonds trok de hele schare Volksuniejongeren dan naar het VU- en VUJO-overwinningssbal te Zedelgem. Een echt prettige bedoening met zang (door Walter Luyten) en dans...

Zondagmorgen trokken de weekendgangers dan met half dichtgeknepen oogjes naar Brugge om een vredesactie te voeren. Meer dan 5.000 vredespamfletjes „Nooit meer oorlog — zelfbestuur” kwamen in handen van Brugse kerk-gangers. Menig aktievoerder ervoer daarbij dat het franskiljonisme en het unitarisme de wereld nog niet uit zijn!

Het VUJO-weekend werd dan zondagmiddag met een twee en een half uur durend vredesdebat tussen Mark Boey (namens het IJzerbedevaartkomitee), kolonel SBH R. Schalbroeck, Bob Maes (VU-senator) en Robert Degendt (namens de Vredesbeweging) besloten. Allen boeiden door hun

Bart Staes leidde de geslaagde studiedagen.

kennis van zaken en hun wil tot het brengen van informatie aan de VUJO-deelnemers, allen leken in het vak.

Dit weekend mag terecht beschouwd worden als één van de succesrijkste VUJO-weekends van de voorbije jaren. Een geest

van luisterbereidheid en openheid sierde alle deelnemers en eens te meer was er voldoende ruimte voor ernst en... luim! (lts)

VU-Gistel: onstuitbaar!

De eerlijke, konsekwente houding van onze 2 VU-gemeenteraadsleden Pieter Gunst en André Vandecasteele gedurende de voorbije 6 jaar heeft de afdeling Gistel op 10 oktober en ook nadien geen windeieren gelegd: een verdubbeling van het aantal verkozenen (4 op 21), de Volksunie op de wip voor het vormen van een coalitie, en dus eisende partij. Resultaat: burgemeester wordt provincieraadslid, VU-fraktievoorzitter Maurits Zwaenepoel, in een coalitie met SP (5) en Katolieke Volksdemokraten (4).

Deze meerderheid ligt volledig in de lijn van de wil van de kiezer, allerlei duistere machinaties van de CVP ten spijt. Slechte verliezers, voorwaar!

André Vandecasteele wordt daarenboven OCMW-voorzitter, een functie die in VU-handen blijft.

Nieuwelingen en tevens de jongsten in het stadhuisfluweel zijn Eddy Vanhonssebruck (35) en Harald De Beuf (23). Ons succes is wellicht het gevolg van een aantal samenlopende factoren zoals: een propere en sobere kiescampagne (op ons aandringen teisterde

geen enkele megafoon het straatbeeld, die van de PVV uitgezonderd); een jonge lijst met zeven (!) dames, geruggesteund door een vooruitstrevend realistisch programma: het hoopvol afwachten van het electoraal verdict alvorens coalitiebesprekingen aan te gaan (wat niet kan gezegd worden van sommige andere partijen), enzomeer.

Het was dan ook geen wonder dat het Volksuniebal op 23 oktober een grandioos festijn werd: hoeveel mensen precies meegevierd hebben, is zelfs niet bij benadering te schatten; zaal Ten Putte zat nokvol, en dit nog nadat de doodvermoeide muzikanten van „De Zeekanters” ten gevolge van vingerkrampen en/of gekloven lippen definitief naar de toeg afgezaakt waren. Onvoorstelbaar! De feestrede vanwege den nieuwe burgervader werd dan ook opzettelijk kort gehouden.

Een bijzondere dankbetuiging aan de VU'ers van andere gemeenten, en vooral aan de afdelingen van Oudenburg en Koekelare die onze versbakken mandatarissen nog eens extra

(letterlijk) in de bloemetjes hebben gezet. De hele zaal heeft dan ook eens flink de (figuurlijke) bloemetjes buiten-gezet...

Maar de verkiezingsroes mag nooit lang duren!

We hadden ons bereid verklaard verantwoordelijkheid te dragen; nu we ze verkregen hebben, moeten we ze ook waarmaken. En de erfenis is niet gering: zo'n 300 miljoen schuld, een zware begroting met deficit, vele dossiers die op een oplossing liggen te wachten, enzoverder.

Daarnaast zal ook het jarenlange wanbeleid moeten omgebogen worden tot een nieuwe aanpak: bepaalde zaken zullen grondig moeten herdacht worden, en wellicht zullen sommige heilige huisjes moeten gesloopt worden.

De VU heeft in Gistel geen verkiezingsbeloften gedaan waarvan ze bij voorbaat wist dat ze niet te realiseren zouden zijn. In 't tegendeel: onze belangrijkste opdracht de eerste jaren zal puinruimen zijn. Maar dan wel op een rechtvaardige, doordachte en toekomstgerichte manier. Sterkte! (H.D.B.)

De plenumvergadering van het VUJO-vredesweekende.

Komende bestuursmeerderheid krijgt vast beeld in Lede

De twee Leedse meerderheidsgroepen Volksunie en Leedse Demokraten zijn tot een overeenkomst gekomen in verband met de schepenververdeling en taakaanwijzing.

Gedurende de eerste drie mandaatsjaren zal de huidige burgemeester Fons Grepdon het burgemeesterschap voeren en onder zijn bevoegdheid zullen ressorteren: Public Relations, Personeel, Algemeen beleid, Politie en verkeer, Militie, Eredienst en Kerkhoven. Als eerste schepen is voorgesteld Maurice Minnebo (SP). Zijn taken zullen zijn: Burgerlijke Stand en Financiën, Landbouw, Middenstand, Brandweer, Rood Kruis, Bejaardenraad, sport gaan naar schepen Jef Raschaert. Openbare Werken, Gebouwen, Voertuigen, Materiaal en nutsvoorzieningen; Onderhoud wegenis enz. zal worden verzorgd door schepen Roger De Paepe.

VU'er Toon Mertens krijgt bevoegdheid over: bibliotheek, muziekschool, Stedebouw; ruimtelijke ordening; Kul-

turele Raad; Informatie; monumentenzorg.

Tijdens de drie jaar dat Jules Henderickx schepen zal zijn zullen zijn bevoegdheden zich strekken over: Sociale Zaken; feestelijkheden; markt; jeugd- en gezinsraad. Wanneer Jules Henderickx (volgens overeenkomst) burgemeester wordt, zal hij worden opgevolgd door mevr. Alice De Coensel (SP), die zijn taken integraal zal overnemen. Na het overnemen van het burgemeesterschap van Fons Grepdon door Jules Henderickx, wordt Fons Grepdon gewoon raadslid. Aan de VU werd ook nog toegewezen: 3 jaar voorzitterschap van het OCMW en een 6 jaar durend lidmaatschap. Plus vertegenwoordiging in de vaste commissie en de Sociale Raad. „De jonge VU-verkozene Luc De Poorter zal het beheersmandaat van TV-Oost waarnemen en Hadewijck Cordemans-Uyttersprot (VU) vertegenwoordigt de gemeente in de Provinciale Toeristische Dienst en bij de S.V. Veilig Wonen.

Aanbevolen huizen

PVBA VAN IMPE & Zonen

Steen- en marmerhouwerij

 Brilstraat 41
HAALTERT
Tel. 053-21.22.48

 Alle werken in marmer en natuursteen.
Open haarden. Grafzerken.

PVBA J. BORREMANS-COCK & KINDEREN

Algemene Bouwondernemingen

 Gentsestraat 238
9500 GERAARDSBERGEN
Tel. 054-41.25.89

Wij bouwen voor u sleutel op de deur.

ANTIEKZAAK

Marcel Asselman

 Rollebeekstraat 45, 1000 Brussel
Tel.: 511.61.33 Privé: 569.03.18

Aankoop en verkoop van Hollandse, Luikse en Vlaamse meubelen van de 17de en 18de eeuw. Kunstvoorwerpen.

**VAKANTIE
AAN ZEE
TE
OOSTDUINKERKE**

 uitgebreide keus bemeubelde villa's - appart. - en studio's
in alle prijsklassen alles inbegrepen
vraag gratis catalogus met foto's

**West
Littoral**

 LEOPOLD II-LAAN 205
8458 OOSTDUINKERKE
TEL. 058/81.26.29
WOENSDAG GESLOTEN

**KEUKENS - SANITAIR -
VERWARMING**
VAN DER CRUYS

 Assesteenweg 65, TERNAT
Tel. 582.14.41

 Toonzaal alle dagen open
van 9-19 u. Zondag gesloten.

 TEL. 014-21.12.07
FRAIKINSTRAT 20,
HERENTALS

PVBA BERT

 Assesteenweg 101, Ternat
Tel. 02-582.13.12

 VERDELER
VOLKSWAGEN-AUDI

De prijsbreker van het goede meubel

Groenstraat 84, 2000 ANTWERPEN

Tel. 03/236.45.31

Open van 10 tot 19 u. 30

Zondag en maandag gesloten.

MATRASSEN PLATTEAU

Alle maten, alle soorten, ook medikale en anti-allergische matrassen.

 Platteau-Lievens,
Portugeesstraat 9,
1780 Terafene.
Tel. 053-66.74.56.

**ESOX
STAN PHILIPS**

Groothandel Hengelsport

 Panorama 36
1810 WEMMEL
Tel. 02-478.19.93
Import - Export

HAGO

Sanitair en plastic.

 Merchtemsestwg. 36,
1810 WEMMEL
Tel. 460.04.10

poggenpohl

 e.a. moderne of massieve
KEUKENS

 Küchen-Zentrum
Belgiëlei 66,
2000 Antwerpen
Tel.: 03/230.07.72

 Wij bouwen voor u...
— sleutel op de deur
— en... zonder problemen

**ALGEMEEN BOUWBEDRIJF
Van d. Branden pvba**

 Wuitenslaan 39, 9160 Hamme
Tel. 052-47.88.09

Gratis voorstudie en prijsofferte.

FRANSSENS OPTIEK:

 Silhouette
Marwitz
Rodenstock

 Herentalsebaan 340, Deurne-Z.
Tel. 21.08.96

 Kerkstraat 44, Antwerpen
Tel.: 03/235.65.75

**VERVOER-
VERHUIZINGEN**
VECOVEN Jozef

Laadruimte van 30 tot 50 m3

 Haneveldlaan 47, 1850 Grimbergen
Tel. 02-268.14.02

DE CRAEN ROM pvba

 Verwarming - stoom - sanitair.
Alle herstellingen.

 Molenstraat 78
NIEUWENRODE
Tel. 015-71.12.40

KLEDING LENDERS

 Sint-Damiaanstraat 41
WOMMELGEM
Tel.: 03/353.70.39

Dames-, heren- en kinderkleding.

B + M

 Bouwpromotoren
en daktimmerwerken

 Gasthuisstraat 42B
1760 ROOSDAAL

Tel. 054-33.06.87

 Loodgieterij, sanitair, zink, gas,
roofing, waterverwarmers,
schouwvegen en regelen
mazoutbranders.

Guido NUYTENS

 Longtinstaat 126, 1090 Brussel
Tel. 426.19.39

MEUBELN MOENS

 Markt 28
TERNAT
Tel. 582.10.55

 Specialist primitief -
stijlmeubelen en modern

TETRONIC

vervaardigt en plaatst elektronische

ALARMSYSTEMEN

 anti-brand en -inbraak; talrijke referenties.
Den Eeckhofstraat 2, 2520 Edegem-Antwerpen.
Tel. 03-440.26.86. Bestek op aanvraag.

Georges DE RAS pvba

 Autocars, autobus,
ceremoniewagens,
begrafenisonderneming

 Hoogstraat 20
LEDE
Tel. 053-21.36.36

 ■ Ongehuwde jonge vrouw
met lager secundair onderwijs en
getuigschrift in avondlessen van
Nederlands en Frans sekreta-
riaat, met begrippen van Engels
en Duits, zoekt betrekking in
Brussel of ten westen ervan.
Voor inf. tel. Volksvert. Dr.
J. Valkeniers, 02-569.16.04.

**KOSTUUMS
EN BROEKEN**
moeilijke maten,
vakkundige retouche
meesterkleermaker
Vermees

 OPLETTINGEN
STEENHOUWERST 52 ANTWERPEN Tel. 31.35.83

P.V.B.A. ORGANI-COMP

 Oostvaardijk 60
1850 GRIMBERGEN
Tel. 02-251.11.36

 Boekhouding — Fiskaliteit en vennootschapsstichtingen.
Over het ganse land.

**lustrerie
marc
de vriese**
bar. ruzettelaan 56c brugge
050/35 74 04
baan brugge-kortrijk

GELD

 onmiddellijk te bekomen
bij

Frans VAN MOORTER
Vijfhuizen 6, ERPE

Tel. 053-21.29.11 en 053-21.27.57.

 Dames en heren, in uw belang
wendt u voor uw

**SCHILDER-BEHANGWERKEN
en VLOERBEKLEDINGEN**
tot mannen van het vak

ADOLF CLAES EN ZONEN
Kerkweg 8,
1760 Roosdaal-Strijtem
Tel. 054-33.37.56

Drukkerij A.D.B.

 Kerkstraat 222
Grimbergen-Humbeek

 Alle drukwerken
Tel. 02/269.50.80

**STUDIO
DANN**

02-428.69.84

 — Industriële fotografie
— Mode/architectuur
— Huwelijksreportages
Leon Theodorstraat 36,
1090 Brussel

**DROOGKUIS - WASSERIJ
BEDRIJFSKLEDIJ ST-PIETER**

 Kollegestraat 33, 2400 MOL
014-31.13.76

PVBA SIMILLON

Tuitenbergstraat 130

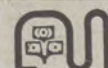
1680 LENNIK

 Tel. 054-33.37.25 - 016-
23.69.79

 Elektrische installatie ook in-
dustrieel - verlichting - elektri-
sche verwarming.

n.v. de winne - uytendaele

 handelsdrukkerij typ - offset
fabrikatie omslagen - zakomslagen

 migrostraat 24, 9328 dendermonde - schoonaarde
tel. 052-42.33.04 - 42.39.16

**VIDEO-MASTER
PVBA**
**TECHNICUS
MARC UYTDEWILGEN**

TV- en VIDEO-SPECIALIST

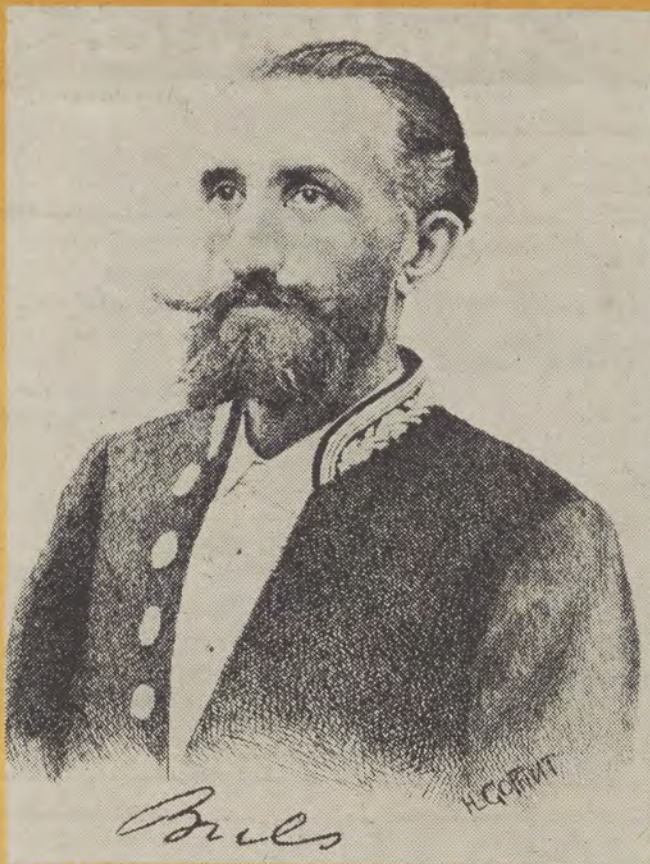
 Generaal Lemanstraat 29
2000 ANTWERPEN
Tel. 03-216.34.16

BRUSSEL (Jette) — Momenteel wordt er, naar verluidt, een nooit geziene en alvast historische post-elektorale strijd geleverd voor de Brusselse burgemeesterssjerp. Historisch alleszins, omdat het er naar uitziet dat voor het eerst in de Belgische geschiedenis een niet-liberaal de scepter over 's lands hoofdstad zal kunnen zwaaien. De zwakke figuur Pierre Van Halteren blijkt immers op 1 januari (behoudens een onverwachte politieke start) uit zijn comfortabel kabinet gewipt te worden ten voordele van de al evenzeer (gezondheids-)zwakke socialist Brouhon die figurant zou willen spelen tot de gerechtelijk veelbesproken en multinationalaal welbekende VdB op het Brussels stadhuis aan zijn fin-de-carrière kan beginnen. Och, veel beroert dit coulissen-steekgevecht de Vlamingen in Brussel niet.

Een historisch feit is er wat de Vlaamse gemeenschap betreft hoegenaamd niet in de maak. Want, of één van de belang-

rijkste burgervaders van dit land een bulldozerpolitiek presteert als gevolg van zijn lijdzaam toezien of als gevolg van zelfsgekoesterde Manhattan-politiek: de Vlaamse Brusselaars hebben weinig redenen om méér heil te verwachten van de uitgebluste minzame notaris dan van de nog onverminderd zeer ambitieuze boucherie-commerciant. Honderd jaar geleden, toen lagen de politieke kaarten voor de Vlaamse gemeenschap heel wat gunstiger! Toen werd er geschiedenis geschreven: „door de eerste en laatste Vlaamsgezinde burgemeester van Brussel”, zoals H. Elias hem achteraf loofde: door burgemeester Karel Buls.

Over deze merkwaardige politicus, die zelfs geen godvergeten vermelding in de publikatie „Twintig eeuwen Vlaanderen” waardig werd geacht, publiceerde historicus Yvo Peeters uit Jette, zopas een bijzonder boeiend én leerrijk portret, met als titel: „Burgemeester op de raaklijn van twee kulturen”.

Op deze wijze gekonfronteerd met de realisaties van een burgemeester (die precies een eeuw geleden in Brussel regeerde) moeten we vandaag de bittere pil smaken dat in heel wat opzichten het lot van de Vlamingen in Brussel sindsdien allicht wel ten goede is veranderd op sociaal-economisch gebied, maar dat het vooral de Vlaamse politici ontbreekt aan vindingrijkheid, initiatief en doorzettingsvermogen om opnieuw in het voetspoor van deze merkwaardige flamingant te treden.

Pleitbezorger

Ivo Peeters: „Weinig Vlamingen hebben er vandaag nog enig benul van wat die burgemeester Buls, die 101 jaar geleden zijn ambt opnam, op dat moment gepresteerd heeft. Veel van zijn werk werd na zijn ambtsperiode die ten einde liep in 1899 meteen weer van de kaart geveegd. Maar ook een aantal van zijn toen zonder meer revolutionaire politieke ideeën, en die het vandaag nog zijn, zoeken we vergeefs terug bij het grootste deel van het huidige Vlaams politiek personeel in Brussel”.

Karel Buls werd op 13 oktober 1837 geboren in de Lombardstraat nr. 14. Zoon van goudsmid Carolus die de maatschappelijke ladder beklom door zich te vestigen in Brussel (diens grootvader was landbouwer in Sint-Katelijne-Waver en heette Cornelis Boels).

De Vlaming Karel Buls kreeg in zijn jongste jeugdjaren tweetalig onderricht op het kasteel in Kaster van zijn oom, een generaal die aan de Brabantse Omwenteling had deelgenomen.

Vanaf zijn zestiende volgde Karel Buls onderwijs in het „Pensionnat Français” te Brussel... Hij volgde ook schilder- en beeldhouwlessen (onder meer in Parijs).

Toen reeds gaf hij uiting aan zijn grote reislust. Karel Buls ontpopte zich tot een voor die tijd alleszins revolutionair Vlaamsgezind politicus. Hoewel hijzelf overwegend het Frans als omgangstaal gebruikte, zich bewoog in veel Frans-Brusselse kringen, en tijdens zijn politiek optreden zich telkenmale verschoonde dat hij slechts een

Karel Buls' opbouwwerk

Bulldozerpolitiek op Brussels stadhuis

gebrekkige kennis van de Nederlandse taal had.

Karel Buls, de overwegend Franssprekende Vlaamsgezinde burgemeester presteerde het onder meer in de „Ligue de l'Enseignement” en de verschillende commissies ervan telkens twee sekretarissen aan het werk te zetten, één per taalrol. Als schepen van onderwijs richtte Buls (in 1879) meteen niet minder dan veertig

Yvo Peeters

Vlaamse klassen op in Brussel. Hij verzette zich krachtadig tegen de verdedigers van de „Liberté du père de famille” (!).

Hij hield de ene Franstalige Vlaamsgezinde toespraak na de ander voor „Les vrais Amis de l'Union et du Progrès”, de „Cercle Artistique et littéraire”, de „Association Libérale”, „Les Amis Philantropes”, de vereniging „Bruxelles Attractions”, het „Comité du Vieux Bruxelles”, en andere...

Menige van die Franssprekende klubs had hij mee helpen oprichten, of waren zelfs zijn geesteskinderen.

De Franssprekende Vlaamsgezinde burgemeester behartigde vooral het Vlaams onderwijs in de hoofdstad, stichtte zelf een modellschool (vandaag normaalschool Karel Buls), gaf in redevoeringen uiting aan zijn grootnederlandse gedachte...

Nog voor hij burgemeester werd (maar reeds schepen was) maakte Buls werk van buitenschools onderwijs (de permanente vorming van vandaag) waarmee hij allereerst de ontwikkeling van de Vlaamse Brusselaars beoogde. Burgemeester Buls was pleitbezorger van de Vlaamse ontvoeringsbeweging. Maar hij zorgde vooral voor konkrete verwezenlijkingen. In die franciserende tijd presteerde hij het onder meer in alle Brusselse straten tweetalige naam bordjes te doen aanbrengen, de burgerlijke stand tweetalig te maken, alle ambtenaren en politie-agenten de verplichting op te leggen behoorlijk tweetalig de diensten te vervullen.

Het gotische stadhuis werd ge-

restaureerd en vel zalen (waaronder de „trouwzaal”) kregen eentalige Nederlandse opschriften, zoals die vandaag nog af te lezen zijn.

Bij de ontvangst (in 1883!) op het stadhuis van de Schuttersvereniging uit Nederland zei hij onder meer: „Broeders, onze lotgevallen zijn lange tijd verenigd geweest; misschien ware het beter geweest dat zij nooit gescheiden waren geworden”.

De historisch blijvende kroon op zijn werk was ontegensprekelijk de verwezenlijking van het programmapunt dat zijn (liberale) politieke formatie, de „Vlaamse Kiezersbond” in 1873 vooropstelde: de opening van de Vlaamse Schouwburg in het hartje van Brussel.

Hij trok daarvoor naar het Paleis in Laken en zei tegen koning Leopold II: „Sire, ik zal de eer hebben U alsdan in het Vlaamsch welkom te heten in deze tempel opgericht ter ere van de Vlaamse dramatische kunst”.

Sire kwam op 13 oktober 1887, en na het welkomstwoord van Karel Buls in geforceerd Nederlands, sprak de Koning met een al even niet-wegmoffelbaar Duits aksent, zijn eerste officiële rede uit in het Nederlands.

In datzelfde jaar werd de Koning onder meer door de Mechelse burgemeester plechtig ontvangen met een mooie Franse toespraak... Karel Buls zorgde overigens nog voor een trits andere historische momenten en prestaties: in de periode van de zware betogingen omtrent de invoering van het algemeen stemrecht stelde hij een

„neutrale zone” in nabij het Parlement. Hij innoveerde „werkbeurzen”.

Hij droeg als burgemeester zijn steentje bij om in 1886 in de Alhambraschouwburg een groot Vlaams feest mogelijk te maken waar onder meer de cantate „Juicht met ons” van Peter Benoit werd opgevoerd.

Hij stapte ook mee op, achter de Vlaamse Harmonie in een betoging ten gunste van de vernederlandsing van de Gentse Universiteit.

Karel Buls maakte van zijn ambtsmacht gebruik om de Brusselse Grote Markt te „beschermen”, restauratie aan te moedigen, het verdwijnen te beletten van de Zwarte Toren, de Zavelkerk, het Egmontpaleis, de Kleine Zavel... Hij zorgde voor de bescherming van het Zoniënwood.

Hij was de politieke rechterhand van architect Beyaert die grote tegenstander was van stadsverloeding via het bulldozeren van rechte lanen en het oprichten van wat wij vandaag Manhattan en andere WTC-gedochten noemen...

Machtsstrijd

Het gebeurde allemaal honderd jaar geleden...

Ivo Peeters: „Karel Buls heeft indrukwekkend veel gingen gerealiseerd maar ook historische standpunten en visies vertolkt die vandaag nog brandend-actueel zijn, en bijwijken te weinig verdedigers vinden.

In zijn rede uitgesproken voor de „Ligue de l'Enseignement” op 2 november 1905, met als titel „de geestesontwikkeling van België” poneerde Karel Buls onder meer: „Het eerste ongelijk der Vlamingen is mijns inziens geweest dat zij het Vlaams alleen in het Vlaams verdedigd hebben. Zij preekten aldus tot bekeerden en tot die welke bekeerd dienden te worden werden hun toespraken niet gericht”.

Jammer voor Karel Buls was dat hij niet gesteund werd door een actieve Vlaamse Beweging. Dat maakte het diens opvolger op het stadhuis, De Mot, mogelijk om veel van zijn Brusselse realisaties in één pennetrek ongedaan te maken.

Inmiddels is er een eeuw „Vlaamse strijd” op gevolgd.

Veel van wat Buls honderd jaar geleden realiseerde of poogde te bereiken, moeten we nu vandaag nog trachten te (her)winnen.

In het licht van de momenteel aan gang zijnde machtsstrijd in het Brussels stadhuis en het daarbij schrijnend gebrek aan Vlaamse strategie, komt de publikatie van het Bulsfonds perfect op zijn tijd. Al was het nog maar om sommige „Vlaamsgezinde” politici tot nadenken te stemmen.

Vergeleken met Buls' prestaties een eeuw geleden kunnen we niet ontsnappen aan het wrange gevoel dat veel Vlaams-Brusselse gevestigde politieke waarden zich verschuilen achter voorgewende politieke onmacht om aan vernieuwde barrikadenstrijd te verzaken. (hds)

„Karel Buls, Burgemeester op de raaklijn van twee kulturen”, werd uitgegeven bij „De Nederlanden”. De publikatie kan ook verkregen worden bij auteur Yvo Peeters. Prijs: 170 fr. (portkosten inbegrepen); rekeningnummer 001-0564742-84.

MENSEN VAN BIJ ONS